

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6.50
za en mesec " " 2.20
za Nemčijo celoletno " 28.—
za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta " " 12.—
za četrt leta " " 6.—
za en mesec " " 2.—

V upravi prejeman mesečno K 1.90

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petlitvrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat " 13 "
za trikrat " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:
enostolpna petlitvrsta (72 mm)
30 vinarjev.

Izhaja:

vsak dan, izvenemši nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. —
Avstr. poštne hran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
hran. račun št. 26.511. — Upraviškega telefona št. 188.

Slovenskemu ljudstvu!

Dne 13. junija so volitve za državni zbor. Ljudstvo ima besedo, da izbere svoje poslance za dolgo dobo šestih let. Ta dan ima govoriti in odločiti glasovnica v blagor ali škodo slovenskemu ljudstvu.

Vseslovenska Ljudska Stranka kliče na volišče vse ljudsko-zavedne Slovence, da zgradijo trdno podlago za uspešno delovanje naših bodočih poslancev v državnem zboru.

To trdno podlago tvori **edinost poslancev**, njihovo složno delo za blagor ljudstva.

Prava, iskrena edinost je pa mogoča samo med možmi, ki so edini v načelih.

Zato se je osnovala leta 1909 Vseslovenska Ljudska Stranka, med navdušenim odobravanjem vesoljnega slovenskega ljudstva.

Dragi rojaki! Može, katere Vam priporočamo, so vsi brez izjeme **zvesti pristaši Vseslovenske Ljudske Stranke**; slovesno so prisegli, da hočejo složni kakor en mož, roko v roki, naslanjajoč se eden na drugega v bratskem zupanju in v jekleni zvestobi napram svojemu ljudstvu vestno in marljivo delovati ter možko in brezobzirno bojevati se za pravice, blagor in napredek slovenskega naroda, po načelih in programu Vseslovenske Ljudske Stranke.

Na vas je, Slovenci, **da ob volitvah v bratski edinstvi trdno sklenemo svoje vrste** ter sledimo z možko ljudsko zavednostjo **ponosni in zmagonosni zastavi Vseslovenske Ljudske Stranke.**

Naša edinost ob volitvah bode rodila popolno, bratsko edinost bodočih slovenskih državnih poslancev. Naša trdna edinost bode odstranila iz slovenskega državnega zastopa zadnje ostanke **gnilega lažiliberalizma, tega nestrpnega sovražnika, klevetnika in izdajalca slovenskega ljudstva.** Naša životvorna edinost bode postavila v naši slovenski domovini **ponosno zgradbo krščanske demokracije in prave ljudske svobode, zasnovano na zdravo, svežo nepremagljivo moč organiziranega ljudstva.**

Tedaj na krov vsi Slovenci, ki smo blage volje! **Nikogar ne izključujemo, ki se nam hoče pridružiti v poštenem namenu.** Kdor tega noče — ostane po lastni krivdi izven mogočne ljudske armade, ki bode na dan volitve podrla vse, kar ne razumeva duše in volje krščanskega slovenskega ljudstva!

Potem bodo naši poslanci v bodočem državnem zboru tvorili trdno sklenjeno vrsto Bogu in narodu zvestih ljudskih zastopnikov, **edini z ljudstvom, edini med seboj in edini s pravimi ljudskimi poslanci bratskega naroda hratskega.** Potem, dragi rojaki, bomo imeli v državnem zboru navdušen, vrlo discipliniran **nepremagljiv bataljon zvestih, požrtvovalnih, neustrašenih bojevnikov in delavcev za sveto ljudsko stvar!**

Tedaj, slovensko ljudstvo na delo in v boj za kandidate Vseslovenske Ljudske Stranke:

Z Bogom za ljudstvo!

Kandidati „Vseslovenske Ljudske Stranke“ so:

Na Kranjskem:

1. Mesto Ljubljana.

Kandidat se določi pozneje.

2. Ljubljanska okolica (sodni okraj ljubljanski brez mestne občine ljubljanske).

Dr. Ivan Šusteršič

advokat v Ljubljani.

3. Sodni okraji Radoljica, Kranjska gora, Tržič.

Josip Pogačnik

posestnik, poštar in dež. poslanec v Podnartu.

4. Sodna okraja Kranj in Škofjaloka.

Franc Demšar

posestnik in deželni poslanec na Češnjici.

5. Sodna okraja Kamnik in Brdo.

dr. Janez Krek

profesor bogoslovja in dež. poslanec v Ljubljani.

6. Sodni okraji Vrhnika, Logatec, Cirknica.

Josip Gostinčar

posestnik v Ljubljani.

7. Sodni okraji Postojna, Senožeče, Ilirska Bistrica, Vipava, Lož.

dr. Ignacij Žitnik

kanonik in deželni poslanec v Ljubljani.

8. Sodni okraji Litija, Višnjagora, Radeče.

Franc Povše

komerčni svetnik, posestnik in deželni poslanec v Ljubljani.

9. Sodni okraji Krško, Kostanjevica, Mokronog, Trebnje.

Ivan Hladnik

župnik, deželni poslanec na Trebelnem.

10. Sodni okraji Velike Lašče, Ribnica, Žužemberk ter občine Banjaloka, Fara in Osilnica.

Franc Jaklič

nadučitelj in deželni poslanec v Dobropoljah.

11. Sodni okraji Metlika, Novomesto, Črnomelj.

Evgen Jarc

c. kr. profesor in deželni poslanec v Ljubljani.

Na Goriškem:

1. Goriška okolica.

Josip Fon

c. kr. sodni svetnik in dež. poslanec v Gorici.

2. Ajdovščina, Komen, Sežana.

dr. Hinko Stepančič

c. kr. sodni svetnik in deželni poslanec v Gorici.

3. Tolmin, Cirkno, Kanal, Kobarid, Bovec.

dr. Anton Gregorčič

deželni podglavar v Gorici.

4. Mesto Gorica.

Kandidat se določi pozneje.

Na Štajerskem:

V kmečkih okrajih.

1. Maribor levi breg, Ši. Lenart, Ljutomer, Gor. Radgona.

Ivan Roškar

kmet v Malni.

2. Maribor desni breg, Slov. Bistrica, Konjice.

Franc Pišek

kmet v Orehovi vasi.

3. Ptuj, Ormož.

Mihael Brenčič

kmet v Spuhlji.

4. Celje, Vransko.

dr. Anton Korošec

deželni poslanec v Mariboru.

5. Rogatec, Šmarje, Kozje.

dr. Franc Jankovič

deželni podglavar in zdravnik v Kozjem.

6. Brežice, Sevnica, Laško.

dr. Ivan Benkovič

deželni poslanec v Celju.

7. Marenberg, Šoštanj, Slovenji Gradec, Gornji Grad.

dr. Karl Verstovšek

deželni poslanec v Mariboru.

V mestnih okrajih.

8. Mesto Maribor.

Skupni slovenski kandidat

Jurij Stern

posestnik v Mariboru.

9. Ormož - Celje (mesta in trgi).

Skupni slovenski kandidat

Ivan Rebek

kjučavničarski mojster v Celju.

Na Koroškem:

1. Mesto Celovec.

Alojzi Terček

knjigovez v Celovcu.

2. Celovška okolica.

Valentin Podgorc

monsignor in ravnatelj posojilnice v Celovcu.

3. Borovlje, Dobrla vas, Pliberk, Železna Kaplja.

Franc Grafenauer

dež. poslanec in posestnik v Brdu pri Šmohoru.

4. Velikovec, Svinec, Stari dvor.

Jurij Rutar

župan in posestnik v Št. Petru na Vašinjah pri Velikovcu.

5. Beljak.

Matija Vošpernik

župan varenberške občine.

Ljubljana, Maribor, Celovec, Gorica

dne 18. maja 1911.

Centralni izvrševalni odbor „Vseslovenske Ljudske Stranke“.

Dr. Ivan Šusteršič, i. z. predsednik.

Politična poštenost.

Volivna strast je že razpalila stranke in po časopisju ni drugega govora kakor o volitvah. Volivni termin se zmeraj bolj približuje in število kandidatov zmeraj raste. Letošnje volitve so nam prav živ dokaz, kako zmešnjava napravi med stranko pomanjkanje organizacije in pa nedisciplinirani volivci. Nemški krščanski socialci na Dunaju in pa nemški liberalci imajo toliko kandidatov, da ne vedo kam z njimi. Povrh vsega tega pa pridejo še samostojni kandidati, ki imajo vsak svoj »gospodarski« program.

Na Slovenskem, hvala Bogu, ne poznamo še tega pojava. Ni dvomiti, da imamo to edinstvo in slog, to soglasje pri postavi kandidatov zahvaliti naši politični razumnosti in naši organizaciji. V resnici krščansko čuteč človek bo znal veliko prej svojo voljo podvreči skupnosti in prilagoditi svoje lastne stanovske interese blaguri celote, kakor pa liberalci. Največ strank in stranic je najti v deželah, kjer je liberalizem najbolj razširjen.

Da nekatere stranke v volivnem boju niso posebno tenkovestne v izbiri sredstev, s katerimi upajo zmagati, nam dokazuje velika zvižaja, s katero so upali dunajski liberalci in dunajskem okraju krščansko-socialnega kandidata pri volitvi poraziti. Cel mesec maj so upili liberalni in socialno-demokratski dunajski listi, da je dunajski magistrat pri sestavi volivnih imenikov pristransko postopal, nasprotnike krščanskih socialcev iz imenikov izpuščati ter hotel tako na izid volitev vplivati. Te dni se je pa pokazalo, da je ravno nasprotno resnica. Med tem vpitjem, ki so ga vprižarjali, so vprižorili liberalci sami veliko sleparijo; organizirala se je cela četa ljudi, ki je delala z ogromnimi svotami in najemala v privatnih hišah in hotelih stanovanja, v katerih so bili naznanjeni volivci, ki sploh nikdar v hiši niso stanovali, ampak so samo v to privolili, da se jih kot tam stanujoče naznani in bi na ta način v dotičnem okraju do volivne pravice prišli. Razume se samoobsebi, da niso tega zastoj napravili. Dozdaj je dokazanih 160 takih slučajev. Bomba, ki so jo vrgli dunajski liberalci na krščansko-socialno stranko, se je razletela in nje kosi so padli nazaj na liberalce. Vso stvar ima sedaj sodnija v rokah.

Kako potrebni so krščanski zastopniki ljudstva v zbornici, da vso državno upravo nadzirajo, nam kaže najbolj Francija. Ni je republike, kjer bi bilo toliko sleparstva in goljufije pri državnih upravi, kakor ravno v Franciji, katero vodijo svobodomislec prve vrste. Kjer je preveč svobode, tam je tudi veliko zmote, še več pa ljudi, ki to svobodo zlorabljajo. Ravno kar je dobil predsednik francoske republike v roke poročilo o sleparijah, ki so se izvršile v posameznih ministrstvih leta 1908. V zunanjem ministrstvu so dobivali strojni pisarji, tolmači in vsi uradniki nižje vrste plačo iz zaklada, ki je določen za vsprejem tujih vladarjev. V notranjem ministrstvu so dobili odškod-

nino za preselitev v Pariz uradniki, ki niso sploh nikdar Pariza zapustili. Denar se je pa jemal iz zaklada za sanitetno policijo, samo en uradnik pri delavškem ministrstvu je dobil 14.000 fr. za to, da je nekaj ljudi dobil, ki naj bi študirali v Ameriki usnje. Potem na Dunaj in v Berlin so zaračunjena z 2000 franki. Pošto ministristvo je naročilo 100.000 izolatorjev pod pogojem, da jih ne vzame, ako jih je več kakor 2 odstotka poškodovanih. Poškodovanih je bilo v resnici 91.541 in vendar jih je pošto oskrbnitvo vse prevzelo.

Največji so pa račun v ministrstvu za francoske naselbine. Naselbina Reunion je plačevala leta 1908 tri guvernerje ali glavarje. Eden je bil na dopustu, drugi ga je zastopal in tretji je bil zato tukaj, da je drugega zastopal. Naselbina Saint-Pierre-Miquelon je že za dve leti plačevala po 11.500 frankov guvernerju, ki je bil že davnej v drugi naselbini. In tako gre naprej od postavke do postavke. Seveda je sedaj na Francoskem vse pokonci in se zahteva stroga kontrola nad francosko upravo. Če se bo pa res kaj uspešnega proti sleparijam ukrenilo, je pa zelo dvomljivo. Ministri sami se boje uradnikov, ker so vsi republikanski agitatorji in utegnejo biti ministrskim stolom nevarni. — Uboga Francija! Dokler ne bo imela boljših in bolj poštenih poslancev, je vsak up na kak preobrat zastoj. Naj bi imelo avstrijsko ljudstvo te francoske razmere pred očmi posebno sedaj, ko si izbira svoje zastopnike v ljudski parlament.

Slovenska Straža.

Sramota je, da vzdržujejo naše šole pijanci. Ironija, da večja ni mogoča. Duševno in telesno propal človek plačuje z žganjem šolo in učitelja, ki naj vzgaja značajno, duševno in telesno zdravo mladino. Pijanec — glavni steber in kulturni dobrotnik naroda. Slovenci zapijemo na leto na žganju 100, recimo milijonov kron. Med temi 100 milijoni je najmanj 20.000.000 K za čisto preko meje importirano žganje. Za svoje narodno-obrambne namene pa zmoledujemo komaj 200.000 K na leto. Torej damo narodnemu sovražniku stokrat več. O tem žalostnem dejstvu piše zadnja številka »Zlate Dobe«. Kako boš rešil in osrečil ljudstvo, če pa samo brezumno in pohlepno sili v povodenj alkohola! Ljudstvo, vdano prijaci ni zmogočno, še manj pa vredno življenja. V treznosti je naša rešitev. Naše podružnice bodo izvrševale največje in najuspešnejše narodno-obrambno delo, ako pridobivajo ljudstvo, vse sloje, posebno mladino za protialkoholno gibanje. V mnogih krajih imajo abstinenčne odseke in družbe treznosti; v največ krajih pa nimajo nobenega voditelja za to dobro stvar. Podružnice Slovenske Straže naj vzbudijo po vsej domovini mogočno gibanje pod gestom: »Na boj alkoholu, najhujšemu sovražniku Slovencev! Za treznost domovine!«

Podružnica Slovenske Straže za Vič - Glince pri Ljubljani bodi vsem drugim pri tem delu vzor! Njen požrtvovalni predsednik gosp. Mehle je sam

spisal igro »Brez žrtve ni zmage«. Živo je v igri pokazal grozovitost alkohola in dobroto treznosti. Ljudstva se je kar trlo pri dvakratni prireditvi. Upliv je bil silovit. In tako mora biti! Do kosti in mozga naj pretrese žepelano ljudstvo grozno razdejanje alkohola. Podružnice, sledite zvesto svoji sestri! Za treznost domovine!

Pohvaliti moramo danes še eno podružnico. V prijaznih križah pri Trziču deluje. Upamo, da ne bo zamere pri drugih, če rečemo, da je nadvse marljiva in delavna. Točnost je njena lepa čednost, vsak nasvet in vsak načrt osrednjega vodstva takoj izvrši. Na vsak način moramo iz pisma marljive blagajničarke gđ. Marije Wigele priobčiti javnosti sledeče: »Pohvaliti moram članice; kar jim naročim, naredi. Pred prazniki sem jim dala narodne koleke in rekla, da jih mora vsaka za eno krono prodati z opazko: »Potem Vam bom dala mir s koleki do Božiča.« Ena je pa prišla in rekla: »Še za eno krono jih dajte, da ne bo po Vašem.« Prodala je zopet iste in prišla še po 25. Kaj ni to lepo? Tako se prodaja narodni kolek! Pohvaliti pa moramo to podružnico še posebno, ker je dala svojim sestram lepo misel: podružnice naj zbirajo ustanovnino po 200 K. In tako je danes prva podružnica-ustanovnica ona v Križah pri Trziču. Bog jo živi!

Nova podružnica se je ustanovila zadnjo nedeljo v Devinu ob sinji Adriji. Novo podružnico dobimo v Radežah pri Zidanem mostu. Kaj pa drugi kraji? Ali sploh nečje sodelovati pri rešitvi obmejnih bratov? Danes so časi taki: kdor ne pomaga v tem ljutem boju, je podoben izdajavcu!

Vse podružnice prosimo, naj nam vrnejo takoj statistične pole. V sled zakasnelosti se vse delo meša in zastaja. Točnost!

Nabirajte nove člane »Slovenski Straži!« Ustanavljajte v sosednjih župnijah nove podružnice! Zbirajte darove! Razširjajte društveno blago, posebno razglednice in narodni kolek!

Novi ustanovniki:

Ljubljanski bogoslovci I. in II. rok 100 K. — Podružnica Slovenske Straže Križe pri Trziču I. in II. rok 100 K.

Nabrlo se je kot Slomškov dar:

Josip Zelnik, župnik v Čemšeniku, 6 K. — Slovensko katoliško narodno dijaštvo slovenske trgovske šole v Ljubljani 11 K.

Iz nabiralnikov:

Po g. Andreju Oset v Tolskem vrhu iz nabiralnika Slov. Straže 4 K 10 vin. — Iz nabiralnika v gostilni g. Iv. Drašler, Dole, 15 K. — Iz nabiralnika v gostilni g. Al. Godec v Borovnici 5 K. — Iz nabiralnika v župnišču v Borovnici 5 K. — Iz nabiralnikov podružnice Slov. Straže v Celju 14 K.

Za posredovanje pri zavarovanju 140 kron.

Jesenške novice.

j Volilni shod, ki ga je imel preteklo nedeljo na Savi gospod državno-zborski kandidat Pogačnik, je jako dobro uspel. Naši volilci bodo z navdušenjem oddali svoje glasovnice za kandidata S. L. S.

njem oddali svoje glasovnice za kandidata S. L. S.

j Zolitičnega bojkota, ki so ga modro sklenili naši poslanci nasproti propalému liberalizmu, so se tudi pri nas nekateri v dno duše prestrašili. Dolež so se zanašali na našo koncilantnost in menili, da vedno lahko rujejo proti naši stranki, češ, če bomo kdaj potrebovali pomoči, bomo pa oči hinavsko zavili in stisnili klobuk pod pazduho, pa bo šlo. Odkar pa so naši poslanci sklenili ravnati se po starem dr. Tavčarjevem receptu: »Enemu groš, drugemu knof!«, pa ti boječi gospodje trdijo, da niso naši nasprotniki! Mi pa pravimo: Po vaših delih vas bomo sodili. Prilike imate dovolj, da se pokazete!

j Humrova garda grozno razsaja po svojih listih zoper nas, ker se bližajo volitve. Pa vsem tem sodrugom Humrovim povemo, da jih bo po Humrovi tovarišiji še glava bolela. Liberalci, nikari ne plešite po Humrovih orgljicah, se vam bo v glavi vrtelo.

j Nekateri liberalci se sedaj s Humrom kavšajo, češ, da je Humer neznačajen. Humer pa jim dokazuje, da je značajen. Da bodo prej pri koncu, jim pristopimo na pomoč ter razsodimo takole: Humer je značajen in dosleden v brezverstvu, do skrajnosti neznačajen pa v politiki, ker je prodal Jesenice narodnim sovražnikom. Liberalci pa so do skrajnosti neznačajni, ker se delajo narodne, pa bodo vendar na Humrovo povelje volili narodne nasprotnike. In tako je neznačajni Humer vreden poveljnik neznačajnih liberalcev.

j Značaj! Da svet vidi, kakšne značaje bodo volili Humrovi značaji, evo nekaterih kandidatov iz Humrove liste: Legat Ivan (Rajmund), Humer Lovro, učitelj Schiffrer, socij Šešek, socij Zugovitz, Nemec Dovžan, Smerekar, Pongratz Štefan in drugi taki in podobni značaji. Na teh značajih naj bi odslej slonele črno-žolte-rdeče Jesenice!

j »Svobodno Misel«, najbolj brezverski slovenski list, ki je ta mesec začel nanovo izhajati v slovenskem jeziku, so jeli naši svobodomislec razposiljati. Naslovili so ga tudi nekomu v Rovtjah (na Planini), čigar naslov za danes še zamolčimo. Svojtčas pa ga bomo objavili, da bo mož vedel, kako prav smo imeli, ko smo mu dejali: Varnost se svobodomiselnih liberalcev!

j Nesreča v planinah. Od Sv. Križa na Planini sta preteklo sredo peljala dva fanta s konjem proviant za Kadilnikovo kočjo na Golici. Ko pripeljeta pod nemško, odkoder se imajo jestvine znesti na vrh Golice, sta konja izpregla. Konj pa se je nerodno zavalil po travi ter se prevrnil proti prepadu, kamor je letel nevdržano in se popolnoma do smrti pobil.

j Predavanje. Jutri v nedeljo večer je v Delavskem domu na Savi običajno predavanje. Vstop vsem prost.

Tržiške novice.

j Nagrade ne marajo. Danes teden razpisanih 500 K nagrade se branijo moji rdeči prijatelji. Kar nečje priti ponje, čeprav so jih potrebni kakor suha zemlja dežja. Še celo spomniti jih ne sme nihče na 500 K, sicer ga takoj

LISTEK.

Domov.

(Iz življenja sibirskih izseljencev.)
Ruski spisal N. Telešov.

I.

Bila je jasna poletna noč. Veselo in mirno je svetila luna. S svojim srebrom je zalivala poljane in ceste, s svojo svetlobo je prodirala gozdove, zlatila reke... Izza duri izseljenske barake se je splazil ravno ono noč enajstletni deček Semka, ves kuštrav in bled. Ko se je dobro ogledal in pokrižal, je začel bežati, kar so ga nesle noge, v smeri proti polju, kjer se je začela »rasejska« cesta. Boječ se zasledovalcev, oziral se je neprestano, toda nikdo ni tekel za njim in srečno je dosegel poljane, a potem tudi glavno cesto. Zdaj se je ustavil, nekaj pomislil ter krenil tiho nizdol po cesti.

Bil je to eden iz onih »božjih« detet, ki ostanejo sirote za izseljenci. Njegovi roditelji so umrli za legarjem, Semka pa je ostal sam med tujimi ljudmi, sredi tuje prirode, daleč od domovine, ki jo je pomnil le še po beli, kamniti cerkvi, po vetrnjakah, po rečici Uzjupki, v kateri se je kopal včasih s tovariši, in po selu, ki se je nazivalo Belo. A kje je ta domovina, to selo in rečica Uzjupka, — to je bila zanj ravno taka tajnost, kakor ta kraj, kjer se je nahajal v tem trenutku. Samo

tega se je še spominjal, da so prispeli po ravno tej cesti, da so šli preko neke široke reke, a še prej so se dolgo vozili s parnikom, nato z vlakom, zopet s parnikom in zopet z vlakom. Dozdevalo se mu je, da ima prehoditi samo še to cesto, ko pride do reke, nato pride vlak, a tam bo že rečica Uzjupka, selo Belo in rodni kraj, ki se mu je tako privadil, kjer bi še sedaj znal na prste sešteti vse selske starčke in dečke. Pomnil je še, kako sta mu umrla oče in mati, kako so ju položili v krsto in odnesli nekam za goščavo na neznano pokopališče. Tudi tega se je vedel Semka spominjati, kako je plakal in milo prosil domov, toda prisilili so ga ostati v baraki, kjer so ga hranili s kruhom in juhami in mu vedno govorili: »Sedaj se nimamo časa s teboj ukvarjati«. Celo gospod Aleksander Jakovljevič, ki je bil nekaj gospodar nad drugimi, je kričal nad njim in mu obljuboval, da ga zlasa, če ne bo miren. Tako je Semka hočeš-nočeš živel in tugal. V isti baraki so bile še tri deklice in en deček, ki so jih tu pustili roditelji in odšli neznankam. Ti otroci pa so bili še tako mali, da se ni bilo mogoče z njimi ni igrati, ni šaliti.

Pretekli so dnevi in tedni, a Semka je bil še vedno v neprijazni baraki, odkoder se ni smel oddaljiti. Slednjič mu je vendar že presedalo. A glej, saj je to vendar ravno ona cesta, po kateri so prišli semkaj iz »Raseje!«... Če ga izlepa ne puste, tedaj jim pač sam ubeži!... Zopet ugleda rodno Uzjupko,

rodno Belo, zopet ugleda Malaško, Vasjanko in Mitko, svoje dobre prijatelje, pojde k gospi Afrosinji Jegorovni, pojde k popovim dečkom, ki imajo mnogo višenj in jabolk...

Četudi je strah, da bi ga ne ujeli, zadrževal Semko dolgo časa, je bila vendar želja, ugledati svojo rečico, svoje tovariše in rodno selo, tako velika in zapeljiva, da je Semka dolgo prikrival v duši tajno misel in ob ugodnem času zbežal na cesto in se za vedno odrekel darovanim juham. Bil je popolnoma srečen, da se vrača domov. Dozdevalo se mu je, da ni nikjer tako lepega kraja, kakor Belo, in na vsem svetu ne tako lepe rečice, kakor ravno Uzjupka.

II.

Zdi se, da je izkusila in videla obširna Sibirija vse, karkoli si more človek misliti. Po tisoč vrst se prehodili po njej ukovani arestanti in rožljali s težkimi verigami. Sekali in rili so njene nedri v temnih rudnikih, koprnili v njenih ječah. Po njenih cestah hite brze trojke in veselo pozvnanajo z zvončki, a po neprodirnih gozdovih blodijo ubegli jetniki in se bore z divjimi zvermi... Tolpe izseljencev se pomikajo iz Rusije v nepreglednih vrstah. Pod vozovi nočujejo in se grejejo ob ognjih, nasproti pa prihajajo nazaj druge tolpe, obubožane, sestra-dane in bolne. Mnogo jih umira po poti, — in nikomur ni to nič novega. Preveč tujega gorja je že videla Sibirija, da bi se še čemu čudila. Tudi Semka se nikdo

ni čudil, ko je prihajal v vasi in izpraševal:

»Katera cesta pelje tod v Rasejo?«
»Vse ceste vodijo v Rasejo.« — so mu odgovarjali preprosto in kazali z rokami doli po poti, kakor da bi ga zagotavljali v njegovi smeri.

Semka je šel dalje brez truda, brez bojzani. Veselila ga je svoboda, veselila so ga polja s pestrimi barvami in zvonjenje zvončkov mimo vozeče poštne trojke. Včasih je legel v travo in se skril pod šipkovim grmom ali pa je zlezel v obcestno goščavo, ko je bila najhujša vročina. Usmiljene sibirske žene so mu dajale kruha in mleka, a potujoči mužiki so včasih dopustili, da je sedel na njih voz.

»Striček, pusti me na voz, radi Krista!« — je prosil Semka, ko ga je dohajal kdo s konjem.

»Tetka, daj, radi Krista, kruha!« — se je obračal v vaseh h kmetičam.

Vsi so ga milovali in Semka je bil sit.

Tretjega dne je zablestela pred Semko reka.

»Glej, glej! Ona je!«

Pomnil je, ko so se nedavno peljali z očetom preko te reke. Le da jih je bilo tedaj jako mnogo in ljudi niso prevržali posamez, ampak v skupinah. Spomnil se je, kako sta na brodu, s katerim so se prepeljali tudi oni, hodila okrog stebra konja z zavezanimi očmi in nategovala vrvi, poleg njiju pa je tekal z bičem v roki starček, v srcaji in širokem klobuku, in neprestano kri-

postavijo »pod kap«, kakor so to storili pretečeno nedeljo v gostilni pri Gašperinu. S em si pa sami dajejo glasno izpričevalo, da so lažnjivi in nesramni obrekovalci, kar se vzame na znanje. — Ant. Gole, kaplan.

t Prostovoljno gasilno društvo priredi jutri veliko slavnost povodom otvoritve novega gasilnega doma s sledečim sporedom: Ob tri četrt na devet zjutraj bo pozdrav gostov na kolodvoru. Ob pol desetih se zbere došla društva pred novim domom ter odkarakajo z vojaško godbo na čelu, ki bo došla iz Gorice, v župno cerkev. Tu bo ob tri četrt na deset blagoslov nove zastave. Kumovala bo gospa županja Ida Mally. Po blagoslovu bo kratek govor in sveta maša, med katero bo svirala vojaška godba. Po službi božji odhod h gasilnemu domu, ki bo blagoslovljen in nato bo odlikovanje nekaterih članov tukajšnjega gasilnega društva s častno kolajno za 25letno delovanje. V hotelu »Pri pošti« bo banket. Ob treh popoldne bo na trgu pred sv. Andrejem javna tombola, koje čisti dobiček pripade gasilski blagajni za nabavo orodja.

t Predavanje bo jutri, 21. maja, ob osmih zvečer v društvenih prostorih. Predaval bo g. profesor Anton Sušnik iz Kranja o ženskem vprašanju. Zeleti je mnogoštevilne udeležbe. Povabljeni je zlasti naše žensstvo.

t Shod S. L. S. bo prihodnji četrtek na Vnebohod Gospodov, 25. t. m., ob pol štirih popoldne v spodnji dvorani društva sv. Jožefa. Na shodu poroča državnozborski kandidat in bivši podpredsednik državne zbornice g. Jožef Pogačnik, omišljeniki, prihitite na ta shod v obilnem številu, da slišite svojega bivšega in bodočega državnega poslanca.

t Kranjsko okrožje bratov Orlov ima 28. t. m. v Tržiču vaditeljski tečaj. Na tem bodo zastopani telovadni odseki kranjskega okrožja. Nastopilo bo več govornikov. Natančnejši spored se objavi danes teden.

t Socialni demokratje prav marljivo razširjajo plakate, na katerih priporočajo nekega Dermota iz Gorice za poslanca. Zlasti Bukovnik, o katerem pravijo, da bo pustil delo v tovarni in raznašal ter prodajal samo »Naprej« in »Prapor«, kar vsiljuje ljudem po gostilnah in na ulici dolge listine, v katerih se rdeča stranka kaže kot edina ljudska osrečevalka. V resnici pa izžema delavstvo, ki ji nosi trdo zaslužene novce, od katerih se rede razni tajniki. Na teh plakatih pove brezverska stranka, ba di rada dobila vpliv na šolstvo, to je, da bi rada pregnala krščanski nauk iz šol. Zato bo vsak pameten človek dobro premislil, predno bo zapisal na glasovnico imen rdečega kandidata.

t »Divji lovec« je minulo nedeljo privabil toliko ljudi, da jih je mnogo moralo oditi, ker ni bilo več vstopnic. Igralo se je izvrstno, da prosili bi zopet, da se predstava očno prične ob napovedanem času. Igra se ponovi v nedeljo, 28. t. m., ob osmih zvečer.

Ustanovitev podružnice velevažnega društva.

Mnogo smo že pisali o zaostalosti avstrijske mornarice. Pri tem je naj-

bolj prizadeta naša domovina, kajti močna bramba avstrijskega obrežja je tudi najboljša bramba našega ozemlja pod pohlepniimi rokami Italijanov, ki hrepene, razkosati našo domovino. Z močno avstrijsko mornarico si Slovenci le obvarujemo skupnost svojega ozemlja, dasi pri tem največ žrtev pride na druge. Izvestnim hujšakom seve to ne gre v glavo in povečanje avstrijske mornarice taki ljudje napadajo ob vsaki priliki. Tako je bila napadena tudi velevažna ustanovitev podružnice avstrijskega mornaričnega društva, ki se je preteklo nedeljo ustanovila v Ljubljani. O pomenu avstrijskega mornaričnega društva smo v »Slovincu« napisali že več člankov. Društvo hoče pomagati k nujno potrebnemu ojačenju avstrijske mornarice, ojačenju iz zasebnih sredstev premožnejših — ne da bi se koga k temu najmanj sililo. Radi tega in ker je društvo strogo nepolitično, morajo biti motivi posebne vrste, ki vodijo izvestne nasprotnike tega društva. Vse, kar pa ima ljubav do ožje in širše naše domovine in voljo jo ohraniti močno in slavno, vse te bo združila podružnica avstrijskega mornaričnega društva v skupno delo.

Odlična je bila preteklo nedeljo ustanovitev nove podružnice. Zbralo se je v slavnostno okrašenim srebrni dvorani »Uniona« k ustanovitvi občinstvo iz najodličnejših ljubljanskih krogov. Opazili smo dež. predsednika barona Schwarza, dvornega svetnika grofa Chorinskega, dež. glavarja pl. Sukljeja, fml. Kusmaneka, dvornega svetnika Klimenta, prošta Sajovica, dež. vlade svetnika viteza Laschana kot zastopnika ljubljanske občine, podpredsednika trg. zbornice Iv. Kregarja, mnogo dam, med njimi gospo dr. Šusteršiča, veliko število ljubljanskih meščanov in častnikov.

V imenu pripravljalnega odbora je mornarični poročnik v rezervi W. Kubelka pozdravil v obeh deželnih jezikih došle slavnostne goste in člane ter jim je izrekel najiskrenejšo zahvalo za njihovo udeležbo na ustanovni slavnosti najmlajše krajeve skupine avstrijskega mornaričnega društva. Govornik je nato očrtal naloge avstr. mornaričnega društva. Zgodovina uči, da so one države, ki so svojo mornarico konsekvntno ojačevale, bile na morju močnejše in mogočnejše ter so v narodno-gospodarskem in političnem življenju v veliki meri prehitile druge države. Te države so imele in imajo velike in bogate kolonije, cvetoč trgovski promet in gotovo eksportno polje za svoje trgovske produkte. Njihovi izseljenci so našli v kolonijah drugo staro domovino ter so ostali državljani svoje države. Žalibog je naša monarhija vseh teh ozirih zelo zaostala. Naša trgovska mornarica je majhna, vojna mornarica pa v vedni nevarnosti pogina; mi nimamo nobenega zanesljivega eksportnega polja in nenavadno število naših izseljencev se porazgubiva v severoameriških Združenih državah in tujih kolonijah, se odtuji staro domovino in pomenja trajno izgubo za domovino. Naša vojna in trgovska mornarica je med velevladmi na devetem mestu. Potreba časa primerne uredbe naše mornarice se je z Najvišjega mesta več-

krat poudarjala. Pod protektoratom Njegove c. in kr. visokosti nadvojvode Franca Ferdinanda stoječe avstrijsko mornarično društvo si je stavilo težko, a hvaležno nalogo, prebivalstvu naše monarhije brez ozira na stranke pojasniti veliko premalo pojmovani pomen naših pomorskih interesov ter njihovega vpliva na dobrobit državljanov in za korist domovine, da se tozadevni zastanek z združenimi močmi odstraniti zamore. Govornik je končno opozarjal na specielni pomen za Kranjsko, našo ožjo domovino, ki leži tako blizu morske obali, ako se uspešno preuredi naše brodoge in dvigne pomorske interese. Izvajanja g. govornika so zborovalci živahno odobraval.

Nato so se en bloc sprejela pravila krajeve skupine Ljubljana. Ta krajeva skupina je podružnica avstrijskega mornaričnega društva, sedež ima v Ljubljani ter razteza svoje delovanje na Ljubljano in okolico; ima namen, pospeševati cilje glavnega društva in podpirati njegova stremjenja v vsakem oziru. Sredstva za dosego tega cilja so: članarina članov krajeve skupine, prostovoljni darovi in dohodki raznih priredb. Člani so: častni, dosmrtni in letni. Dosmrtni člani so oni, ki so vplačali najmanj 250 K; ti so prosti od vseh letnih prispevkov. Letni člani se dele v skupine prispevkov letnih najmanj 25, 10 in 5 K; uvrstitev v te skupine se izvrši pri vstopu, kakor sodi vsak član za primerno. Razen letnih članov morejo pripadati skupini tudi deležniki z letnim prispevkom 2 K. Odbor krajeve skupine obstoji iz predsednika, štirih podpredsednikov, dveh tajnikov, enega blagajnika in odbornikov. V jezikovnem oziru je krajeva skupina osnovana na stališču enakopravnosti in ima ta značaj varovati tudi na zunaj.

Volitev odbora se je izvršila per acclamationem in so bili izvoljeni sledeči gg.: za predsednika deželne vlade svetnik Oton pl. Detela, za podpredsednike: podpolkovnik Franc Fedrigoni pl. Etschthal, ces. svetnik arhitekt Ivan Mathian, deželni šolski nadzornik Albin Belar in mestni zdravnik dr. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški; za tajnika trgovec Otmar Bamberg in c. in kr. mornarični poročnik v rezervi W. Kubelka in za blagajnika poštni asistent Franc Levart; za odbornike so bili nadalje izvoljeni gg.: odvetniški koncipijent dr. Jožef Ažman, stotnik Viktor Braun, podravnatelj družbe »Phönix« Vladimir Fischer, stotnik Gasser, tovarnar Milan Ivančič, deželne vlade koncipijent dr. Adalbert pl. Keler, posestnik Jožef Kosler, nadporočnik Kurt baron Kriegerhammer, trgovec Ivan Krisper, inženir Milan Lenarčič, podjetnik Jožef Lončarič, stotnik Karol Luckmann, trgovec Viktor Nagy, tovarnar Jean Pollak, zobozdravnik dr. Alojzij Praunseis, stotnik Rudolf Praxmayer, pisatelj ces. svetnik Peter pl. Radics, ravnatelj Silvester Škerbinc, poštni nadoskrbnik Jožef Štrukelj in tovarnar Emil Tönnies. Vsi izvoljeni odborniki so sprejeli izvolitev.

Predsednik krajeve skupine dež. vlade svetnik pl. Detela je nato naznanil zborovalcem, da je nova krajeva skupina avstrijskega mornaričnega društva Njegovemu Veličanstvu cesarju brzojavnim potom sporočila neomajno udanost ter nadvojvodi Francu Ferdinandu kot protektorju društva sporočila izraz globoke udanosti s prošnjo, da bi tudi tej skupini dal svoje varstvo. Predsedniku avstrijskega mornaričnega društva, princu Alfredu Liechtensteinu se je brzojavno naznanila ustanovitev nove krajeve skupine.

Predsednik podružnice g. vladni svetnik pl. Detela je med navdušenim odobravanjem prebral brzojavne pozdrave cesarju, prestolonasledniku in predsedniku avstrijskega mornaričnega društva princu Alfredu Liechtensteinu. Novi podružnici so došli številni brzojavni pozdravi od raznih društvenih podružnic in tudi od zasebnikov. Došli so brzojavni pozdravi iz Solnograda, Turnave, Turn Severina, Opatije, Ponikev, Dunaja, Liberc, Aten, Pizna, Hamburga, Carigrada, Gorice, Gasteina, Gradca, Mödlinga, Bosanskega Broda, Merana itd. S slava-klici na cesarja je bilo zaključeno to pomembno zborovanje. Nova podružnica ima že 250 članov, želeli pa je, da se to število kmalu podvoji, potroji, da bo tako tudi Ljubljana, ta važna točka na avstrijskem jugu, pokazala, da dobro razume važne naloge avstrijskega mornaričnega društva. Pristopna naznanila sprejema cesarski svetnik arhitekt g. J. Mathian na Dunajski cesti. Novi podružnici želimo najlepšega razvoja v korist in v čast avstrijski mornarici!

Cerkveni vestnik.

— **Svete Višarje.** Dne 25. maja, na Kristusov Vnebohod, se bo tudi letos, kakor je že več kot 500 let stara navada, odprla božja pot na Svetih Višarjih. Ze prejšnji dan (24. maja) se bodo podali trije spovedniki na goro. Letos se začne božja pot primeroma pozno, ker je Kristusov Vnebohod kasno, zato pa tudi na gori ni več toliko snega, kakor navadno, ko se odpre božja pot. Cerkev na Sv. Višarjih leži 1792 metrov nad morjem, vozne ceste ni nobene, le gorske steze peljejo romarja do cerkve. — Leta 1910. je prišlo na Svete Višarje 13 rednih procesij (ki pridejo vsako leto) in 37 izrednih, 4 škofje, med njimi goriški kn. nadškof in ljubljanski knezškof in 7 prelato. 21.150 vernikov je pristopilo k sv. obhajilu, bralo se je 705 sv. maš in bilo je 65 pridig in nagovorov. Sv. maše so se začele ob 6. uri, ptuji duhovniki pa so lahko že maševali ob 4. zjutraj. Vsaki dan zvečer se bile litanije Matere božje in blagoslov. Spovedovali so od zgodnjega jutra do poznega večera, dokler je bilo spovedancev. Spovedniki so bili redno trije Vreme za božjo pot ni bilo prijetno dež je šel vsaki teden in sneg je na gori padel vsak mesec. Do sredi junija je sploh ležal, potem pa je padel 3. in 24. julija, 7. avgusta in 21. septembra. Božja pot se je končala 2. oktobra na rožensvensko nedeljo. Največ romarjev je bilo iz Koroškega in Kranjskega, potem pa iz Štajerskega in Goriškega,

šal z ohripelim glasom: »N-no! prokleti! N-no! moji ljubi!« In konja sta vsled njegovega krika še hitreje tekala okrog stebra, vrv pa se je ovijala tudi hitreje, brod pa se je pomikal vedno bližje in bližje k drugemu bregu...

Široko se je razlivala pred Semko reka. Solnce je že zašlo in krvavo-rdeča zarja je jasno odsevala v vodi. Bilo je krasno in mirno, a povsod tako pusto in prazno, da se je Semka dolgočasil. V daljavi, na nasprotnem bregu se je videla neka vas, a na desni in levi so se razprostirale goščave. Semka se je spustil prav do reke in začel pogledavati zdaj na eno, zdaj na drugo stran, a bilo je še vedno pusto in nemo kakor prej, le pod njegovimi nogami je srdito pljuskala hladna reka, po zraku pa so plavale druga za drugo neke ptice.

V raztresenosti se je spustil nizdol po bregu, a nikjer ni bilo žive duše, slišati ni bilo ni jednega glasu. Med tem je začela večerna zarja polagoma ugašati. Bolj in bolj je belodelo nebo in na daljnih je začela padati rosa.

Semka se je zamislil.

Nato je sedel na pesek in šele tedaj začutil, da je utrujen in da ne more več hoditi. Kam pa tudi hočeš, ko je voda pred teboj? ... Sprva je zrl na to vodo, sledil, kako se vali nekam dalje in buta ob breg, potem je gledal na nebo, na ugašajoče prostranstvo daleč za vodo, na les, na poljane, — in nekaj težkega, negotovega je leglo kakor ka-

men na njegovo otroško srce. Je-li bila to navadna bojazen, ali spoznanje popolnega sirotstva, ali kesanje, ali mogoče misel na domovino, — Semki se je pač hotelo zaplakati, zahotelo se mu je jesti in ogreti se, zahotelo se mu je videti poleg sebe očeta z materjo... Ugriznil se je v prst ter sedel nepremično nad reko, uprši oči nekam v daljo, ne da bi videl kaj pred seboj.

Sredi tišine se je zaslišalo naenkrat glasove, nejasne in neglasne. Semka je zdrgetal. Zdelo se je, da poje nekdo sam pri sebi, nehoté, turobno pesem, počasi, skozi zobe, skoro kakor v snu.

V resnici, izza grma, kjer je delala reka mal ovinek, se je pojavil čolnič. Plul je počasi, vzporedno s samim bregom.

»Striček! ... prepelji!« — krikne Semka, ko pride ribič, pojoč sam pri sebi, poleg njega. — »Stričko! ... no, stričko!«

Oni je obrnil glavo in Semka je videl njegovo zagorelo, nerusko lice, s čopom črne brade in s privihano vrhno ustnico, izpod katere se je zasvetilo dvojje vrst ostrih, belih zob. Sedel je v takem malem čolniču, izklesanem iz debla, da ga segla voda skoro do robu. Pri tem ga je voda silno zibala in batil se je bilo, da ga voda vsak čas prevrne, utopi. Toda ribič je mirno povsile veslo (imel je samo enega) in pazljivo motril dečka.

»Striček! ...« — je plašno ponovil Semka: »radi Krista, prepeljite me...«

»A denarja boš kaj dal?« — je rezko pripomnil oni in bilo je videti, da mu prošnja ni po godu.

Potem je namršil obrvi in privihnil nos, vsled česar so bili videti njegovi zobje še daljši, in si popraskal raskave prsi s prsti. Bela srajca, z ozkim trakom okoli vratu, ki je pokrivala njegovo sključeno telo, je bila odpetja in videle so se njegove prsi, ravno tako temne, zemeljske barve, kakor je bilo njegovo lice.

Surov odgovor, zli izraz ribičevega lica in nastopajoča noč sredi pustinje so povsem oplašili Semko. Te tri dni je videl mnogo ljudi, a vsi so bili njemu nasproti uljudni, prijazni, in samo sedaj, ko je bila pomoč posebno draga in neobhodno potrebna, je naletel na surovega človeka in prvič je spoznal v svoji otroški duši — tujca... Bil je to res »tuj« človek, ki mu je bilo vseeno, bode-li Semka sit in živ, ali ne. In Semka je zrl nanj s strahom, skoro sovražno. Naenkrat mu je postalo tako bridko in težko, postalo mu je žal očeta in matere, da je hotel skočiti v vodo in umreti. In, ne vedoč, kaj storiti, se je zgrabil Semko z obema rokama za lase, zgrudil se z obrazom na zemljo in zahtel bridko, na ves glas; celó ribiču se je zasmilil. Pomislil je, ni-li deček zablodil in ni-li na oni strani reke doma.

Skomizgnil je z rameni in rezko zaklical, da bi se Semka ozrl nanj.

»Hej — hej! ...«

Nato je pokazal na dno čolniča,

kjer se je premetavala riba, in surovo dejal:

»Sedi!«

III.

Potekla sta dva tedna.

Mnogo cest in vasi je ostalo zadaž za Semko. Ni obupaval, ampak vlekel se je počasi dalje in le včasih poprašal: »Je-li daleč še do Raseje?«

»Do Raseje li,« — so mu odgovarjali. — »Da, ni blizu. K zimi, glej, dospješ, mogoče še prej.«

»A zima, bo-li skoro?«

»Ne, zime še ne bo tako kmalu. Še jeseni ni bilo.«

Ko je prihajal Semka v sela ali slučajno od daleč ugledal visok bel zvonik z zlatim križem, tedaj se mu je osolzilo oko, a duša se mu je razveselila in ogrela. Snel je pokrivalce, vrgel se na kolena in plakačje vzkliznil:

»Gospod! Pošlji že skoro zimo!...«

Včasih je srečal Semka ob cesti samotno vaško razpelo. V bližini ni bilo ne hiše, ne stražnice, le gozd — z jedne, a step — z druge strani, — in Semka se je zamislil nad tem razpelom in vedno sta mu prišla na misel očie in mati, prišel mu je na misel tudi šotor sredi polja, kjer sta onadva umrla, — in Semka, pozabljajoč na utrujenost, je pospešil korake, šepetajoč svojo priljubljeno besedo: »Domov!... domov!...«

No, glej, slednjič je dospel do mesta.

Vstajenje je bilo, in Semka je že oddaleč zaslišal glasove cerkvenega

nekaj malega tudi iz Tirolskega. Pri tej priložnosti naj bo tudi povedano, da je krški kn. škof Baltazar (dne 14. marca 1911, št. 1335) pooblastil župnijskega provizorja v Žabnicah in njegovega namestnika (zakristana) na Višarjih, da smeta dovoliti spovedovati tudi mašnikom iz ptujih škofij na Višarjih, če se ti izkažejo za jurisdikcijsko polo. — Župnijski urad Žabnice na Koroškem, dne 18. maja 1911. P. Adolf, župnijski upravitelj in vodja svetišča.

Francozi v Maroku.

Maročansko vprašanje je že precej staro in obstaja od tistih časov sem, ko so sklenili Francozi, da si ustvarijo ob severni afričanski obali veliko državo. Z vztrajnostjo, ki se mora občudovati, so Francozi izvedli, kar so sklenili. Francija je med tem menjala svojo državno obliko. Padel je kraljevski prestol, padla druga francoska republika, padlo je Napoleona III. cesarstvo, sledila tretja francoska republika, a glede na ustanovitev mogočne francoske kolonialne države so ostali vsi francoski mogotci enaki.

Prvo verigo glede na maročansko vprašanje tvori prilastitev Alžira po Francozih. To se je zgodilo že leta 1830. Ko so zavzeli Francozi Alžir, so takoj tudi mislili na to, da osvoje Tunis. Minulo je 51 let, odkar so zavzeli Francozi Alžir, da je dozorelo zanje tuniško jabolko in jim padlo zrelo v naročje.

Zdaj imajo Francozi v svoji oblasti Alžir, ki obsega 800.000 kvadratnih kilometrov in Tunis s 100.000 kvadratnimi kilometri. Naravno je, da streme Francozi zdaj tudi na to, da osvoje še navidezno svobodno državo Maroko s 400.000 kvadratnimi kilometri.

Francozi so morali premagati pri svoji osvojevalni afričanski politiki veliko ovir. Sosedni Španci so dolgo sodili, da bodo oni zasedli to obširno afričansko ozemlje, a Španka, oslabiljena po svojih vedno spletkarskih svobodomislecih nima dovolj moči, da bi bila mogla to tudi izvesti. Tudi Angleži so nagajali Francozom, kar so le mogli, a tok svetovne politike in vedno jačja moč Nemčije je pognala Angleže, da so objeli svojo prekmorsko francosko sosedo in opustili svoje načrte glede na Maroko. Zedinjena Italija bi bila leta 1887 tudi rada imela Tunis, a bila je preslaba.

Ko so zasedli Francozi Tunis, so pričeli delati takoj na to, da pridobe tudi Maroko. Bil je to zelo trd oreh, a Francozi so delali po angleškem vzorcu. Vedne vstaje v Maroku so Francozi netili, da dobe priliko posredovati.

Nravna nasprotnica Francozov, Nemčija, je z veliko zavistjo gledala, kake uspehe da žanje sosedna Francoska. Sicer je rajni Bismarck svaril, naj se Nemci ne vmešavajo v maročansko politiko, a sedanji nemški cesar Viljem se na svet starega lisjaka ni oziral. Slovesno je naznanil in 31. marca 1905 obiskal Maroko. Tega obiska se Nemci nič kaj radi ne spominjajo. Maročani so upali, da bo nemški cesar čuval prejšnjega maročanskega sultana, a Francozi so podnetili vstajo in bivši maročanski sultan je moral odstopiti, kljub temu da je pozval na pomoč nemškega

cesarja. To je Nemcem v Maroku zelo škodovalo. Francozi so kljub vsem lepim mednarodnim pogodbam nagajali tako nemškim trgovcem v Maroku, da se nemški trgovci pritožujejo, ker jih Nemčija tako slabo brani.

Maročanske razmere so vevlasti leta 1906 urejale v Algecirasu. Takrat so sicer vevlasti zagotovile prostost Maroki, a obenem le priznale Francozom velike pravice. Nemčiji se je takrat zelo slabo godilo. Ostala bi bila popolnoma osamljena, da se ni potegnila za njene koristi Avstro-Ogrska. Italija se ni upala nastopiti za svojo zaveznico Nemčijo, ker se boji za svojo afričansko naselbino Tripolis.

Zdaj je zopet v ospredju maročansko vprašanje. S sedanjim maročanskim sultanom so Francozi zadovoljni in ga smatrajo za svojega prijatelja, ker stori, kar zahtevajo Francozi. A maročanski rodovi ž njim niso zadovoljni in so se uprli. Maročanski sultan je pozval Francoze, naj mu rešijo prestol. Francozi so to radi storili in zdaj v veliko jezo Nemčije res francoske čete, do 30.000 mož, pomirjujejo Maroko.

Francozi sicer zatrjujejo, da ostane Maroko svobodna država, kakršna je bila, a tega nihče ne veruje in ne veruje Francozi sami. Tudi Egipt je še danes na papirju turška last, a dejanski gospodarji Egipta so Angleži.

Kako se še vse razvije, nihče ne zna. Toliko je pa gotovo, da so Nemci zelo vznemljeni in bi najrajši pričeli krvavi ples s Francosko, če bi se ne bali zaveznic Francoske: Rusije in Angleške.

Izpred sodišča.

Bivši mestni glavar Moskve general Reinbot pred sodiščem. Glavna razprava proti bivšemu mestnemu glavarju generalu A. A. Reinbotu in njegovemu adlatu, polkovniku V. A. Korotkinu, ki se je pričela 11. t. m., vznemirila je vso Moskvo. Razprava se vrši v moskovski »Katarinski dvorani«. Že zgodaj pred razpravo so prihajale pred vhod sodišča številne ekvipaže in avtomobili, ki so dovažali k razpravi najodličnejše osebnosti moskovske družbe, večinoma ženski svet, in ki vztrajajo pri razpravi potrpežljivo od jutra do večera. Dvorana je vedno natlačeno polna. Obtoženca ne sedita na navadnih obtožnih klopih, pač pa pri mizi svojih zagovornikov. Glavno pozornost vzbuja pač med poslušalci general Reinbot. Ta se drži popolnoma mirno in veselo. S svojega sedeža večkrat vstaja, da izpregovori par besedi z ženo in hčerko, ki sedite v prvih klopih poslušalcev. Splošno so opazili poslušalci, da pri vходу v dvorano postavljene policijske straže vedno krepko pozdravijo obtoženca, kadar vstopi v dvorano. Drugi obtoženec, vpokojeni gardni polkovnik Korotkin, je človek srednje velikosti, kakih 50 let star, in je videti zelo potr v nasprotju z Reinbotom. Od 205 povabljenih prič jih 37 ni došlo. Nekatere so že umrle, druge so bolne, za nekatere pa se ne vé, kje so. Zanimivo je, da kot poklicani prič nista došla tudi bivši pomočnik Reinbotov, Petrov, in bivši vodja Reinbotove pisarne, Bykov, ki so ga zadnje čase

spoznali za neumnega ter je sedaj v neki norišnici. Kot priče so došli k razpravi moskovski župan N. J. Gučkov, brat bivšega predsednika dume, bivši šef tajne policije Musejenko in ravnatelj moskovskega »Malega gledališča«, knez Sumbatov. Iz obtožnice same je razvidno, da v Rusiji še niso popolnoma minuli dnevi, ko je smel visok uradnik storiti vse, kar je hotel, ne da bi ga pozval kdo na odgovor. Ako je bil tak uradnik previden, je polagal na stran denarje tudi za »slabe dni«. Dostikrat pa se je zgodilo, da je izdalek visokega uradnika presegal dohodek. Takrat je redno dobil migljaj od vlade, naj predloži resortnemu ministru prošnjo za pokoj vsled zdravstvenih in družinskih ozirlov. No, v zadnjih petih letih se je vendar v Rusiji mnogo izboljšalo. Revizija senatorjev je pomagala, da so se Avgijevi hlevi ruske birokracije nekoliko izčistili. In uradnike, ki so kradli in poneverjali, ki se jih nikdo ni upal spraviti pred sodišče, sedaj brezobzirno tožijo. Uprav za čuditi se je, če se čita obtožnica proti generalu Reinbotu, ko se bere, s kom je bil vse v zvezi. Obtožnica ima dvaindevetdeset strani velikega oktavnega formata. Največji del govori o delovanju generala po klubih in nočnih ženskih lokalih. Njegova Prezvzišenost je bil velik oboževatelj ženskega spola. To oboževanje ga je na leto veljalo več, kot je znašala vsa njegova nemala plača. A znal si je pomagati. V moskovskih klubih se igrajo hazardne igre. Te so kot povsod tudi v Moskvi prepovedane, ali vendar se igrajo, in Reinbot je bil liberalen človek. Reinbot je članom raznih klubov dovoljeval hazardne igre, a za to je prejemal davke v dobrodelne namene od teh klubov. Večji del teh davkov je izginjal seveda v njegovih žepih, odkoder so zopet romali v še lepše žepke njegovih prijateljic. Klube pa, ki niso hoteli prostovoljno plačati te davke, ki so bili veliki in jih je bilo treba šteti večkrat na leto, je Reinbot tpustil enostavno zapreti. Kadar pa je bil general v denarni stiski, pa tudi ni pomišljal poseči po uradnih denarjih. Te vsote je potem vpisaval kot remuneracije za svoje uradnike, ki jih je pa včasih tudi nagradil, da so bili lepo tiho. Ti seveda sedaj vsi taje, da bi videli kdaj kak nepošten denar. Zlasti intimne razmere pa je imela Njegova hiša z lastniki javnih hiš. Tudi ti so mu morali plačevati v »dobrodelne namene«, ker jim je drugače grozil, da bo pustil zapreti njihove hiše in poostil policijske in zdravstvene odredbe. Tako so mu mnogi lastniki javnih hiš plačevali na leto do 40.000 kron. Reinbot je v svojem srcu sovražil vsa ta zabavišča, kot se je izrazil preiskovalnemu sodniku, in hotel jih je popolnoma izgnati iz Moskve. No, ostalo je samo pri nameri in resnica je, da so mu prinašala lepe dohodke. Tudi velikih restauracij ni prezrl, tudi te so mu morale plačevati za njegove »dobrodelne namene«. — Iz prvega zaslišanja prič pri razpravi je razvidno, da ima sodišče v Moskvi soditi ne samo Reinbota in njegovega pomočnika Korotkina, temveč cel sistem ruske uprave. Reinbot in njegov drug sta samo človeka, ki nista nič slabše delala, kot mnogi njujini predhodniki. Reinbot

sam n enastopa pred sodiščem kot kak obtoženec, temveč napada v svojih govorih pogosto ruske ministre. Za državni denar, ki ga je na primer izdajal brez računa, pravi, da je ravno tako delal, kot njegovi predhodniki. Mnoge priče, kojih izpovedi so obtežilne za Reinbota, to tudi potrjujejo. Reinbot trdi, da bi nikdar ne zašel tako daleč, ako bi Stolypin ne bil zadovoljen z vsemi njegovimi čini. Minister za notranje zadeve mu je pošiljal denar, ki ni nikjer vknjižen in ki mu je bil popolnoma na razpolago, da bi ga rabil v volivne namene. Ker je denar prejel popolnoma nezakonito, tudi nikdo ni zahteval od njega obračuna. Reinbot je za svoje zunanje politično delo dobival vedno direktivo iz Peterburga. Kakor je torej videti, so v Peterburgu tudi zamižali k drugim Reinbotovim čednostim in mu pošiljali tudi denar, samo da je delal po direktivah za rešitev države. — O tem zanimivem procesu bomo še poročali. Res čedne razmere so na Ruskem.

Ohlajeno prijateljstvo med Nemčijo in Avstrijo.

Pojasnilo našega zunanjega ministristva v »Fremdenblattu« glede na razmere med Nemčijo in našo državo, je nemško časopisje vzelo na znanje precej hladno. »Frankfurter Zeitung«, glasilo frankobrodskih denarnih mogotcev, naglašja, da bistvene razlike med izjavami grajanih dunajskih listov in izjavo »Fremdenblatta« ni, samo oblika je drugačna. Avstrija ne mara vtikati svojih prstov v maročansko žerjavico in list pravi, da je to prav. Nato se peča z vsenemškim časopisjem, ki je ostro napadalo Avstrijo. Osobito se je odlikovala »Rheinisch-Westfälische Zeitung«, ki je pisala: Hinavščina, zahrbtnost in nezanesljivost avstrijske vlade je stoletna resnica. Prusija in Nemčija to lahko dokazeta na listih zgodovine. Vodilni državniki donavske monarhije, ki naj se že zovejo Metternich ali Belcredi, Mensdorf ali Beust ali Aehrenthal, so vsi zasledovali politični zistem nezvestobe. Z našo »Nibelungstreue« smo zabranili, da ni morala podati Avstro-Ogrska na bojišču obračun, ker je kršila pogodbo iz leta 1878. »Mit schimmernder Wehr« so obvarovali monarhijo, da ni razpadla. Brez nas bi bila avstrijska armada še bolj potolčena, kakor je bila pri Kraljevem Gradcu. Ko so bili avstrijski uradni krogi rešeni skrbi, ker smo mi vzdržali mir, so se prilizneno zahvaljevali. »Frankfurter Zeitung« se kruto norčuje iz vsenemških glasil, češ, da je prav, da se razprši tista megla o »Nibelungstreue«. Nato pa opiše sedanji evropski položaj sledeče: Med Avstrijo in Rusijo so vsaj zunanje zopet zvezane diplomatske niti. Razmere Nemčije z Angleško so postale prijaznejše, v Turčiji zavzema staro mesto in z Rusijo, ki je bila ob bosanski krizi najbolj prizadeta, se sklene najbrže dogovor. Trdna vez trozveze se zato nekoliko rahlja. Kdo more zato Avstriji zameriti, če sledi zgledu Nemčije in išče stikov še poleg trozveze, kakršne imata že Nemčija in Italija. Ni neznano, da je za-

zvonca. Ti umerjeni, glasni zvoki so ga zopet spomnili na domovino. In trava naokrog, ki je že začela rumeneti, in veli listi poleg ceste, in daljno kličeče zvonjenje — to vse je velo na dušo z nečim lepim, domačim in Semki so prišla na misel rumena jabolka, ki jih sedaj gotovo deli v cerkvi batjuška, a stari cerkvenik, drug in prijatelj Semkov, vzel bi sedaj iz svojega globokega žepa par jabolk in rekel z običajnim basom:

»Vzem, Simon, v ime Odrešenika. Najej se, ti...«

S kakim veseljem bi se vrgel sedaj Semka v zvonik, zgrizel bi jabolka in zvonil brez truda, dokler bi ga ne odslonili!

Za mestnim obzidjem so zapestrele v začetku pred Semko na desni in levi brunaste sive bajtice z zelenimi, rdečimi in sivimi strehami, nato so sledile bele kamenite hiše. Po ulicah so brskljale kure, krulile svinje. Potem so sledila visoka dvorišča in plotovi, dalje se je razprostiral trg z visoko cerkvijo za železno ograjo, a nasproti nje je štrlela kvišku siva brunasta stražnica, ki jo je stražil vojak, izprehajajoč se po deski gorindol, a spredaj so se zopet videli stolpiči obzidja...

Ne da bi se mudil je šel Semka skozi mesto in stopil iznova na cesto, kjer mu je bilo ugodnejše in veselejše.

IV.

Čim dalje, tem bolj je opazal Semka v vsem, da nastopa jesen, — »Hvala

Bogu! Skoro bo zima!« — je mislil in rodna vas se mu je zdela vedno bližje in bližje. Po poljih že niso več frfotali veseli metuljčki, niti ne skakljale koblice. Drevje je izgubljalo listje, trava je venela. Nebo se je česče zavijalo v sive, tenke oblake. Noči so postajale hladnejše. Semka pa je mislil: »Hvala Bogu! Sedaj bo pa že skoro!«

Ko je šel po cesti dalje, Semka od jutra še ničesar ni jedel in sedaj je začutil glad. Ugledal je v grmičevju človeka, ki je sedel z nogami pod životom in nekaj žvečil. Ustavil se je in zavidno gledal, kako oni lupi jajce in prigrizuje s kruhom.

»Kaj pa ti?« — vpraša človek, ne da bi se ganil z mesta in nadaljuje svoje započeto kosilo mirno dalje.

Semka je molčal.

Ta človek ni bil mlad, s sivo brado, kratko pristriženo, z zagorelim in od vetra prepahanim licem, z malimi upalimi očmi. Na nogah je imel neke vrste volnena obuvala, na sebi — pisan suknjič, a na zatilku — čepico.

»Kaj pa ti?« — ponovi oni in zre v Semko.

»Dedek...« — odgovori s strahom: »daj, radi Krista, košček kruha...«

»Meni samemu, prijatelj, so radi Krista dali. Na, tu, na... Si pa razdeliva!«

Ponudil mu je skorjico in zopet vprašal:

»Kaj pa si ti? Odkod si se vzel?«

»Domov grem... v Rasejo.«

»V Rasejo?... Glej, tudi jaz v

Rasejo... A zakaj greš ti?«

Semka je pričel podrobno pripovedovati o svojem življenju. Pravil je, kako mu je bilo dolgočasno v baraki, kako si je želel domov, in kako je zbežal ponoči, a neznanec je pazljivo slušal in kimal z glavo, točno mu pritrjujoč.

»Mladec, brat!« — izpregovori starček ter pogladi Semko po roki. — »Vendar, vidim jaz, slabo je tvoje življenje!... Videti je, po mojih sledeh hodiš: niti doma ne ugledaš, niti svojega kraja ne užnaš... Pasje življenje je to! Pri moji veri, pasje!«

»A ti, dedek, kaj pa ti?« — izpregovori Semka z zanimanjem in sede starčku nasproti.

»Jaz, kdo sem?... Nikdo... Tako... Ena beseda — neznanec.«

Starček je globoko vzdihnil in šel z dlanjo preko lica, kakor da bi se brisal.

»Da, brat... Ti si še mal, a vendar je tudi tebe potegnila domovina k sebi nazaj... Vedno je ona tako, kakor rodna mati... Vleče, vleče... Nikjer ne najdeš mesta brez nje. Pri-deš, pogledaš jo, mater, z enim očesom, no, in ti je lažje!«

»A kaj, očka, pridem li do zime v Rasejo?«

»Ne, ne prideš. Pride mraz, a ti niti dobre obleke nimaš... Potoval sem... Vem... Ne prideš, ti pravim. Zmrzneš. Njegove besede so razžalostile Semko. Zamislil se je tudi starček. Oba sta povsila oči in molčala.

Semki se je zazdelo tedaj, kako bode zmrznil, in bilo mu je grenko, da nikdo ne zve o tem v Belem. A starček je medtem mislil svojo misel in molče zmigaval z brki.

»Torej, kam greš ti?« — je vprašal nepričakovano neznanec in se pobiral iz trave.

»Jaz, dedek, grem domov...«

»No, tudi jaz domov. Greva vkup.«

V.

Zvečerilo se je... Močan dež, ki je lil že od poldneva, je do kože premočil Semko in neznanca.

»Idi, brat, idi,« — je bodril starček. »Požuri se! Jesen je tu, a midva še do gor ne prideva. Kaj bo potem? Tedaj sva izgubljena.«

»Saj grem, dedek.«

»Zakasnila sva se... Da bi le mraz še ne pritisnil... A, slaba je!«

Semka se je, neglede na utrujenost, počutil dobro. Srečanje s sopotnikom ga je radovalo in bodrilo. Bil je miren in vesel, da se sedaj ne zgubi s ceste in da ga dedek privede, kamor treba. Da, tudi pogovoriti se je bilo prijetno; a dedek je vedno pravil o domovini in o Sibiriji, kjer kopljejo zlato, govoril je o ječah, o svobodi, o kruti sibirski zim in o zeleni pomladanski travici, ki tako vabi človeka domov in mu ne dá pokoja ne podnevi, ne ponoči.

»Kaj pa, dedek, sva li že mnogo prehodila?« — je izpraševal Semka.

»Vidiš, — gladnejša sva postala: to znači, Raseji se bližava. A ko prideva

vzemala Francoska že med bosansko krizo Avstriji prijazno stališče, ki je veliko pripomoglo, da se je kriza mirno rešila. Nič nečuvnega ni, če hoče biti zdaj Avstrija hvaležna Francoski in se hoče izogniti resnemu sporu s Francosko. Tega Avstriji ne moremo že zato zameriti, če se spomnimo, da je že sklenila Nemčija kljub trozvezi svojčas z Rusijo tajno zavarovalno pogodbo, ki je pač koristila Nemčiji, ne pa Avstriji. — Za avstrijske Slované je ugodno, ker se podaja naša zunanja politika na realnejša tla in ker ne bodo na našo notranjo politiko več tako vplivala v škodo avstrijskih Slovanov vse-nemška stremiljenja, kakor dozdej.

GROF AEHRENTHAL ZOPET NA-STOPI SVOJE MESTO.

Grof Pallavicini se je podal 19. t. m. v Budimpešto, kjer ga danes zasliši cesar v avdienci, v kateri bo poročal o tekočih poslih zunanjega ministrstva in se najbrže tudi poslovi, ker prevzame 23. t. m. zopet posle zunanjega ministrstva Aehrenthal, Pallavicini pa odpotuje začetkom junija v Carigrad nazaj. Zadnje čase se je veliko pisalo, da Aehrenthal odstopi. »Oesterreichischer Herold« poroča o teh govoricah: V aristokratskih salonih, ki jih je obiskaval tudi Pallavicini, Aehrenthalov namestnik, smatrajo kot dejstvo, da se o Aehrenthalovem odstopu niti govoriti ne more. Vse govorice o kombinacijah Aehrenthalovega naslednika so utihle. Resna kandidata za Aehrenthalovo mesto sta princ Franc Liechtenstein in grof Berchtold. Princ Liechtenstein bi težko opustil svoje sedanje originalno življenje, da postane minister, Berchtold tudi ne more priti vpoštev, neki drugi poslanik ne pride vpoštev zaradi svojih rodbinskih razmer. Sedanje razmere so končno take, da ne morejo pogrešati roke aneksijskega diplomata z ozirom na položaj, ki je nastal na jugovzhodu.

KRVAVI BOJI OB OGRSKIH DRŽAVNOZBORSKIH VOLITVAH PRED SODIŠČEM.

Ob lanskim državnoborskih volitvah na Ogrskem je bil krvav boj v občini Margineni med Rumunci in orožniki. Orožniki so več kmetov nevarno ranili, štirje se umrli. Državni pravdnik je ovadil sodišču šest kmetov, a sodišče jih je oprostilo.

TEŽAVNO IMENOVANJE MINISTRA ZA HRVAŠKO.

»Agramer Tagblatt« poroča: Ban dr. Tomasić je konfiriral s Khuenom o imenovanju ministra za Hrvaško, katero mesto so ponudili grofu Pejaceviću, a ga je odklonil, ker se ne strinja z banovo politiko.

ŽALOSTNE ŠOLSKJE RAZMERE NA OGRSKEM.

Ogrski minister za bogočastje in pouk je ob proračunski razpravi dne 19. t. m. obrazljal svoja načela. Naglašal je, da se drži temeljnega načela, da se morajo z nadvlado mažarstva in z monarhistično idejo ustvariti predpogoji demokratičnega napredka. Za kulturo mora biti merodajen krščanski duh. Nasproti agitatorjem bo nastopal z vso silo. Ogrska supremacija se mora popolnoma zagotoviti šoli.

Nato je govoril o šolskih razmerah na Ogrskem, ki kažejo, da pomažarovanje ovira razvoj šole, česar seveda ni povedal, ko je obžaloval, da 288.000 otrok ne more obiskovati ljudskih, šol, ker jih ni. Slovesno je izjavil, da hoče delovati na to, da se doseže verski mir. Predložiti namerava zakonsko predlogo o samoupravi katoličanov. Obsojal je razdiralne tendence, ki se pojavljajo na znanstvenem, slovstvenem in umetniškem, kakor tudi na vzgojevalnem polju, ker so sposobna, da ustvarijo nihilizem in se mora proti njim voditi boj z vsemi sredstvi. Ne namerava se zapreti pred modernimi idejami, a njih ozračje je napojeno z bacili. Organizem se mora ojačiti.

TRETJE VSEUČILIŠČE NA OGRSKEM.

Za tretje vseučilišče na Ogrskem se pogajajo mesta Požun, Kašav, Debrecin, Pečuh in Szegedin, medtem ko se ustanovi v Temešvaru druga ogrska tehnika.

BULGARI RAZBURJENI PROTI TURČIJI.

V Sofiji narašča ogorčenje proti Turčiji, ker so Turki ustrelili ob bulgarsko-turški meji nekega bulgarskega stotnika. Vlada miri prebivalstvo in je zato zaplenila vse izzivajoče mrtvaške liste in nekrologe, ki so jih izdali rajnikovi tovariši. Razburjenje med Bulgari še pospešuje, ker je kajlarski okrožni načelnik v monastirskem vilajetu s silo s pomočjo orožnikov ugrabil neko bulgarsko učiteljico s pretvezo, da hoče prestopiti k izlamu in postati njegova žena. Bulgari zahtevajo, naj načelnik izpusti ugrabljeno Bulgarko, a turško prebivalstvo se upira. Boje se krvavega boja med Bulgari in Turki.

SRBSKI KRALJ ODPOTOVAL V PARIZ.

Srbski kralj Peter je 19. t. m. odpotoval v Pariz. Spremlja ga zunanji minister dr. Milovanović. Kralja bo zastopal prestolonaslednik Aleksander. Peter se je peljal čez Dunaj.

ODLIKOVANI SRBSKI KRALJEVI MORILEC.

General Leonid Solbrović, ki je bil zaradi sokrivde umora kralja Aleksandra vpokojen, je reaktiviran in postane, ko se kralj povrne iz Pariza, generalni adjutant srbskega kralja . . .

ROOSEVELT O MIROVNIH RAZSODIŠČIH.

Roosevelt objavlja v »Outlooku« dva članka o mirovni razsodiščih, ki vzbujata splošno pozornost. Razsodišča zelo smeši, češ, gotovih zaved ne more rešiti razsodišče. Po razsodiščih je mogoče rešiti spore le med takimi narodi, ki so v kulturi tako napredovali, da se ne morejo žaliti. Angleži in severni Američani so že tako napredovali. Če bi hotela kaka država Ameriki vsiliti neljube ji naseljence, bi javno mnenje ne hotelo niti čuti, da spor reši razsodišče. Roosevelt nadalje izjavja: Zjedružene države so sicer trpele dogodke ob mehiškanski meji, a gotovo je, da bi zadeve ne izročili razsodišču, kakor bi tega ne storili, če bi obstreljavale angleške, nemške ali japonske vojne ladje američanska obrežna mesta. V takem

slučaju bi veljalo zgolj načelo zadoščanja ali pa vojske.

SPLOŠNA STAVKA NA FRAN-COSKEM.

Belgijski socialni demokrati napovedujejo splošno stavko, da protestirajo proti šolski postavi.

MAROČANSKI VSTAŠI OSVOJILI STARO MESTO FEZA.

Poročevalec »Echo de Parisa«, marki de Segonzag, poroča iz Dar Kid Kraifesa, ki je oddaljen dva dni hoda od Feza: »Tu se je 15. majnika govorilo, da so osvojili maročanski vstaši Fez el Bali, staro mesto Feza.«

S PORTUGALSKEGA.

Čudne volitve. — Protirepubličanska zarota.

Iz Lizbone se poroča, da so med 144 kandidati za portugalsko zbornico imenovali brez vsakih volitev kar 129 kandidatov za poslanca, ker niso imeli protikandidatov. — Bruseljski socialistični list »Peuple« poroča, da pripravljajo denarni mogotci veliko zaroto proti portugalski republiki in da so zbrali že v ta namen 5.000.000 frankov.

Čehi o zavetišču v Bohinju.

Univerzitetni profesor dr. Jar. Sedláček v Pragi popisuje v eni zadnjih števil českega katol. dnevnika »Čech« hospic, ki ga je zgradilo pri Bohinjskem jezeru »Duhovsko podporno društvo«. Da bodo naši bralci vedeli, kako visoko cenijo Čehi krasoto naše dežele, objavljamo v prevodu omenjeni članek:

»Nemški katoličani so navadno po svojih koledarjih in posebnih tiskovinah opozorjeni na primerne hiše, sanatorije, gostilne itd., ki so v rokah dobrih katoličanov, redov, društev, zvez, škofij itd. Znano je tudi, da katoličani iz nemške države radi poiščejo v mestih, toplicah in letoviščih take jim priporočene katoliške hiše. Podobno imajo tudi judje v nekaterih svojih koledarjih zaznamke svojih gostiln in judovskih kuhinj v velikih mestih.

Pri nas je katoliških hiš te vrste še zelo malo. V nekaterih škofijah, kakor na Dunaju, Gradcu in v Kralji. Gradcu so sezidali hiše za duhovnike, drugod za katoličane sploh. Ljubljansko »Duhovsko podporno društvo« je lansko leto sezidalo na najlepšem prostoru pri Bohinjskem jezeru lepo hišo za poletne goste, ki jo moremo v vsakem oziru tudi češkim katoličanom priporočati.

Bohinjsko jezero je dosedaj še jako miren kotiček v prekrasni okolici; tu ni onega mogočnega toka izletnikov, letovičarjev in turistov, tu ni množice gostiln in hiš za letovičarje. Kolodvor državne železnice, Bohinjska Bistrica, je komaj tričetrt ure (z vozom) oddaljen. Jezero leži 526 metrov nad morjem. Pri začetku jezera (od zahoda) je gostilna »Zlatorog« z eno vilo, na koncu jezera pa gostilna »Sv. Janez«; sanatorij ljubljanskega »Duh. podp. društva« »Sv. Duh« pa leži pri cesti nekako sredi jezera pri cerkvi istega imena in v sosedstvu ene vile.

Cesta na tem južnem koncu jezera je približno 5 km dolga in pelje mimo jezera skozi gozd. Sploh je v bregu povsod gozd, na severni strani pa so paš-

niki. Visoke gore, kakor Pršilec (1761 metrov) čuvajo jezero. Triglav sam je nekoliko dalje na sever, toda od »Sv. Duha« se prav lahko delajo izleti na tega orjaka.

Pri začetku jezera je pašnik »Lokanica«, po katerem se lahko pelješ od »Zlatoroga« do bližnjega vodopada bohinjske Save ali Savice. Ta ima svoj izvor v višavi 837 m pod Komarico na Ogradniški planini in pada iz višine 60 metrov; dohod k vodopadu ne bo delal nobenemu težav.

Franc Prešeren opeva ta slap v »Krstu pri Savici« z besedami:

Slap drugo jutro mu grmi v ušesa;
Junak premišlja, kak bolj spodaj lena
voda razgraja, kak bregove stresa;
in kak pred njo se gore ziblje stena;
kak skale podkopuje in drevesa,
kak do nebes leti nje jeze pena. —

Tu je zajemal pesnik Vodnik svojo navdušenost, kajti on poje:

Grem visoko pit' Savico
lepih pesmi hladni vir;
mojstru pevcev na zdravico
naj mi teče ta požir.

Bohinjsko jezero je 4 km dolgo in 1 km široko; največja globočina njegova je 45 m. Savica teče skozi jezero. Voda v jezeru je zelo čista, toda ko smo procedili vodo iz globočine skozi planktonovo cedilo, zagledali smo veliko množino drobnih živalic, ki so pod drobnogledom pokazale svojo lepo obliko in barvo ter jako veliko živahnost.

Okrog jezera so krasni izprehodi; okolica (zlasti lepa Ribnica), je močno vabljiva. Izleti k Fužinam ali na Bled so mi od lanskega leta, ko sem tu bival nepozabljivi.

Najboljši sosedje, župnik iz Srednje vasi in Bistrice in njihovi prijatelji iz najboljših ljudi na Slovenskem, so se tu veselili z nami in skrbeli za to, da bi se dobrim Čehom vse na Slovenskem kar najbolj prikupilo. Duhovnik lahko bere sv. mašo v cerkvi pri Sv. Duhu. Spoštovani župnik iz Srednje vasi je duhovniku najboljši prijatelj in svetovalec. Kdor išče miru in ga drugim noče kaliti, temu se bo ta kotiček gotovo priljubil. Znani zdravnik v Pragi (na Smichovu) tudi »Sv. Duha« toplo priporoča.

Preskrbo sem dobil zelo dobro, snaznost vzorno, cene jako mirne. Najboljši popis okolice in slovenskih alp je v knjigi »Slovinské Alpy«, ki jo je izdal »Máj« 1910.

Podrobna pojasnila o »Sv. Duhu« daje omenjeno društvo v Ljubljani. Hiša bo otvorena dne 15. majnika t. l.

Dr. Jar. Sedláček.

NESTLÉ-jeva

moka za otroke

Priznana redilno sredstvo

Za zdrave in bolne otroke kakortudi za bolnena želodcu.

Otvoruje in odstranjuje otročjo drisko in bluvaje črevesni katar.

Knjižica: Otroška hranitev zaslonj pri NESTLÉ

Dunaj I. Biberstrasse 11.

čez gore, — tam bova še bolj gladna. Zato ti pravim: Požuri se! V Raseji ljubijo denar, a midva ga nimava, no, in nočuj, kjer hočeš, in ješ, kjer hočeš, kar moreš. Sibirija, brat, je dobra! . . . Le da nam njene dobrote niso po okusu . . . ne po volji! Žuri se, fantič, žuri!»

Nekoliko vstran od vozne poti se je ustavila karavana voz. Bilo je temno in hladno, in vablji plameni ognjev so prijazno pozdravljali potnike. Izpreženi konji so blodili v temi po poljani in smukali jesensko travo. Vozovi so stali »kvišč« obrnjenimi ojnici, a mužiki so netili ogenj, se grel in kuhali večerjo.

»Bog pomozil!« — je dejal neznanec in stopil k ognju. »Dovolite ogreti se, prijatelji! . . .«

»Le sedi,« — so odgovorili ravnodušni glasovi.

Starček sede in stegne roko proti ognju. Tudi Semka se približa. Njegova premočena obleka se skoro ogreje in po hrbtu ga spreleti prijetno drgetanje.

»Odkod te nese Bog?« — reče nekdo izmed mužikov in zre neznanca v lice.

»Od daleč grem. Domov jo krešem.«

»Pa fantič ta, je-li tvoj, ali kaj?«

»Ne, srečala sva se. Izseljenski je . . . Sirota je ostal.«

»Glej, dragi, premočen si!«

Vsi so obrnili na Semko zanimanje. On je sedel prav poleg ognja in gledal, kako gori in se krči v ognju dračje, kako se vije po vetru beli dim, kako se beni in kipi v kotlu juha.

»Sirota torej?« — so vprašali mužiki in zopet začeli zreti na Semko.

Potem so se začeli pogovarjati o kruhu in delu. Ko je bila jed gotova, so se lotili večerje.

»Jej, ubožec, jej,« — so gostili Semko.

Semka se je nasitil in legel k odih. Po vroči juhi mu je ugajalo položati nekoliko poleg ognja. Dračje je vesele prasketalo, dišalo je po dimu in svežem lubju, — povsem tako, kakor je bilo v Belem. Samo ko bi bilo to doma, bi si nakopal sedaj krompirja in ga vrgel v ogenj. In Semki je prišel na misel zogljenel krompir, ki tudi diši in v roke peče in med zobmi hrusta.

Nad glavo Semke so bleščale zvezde, ravno tako jasne, gosto posejane, kakor v Belem, — in njemu se je hotelo misliti, da je Belo sedaj nekje v bližini . . . Noge so ga bolele od utrujenosti, zemlja je hladila bok in hrbet, a ogenj mu je tako lepo ogreval lice in prsi in kolena.

Mužiki so se še vedno o nečem pogovarjali; tudi dedek se je pogovarjal z njimi. Semka je slišal njegov glas: »Težavno je, prijatelji, težavno . . .« In mužiki so tudi govorili, da je »težavno«. Potem so postali njihovi glasovi glušji in tišji, kakor bi zabrnele bučle . . . Potem so zaplavali pred Semko rdeči krogi, potem se je razlila široka, hladna reka, a za reko se je pokazalo Belo . . . Semka se je hotel vreči tja v ono stran plavajoč, a neznanec ga je vjel za nogo in dejal: »Težav-

no! težavno!« Potem so se zopet zavrteli rdeči in zeleni krogi, — in vse se je zmešalo . . .

Semka je spal kakor ubit.

VI.

Bilo je rano sivo jutro, ko je odprl oči. Po nebu so se vlekli oblaki. Hladen veter je pihal sunkoma na ugasil ogenj, zgrabil kupček pepela in ga z žvižgom raznašal po polju. Mužikov že ni bilo, a neznanec, zviti v kepo, je ležal na zemlji.

Semka se je vzravnal in šel.

»Očka,« je poklical starčka, a ta ni odgovoril. »Kje so le mužiki?« mu je takoj prišlo na misel in v tem trenutku se je zbal za neznanca.

Veter je tulil in razpihal pepel; po črnih ogorkih so svrščale dogorele vejice, in vse polje, se je zdelo, šumi in stoka . . . Postal je žalosten.

»Dedek!« krikne Semka še enkrat, a njegov glas odplove z vetrom na drugo stran.

Njegove oči so se proti volji zapirale, glava je postala težka in sama padala na prsa. Semka je legel znova, a okrog in odpovsod mu je godlo v ušesa: zrrrrrr! . . . In njemu se je dozdevalo, da so ubili neznanca razbojnik, nekje blizu je slutil svoje Belo, a tja iti mu nekdo brani, nekdo ga vleče nazaj, vleče ga tja na ogromno polje, kjer stoji siva baraka. »A — ti greš domov?« je govoril nek srditi glas. Nato prineso goreče juhe in jo zlivajo Semki naravnost v usta, lijejo na glavo, lijejo vedno

bolj in bolj, tako da izraste iz glave cela goreča gora, a juho lijejo še vedno, lijejo neprestano . . . Glava oteka, notri gori ogenj, Semka se zadihava — in odpira oči.

Nad njim sedi sklonjen neznanec in žalostno kima z glavo.

»Kaj je, brat?« govori on in tiplje njegovo lice z roko.

In Semka vidi nad seboj nebo, solnce, sivo brado, upale oči . . .

»Kaj je, brat?«

»Dedek —,« je s težavo zašepetal Semka.

»No, brat, vstani, sedi!«

Starček ga je dvignil, posadil k sebi na kolena in naslonil njegovo glavo na prsa.

»Kaj je, brat?«

»Nič,« zašepeta znova Semka.

»Zavedi se nekoliko, treba je vendar dalje iti, kamorkoli že bodi — Ne umiraj še tu! Bog je milosten.«

Čez čas sta že šla tiho po cesti. Neznanec je korakal umerjeno in gotovo, a Semka se je često spodtikal in zbijal s koraka.

»Mesto je še zelo daleč,« se je pritoževal starček. »V bolnišnico bi te dal . . . Ti vendarle nisi to, kar jaz . . . Ti lahko . . . A glej, jaz se še pokazati ne smem tja . . . v mesto pač. Eh, življenje, življenje! . . .«

Kmalu nato se je Semka ustavil.

»Dedek . . . noge ne neso. Daj, da počneva.«

»Poideš v goščavo. Tam je topleje,

Dnevne novice.

+ **Belokranjska železnica.** Kakor čujemo, bodo dela za belokranjsko železnico razpisana do septembra.

+ **Raba slovenskih krajevnih imen v uradih.** Kakor znano, je deželni zbor sklenil, da se morajo vsepovsod, tudi v nemških dopisih in poročilih rabiti le pravilna slovenska krajevna imena, kakršna rabi ljudstvo. Nemške in pokvarjene spake se morajo brezpogojno povsod izključiti. Naša administrativna politična oblastva, ne le okrajna glavarstva, ampak tudi deželna vlada, dalje finančna in druga javna državna oblastva seveda ne bodo opustila spakedranjih imen in rabila edino pravilna slovenska krajevna imena. Se pač ne morejo otresti ponemčevalnega sistema, in čimbolj neokusno popačeno je kako krajevno ime, tem rajši je rabijo. V tem pogledu samo bi jim mi spakedranke celo privoščili, če bi se ne šlo za narodne pravice; a zato pa odločno zahtevamo od vseh državnih uradov, da rabijo le pravilna slovenska krajevna imena. Z zadoščenjem pa moramo konstatirati, da najvišje administrativno oblastvo, c. kr. upravno sodišče na Dunaju, upošteva te naše narodne zahteve. V neki razsodbi pod št. 2165 iz leta 1911. rabi n. pr. le imena: Grosuplje, Mirna Peč, Česnjica, posledno vsekraj. Tako je in mora biti in to bomo zahtevali od vseh, zlasti nižjih državnih uradov.

+ **Liberalci pa Etbin Kristan.** Socialnodemokratski voditelj Etbin Kristan je takoj izvohal, da bi se dalo iz naših manifestacijskih shodov nekaj šuma in prahu vzdigniti. Zato nam oznanjuje daues rdeči plakati na vogalih ljubljanskih ulic vest, da bo v nedeljo na javnem shodu sam Etbin Kristan ogorčeno protestiral proti »klerikalnim nasilnostim in terorizmu«. No, daleč smo že prišli na Kranjskem! Etbin Kristan, voditelj socialne demokracije, kateri je glavno načelo revolucija in terorizem, pa protestira proti terorizmu. Imenitno! To bo veselje, ko bo revolucionar Etbin Kristan vpričo svojih vernikov molil confiteor meščanske lojalnosti in odpasal svoj meč, se oblekel v raševine in potresel pepela na glavo v znamenje spreobrnjenja spokornega buržoazijca. Od sedaj naprej bo pa kranjska social. demokracija, ki vsakega našega somišljenika iz delavnice brez pardona ven vrže, postala stranka miru in sprave, ki bo poslala s primernimi dijetami na mirovni kongres v Haag svojega zastopnika. Želimo Etbinu Kristanu, da bi liberalcem kaj pametnega povedal. Če jih bo naučil manire, kako imajo na shodih govoriti, da ne bodo o poslancih S. L. S. lagali, da sleparijo in deželni denar kradejo, in če bo vcepil ljubljanski politični klaki tistega »duha miru in sprave«, pa bo on in vsa liberalna stranka lahko sladko spala in nobeni manifestacijski shodi ne bodo več motili njih sladkega spanja. Za zdaj je pa S. L. S. premočna in tudi še prepaletna, da bi se dala terorizirati bodisi od liberalnih govornikov, ljubljanske poulične klake ali pa od Etbina Kristana. Sicer je pa kaj zanimivo to-le: Mi vsled liberalnih surovosti napovemo politični bojkot liberalcem, prvi pa, ki se zanje potegne, je socialni demokrat Etbin Kristan.

+ **Volilni shod v Preski** v Društvenem domu se vrši prihodnjo nedeljo popoldne ob 3. uri. Govori dr. Iv. Sušteršič.

+ **Skioptična predavanja** so se našemu ljudstvu zelo priljubila. Zato ni čuda, da si hočejo posamezna društva ali zveze krajin družtev nabaviti društvene skioptikone. Skioptikon naj bi bil dober in ne predrag. »Slovenska Straža« zadovolji v obeh oziirih. Ne kupite skioptikonov brez njenih nasvetov. Oni interpretirajo, ki so se obrnili na »Slovensko Stražo«, dobé prihodnji teden pojasnila in nasvete. Vsi, ki se želé udeležiti posebnega kurza, na katerem bo razloženo, kako upravljati s skioptikomom, naj to javijo »Slovenski Straži«, ki priredi v kratkem tak enodnevni kurz v Ljubljani. Ta prireditve bo velevažna za naša ljudska predavanja.

+ **Liberalni pogorelci** bodo 13. junija tele veličine liberalne stranke, ki jih je liberalna stranka postavila za kandidate proti S. L. S.: v okraju Radovljica — Kranjska gora — Tržič, kandidirajo dr. Trillerja, v kamniškem okraju dr. Tavčarja, v okraju Logatec — Idrija — Cerknica, Iv. Sicherla, v okraju Litija — Višnja gora — Radeče, prof. Reisnerja, v okraju Krško — Kostanjevica — Mokronog in Trebnje, Adolfa Ribnikarja, v okraju Velike Lašče — Ribnica — Žužemberk, Fran Višnikarja. Drugod bo liberalna stranka »podpirala« samostojne kandidate. Naši somišljeniki naj se v vseh občinah potrudijo, da bo poraz teh šestih glav in njihovih glavic povsod nad vse sijajen.

+ **Ne »liberalec«, ne »klerikalec«!** Dr. Rybač nam je poslal sledeče pismo: »Slavno uredništvo! Z ozirom na članek »Ne liberalec, pa tudi klerikalec ne!«, ki je bil objavljen v četrtkovi številki Vašega cenj. lista, prosim, da sprejmete na znanje in objavite to-le pojasnilo: Odkar delujem na Primorskem na političnem polju, sem vedno zastopal stališče, da zahteva naš položaj, da združujemo v boju za naš narodni obstanek vse narodne moči, brez oziroma na versko in politično prepričanje. Dobro se zavedam, da je nemogoče vlivati vsem našim rojakom enako svetovno naziranje; no, ravnotako sem prepričan, da bi cepljenje narodnih sil na tržaškem ozemlju pomenjalo ne samo oslajenje naše narodne pozicije, temveč naravnost pospeševanje raznorodujočih naporov naših narodnih nasprotnikov. Ravno zgodovina zadnjih let nas uči, da smo le s složnim nastopom vsaj deloma ustavljali napredujočo italijanizacijo po naši okolici. Složen nastop pa je mogoč le, ako smo med seboj prizanesljivi, ako torej ne izzikamo stvari, ki nas sicer ločijo, in zlasti, ako spoštujemo vsako pošteno versko prepričanje. Na tem stališču je tudi stala dosedaj ogromna večina slovenskega tržaškega prebivalstva in s tem programom sem se tudi jaz podal v sedanji volilni boj. To stališče najde sicer zunaj tržaških mej malo razumevanja in mi je pridobilo že precej napadov in zasmehovanja, no, vkljub temu sem ga odkrito in odločno zastopal tudi v parlamentu na Dunaju. In sedaj se hoče meni naprtiti odgovornost za besede, izgovorjene od nekega Križmančiča, ki ni niti odbornik niti zaupnik političnega društva »Edinost«, tem-

več se udeležuje naših shodov kakor vsak drugi volilec in, kakor se jih smejo udeleževati celo naši nasprotniki! A tudi ta Križmančič je inkriminirane neprimerne besede rabil le na enem shodu, namreč »pri stari breskvi«, in tudi tistokrat ne brez odgovora. Sam predsednik tega shoda, g. Jaklič, je namreč takoj izjavil, da v Trstu ne smemo delati strankarske politike, temveč le narodno, ker v boju za svoj obstanek nismo niti liberalci, niti klerikalci, temveč edino le narodni Slovenci. Kdor misli, da se nam pri takih premisah lahko pridruži v našem volilnem boju, je dobro došel; kdor pa je mnenja, da tega ne more storiti, naj ravnava po svoji vesti. S spoštovanjem dr. Rybač. Trst, dne 19. maja 1911.« — To je lepo povedano. A po skušnjah, katere je imela naša stranka s tržaškimi narodnimi Slovenci, moramo žalobog reči, da so simpatije tržaških politikov vedno na strani liberalcev in da so se zadnji čas tudi formalno postavili na stran liberalcev, ker kandidirajo svojega pristaša dr. Gregorina proti kandidatu S. L. S. Naše delo tržaška politika prezira ali ga pa vedno pristransko kritizira, dočim ima liberalna slovenska stranka vedno gorak kotiček v »Edinosti«. Zato moramo na dr. Rybačove prijazne besede odgovoriti: Die Botschaft hör ich wohl, allein mir fehlt der Glaube! Pa brez zamere g. doktor.

+ **Dopis z dežele.** Ljubljancani se pričkate zaradi tega, ker Ljubljana nekoliko pomaga popisati ceste po deželi. Dr. Tavčar trdi, da bo dežela Ljubljano požrla. In kmetih smo pa drugega mnenja. Polovico svojih potrebščin dobivamo iz Ljubljane. Kar jemljemo v roke: smodke, papir, časniki, razna orodja, vse iz Ljubljane.

+ **Kakoršno življenje, taka smrt.** V Trstu je včeraj izdihnila liberalna gospa »Camera del lavoro«. Njen oče, bivši socialist, Silvio Pagnini, jo je na ukaz laške liberalne stranke ustanovil. Bila je tudi od slednje financirana. Naloga te »Camere del lavoro« je bila, organizirati rokodelce, delodajalce, sluga, služkinje, bolniške postrežnice itd. italijanske narodnosti. Takoj na prvi pogled se vidi, da je bila ta »kamura« salon liberalne laške gospode. Primerjamo jo lahko z našimi »narodnimi socialisti« in z »Narodno delavsko organizacijo«. S hrupom se rodi in z velikim smehom pogine. »Camera del lavoro« je danes po Trstu nabila plakate, na katerih se odpoveduje vsakemu političnemu delu.

— **40 letni jubilej.** V Šmihelu pri Rudolfovem bodo prihodnjo nedeljo 21. t. m. obhajali štiridesletni jubilej gosp. monsignorja Antona Peterlina. Ta dan preteče 40 let, odkar je župnik v Šmihelu, pač zelo redek slučaj. V letu 1907. je g. župnik A. Peterlin obhajal slovesno zlato mašo. Za njegovo visoko starost 78 let, je gosp. župnik zelo čvrstega zdravja ter zelo marljiv kakor je bil vedno. V spoštovanje mu pa bode občinstvo dne 20. t. m. zvečer priredilo serenado, katere se udeleži tudi novomeška godba. Bog ga nam ohrani še mnogo let!

— **Kat. slov. izobraževalno društvo Zgornja Šiška in Koseze** vabi k predstavi, ki jo priredi v nedeljo, 21. maja, v Zgornji Šiški v gostilni pri »Zajcu«. Predstavlja se: »Črevljari«, veseloigra v treh dejanjih; priredil Iv. Štrukelj. —

Začetek točno ob 4. uri popoldne. — Vstopnina: I. sedež 80 vin., II. sedež 60 vin.; stojšče 40 vin. Ker je čisti dobiček namenjen v pokritje stroškov za napravo odra, se preplačila hvaležno sprejemajo. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

+ **Na Koroški Beli** se vrši v nedeljo 21. t. m. volilni shod na dvorišču Orehovnikove gostilne. Poroča bivši državni poslanec gosp. Pogačnik. Udeležite se shoda mnogoštevilno!

— **G. pisatelj F. S. Finžgar** je včeraj zapustil bolnišnico in se povrnil v svojo župnijo Soro. Operacija, se je popolnoma posrečila. Iskreno se veselimo njegovega ozdravljenja. Vendar so enkrat zastoj grobovi tulili. Na še mnogo plodonosna leta!

— **Iz Spodnje Šiške.** Poroča se nam: Včeraj je prevzel županstvo gosp. finančni svetnik Fran Zajc, ki je bil imenovan od c. kr. deželne vlade kot gerent, dokler se ne izvoli nov odbor po novem volivnem redu. Pri oddaji je bil navzoč tudi uradnik deželnega odbora. Oddaja se je izvršila v lepem redu. Brez oziroma na vzroke odstopa bivšega župana g. Antona Pogačnika se lahko reče, da je malo tako marljivih občinskih zastopnikov, kot je bil on. Nekateri liberalno-socialno-demokratski hujšaki so pač iztegovali svoje dolge jezike, hoteč odvzeti mu zaupanje, ampak doseči niso mogli ne tega, še manj pa, — za kar se jim je pravzaprav šlo, — da bi dobili v roke vaje. Nekdo je namreč mislil, in sicer že za gotovo, da bo on vodil županske posle do izvolitve novega odbora. No, radovedni smo, katera vlada bi mogla poveriti županstvo socialnemu demokratu? Zato pa naj dotičnik le previdno molči, da se mu ne pristrže predolgi jezik. — Morda si pusti pri priliki zopet izplačati iz občinske blagajne čedno nagrado!

— **Omejitev sprejemanja ženskih prosilcev za mesta poštinih aspirantov, oziroma oficijantov.** C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo razglašja, da se ženskih prosilcev za mesta poštinih aspirantov, oziroma poštinih oficijantov z ozirom na že zadostno število na mesta poštinih oficijantov čakajočih, katerih v času, predpisanem v § 6., naredbe trg. ministrstva od 18. januarja 1909, št. 325/H. M. (drž. zak. št. 9) itak ne bode mogoče nastavit, v tekočem letu več ne sprejema. Morebitnih vlog prosilk za priпуск k letošnji praksi za poštne oficijante se torej ne bode moglo upoštevati.

— **Moti se, kdor misli,** da za lepo perilo ni potrebno izvrstno milo. Tak izboren izdelek je pralno milo z vtisnjeno znamko »Slovenska Straža« iz zaloge C. Menardi v Ljubljani.

— **Dravlje pri Ljubljani.** Zelo smo veseli uvodnega članka v četrtkovem »Slovcu« o gasilnih društvih in pa odgovoru, ki ga je deželni odbornik dr. Lampe dal naši deputaciji. Zakaj pri nas bridko čutimo, kaj se pravi, če tako občekoristno društvo, kakor je in mora biti gasilno, hočejo liberalci imeti za svoje politično korito. Pri nas je tako. Štirje predrzni liberalci hočejo po gasilnem društvu vso vas ustrahovati. Na svoji strani imajo še 15 ali 16 ljudi, ki hodijo po dnevi v ljubljanske tovarne delat in nimajo druge priznane lastnosti, kakor to, da so z »Jutrom« napojeni liberalci ali soc. demokratje; teh

No, drži se me. Glej, tako! No, pojdiva.

V goščavi sta oba sela. Neznanec je velel Semki položiti glavo njemu na kolena, a sam je nalomil dračja in vej in naredil iz njih postelj.

»Lezi, lezi, mali! ... Le leži!«
»Dedek,« je poprosil Semka, »ne pusti me samega! Radi Krista — dedek!«

Bridko je zaplakal in že ni govoril ni besede. Zopet se mu je začelo dozdevati, da gode in tuli krog njega, zopet ga vleče nekdo za glavo, vse se vrti pred njim in gori ... »Domov, domov!« — težko izgovarja včasih Semka in skuša z naporom odpreti oči, toda že ne vidi ničesar ... Včasih ugleda neke nove ljudi, neznano tujo barako, zdaj vidi mater, zdaj rečico Uzupjko, zdaj zopet neznane ljudi, zdaj svojega neznanega spremljevalca, in dan in noč se skupno menjavata, in slednjič, Semka odpira znova oči.

On leži v sobi na mehki postelji. Jasno vidi nad seboj strop, vidi, kako se majo za oknom gole, šibke drevesce. A v strahu misli: »Zopet baraka?« — in hoče skočiti in zbežati, toda njegovo telo se ne gane, a glava kakor bi primrzla k blazini.

»Kje je pač dedek?« pomisli Semka in išče z očmi znano lice. Toda ni bilo ne starčka, ne gozda, ne ceste, in Semki je bilo bridko in bolešno, da ga je

zavrgel neznanec, — in tihe solze so lile curkoma po njegovem bledem, shujšanem licu ...

VII.

Nekoč je stal Semka v bolniški halji, še vedno slab po bolezni, pri oknu in zamišljeno zrl na prazno ulico, kjer je podil veter čez luže jesenske liste. Zadaj za Semko je stal Dunidič, bolniški vojak, ki je tudi gledal in mislil svojo misel. On je že pripovedoval Semki, kako ga je bolnega, brez zavesti prinesel semkaj starček. »A tu se je pojavil sodnik ... Gledal je na starčka in govoril: »Zdravstvuj, krasavec!« A starček je tudi prisedel. »Zopet se sprehajaš?« je govoril oni ... No, in tedaj so ga prijeli ... Tretjič je že ubežal iz ječe. Tretjič so ga lovili.

Vse to je Semka že slišal od vojaka in vsak dan je govoril pri molitvi: »Gospod, reši dedka — neznanca!«

»Zdaj jih odpošljejo,« je rekel vojak. »Glej, ravno jih peljejo.«

Kmalu je zaslišal Semka neke zagtegle, posebne glasove. Potem so se pojavili vojaki s puškami na ramah, a za njimi je šla četa v sivih haljah, z okroglimi pokrivali, ropotajoč z verigami, ki so se opelale in rožljale na rokavih in nogah. Ob obeh straneh so šli istotako vojaki; vsi so se ježili od mraza,

Z zamirajočim srcem se je prislonil Semka k steklu in s široko odprtimi očmi je zrl na to sivo četo in iskal znano postavo. Naenkrat je obupno zakričal, skoro zatulil in začel bit s pestmi po steklu.

»Dedek, dedek, dedek!«

Sredi arestantov je ugledal Semka neznanca, ki je šel v verigah skoro mimo okna.

»Dedek, dedek!« je kričal Semka in ni pomiril sebe od radosti in bojazni.

Ko so zaslišali stokanje, so mnogi okrenili glave. Ozrl se je tudi neznanec. Semka je videl, kako je pogledal nanj s svojimi upalimi sivimi očmi, videl je, kako je vzdihnil in mu žalostno pokimal z glavo.

V potokih so zalile Semko solze, srce je besno bilo v prsih, — a medtem je skupina s spremstvom že odšla in se skrila za hišnim oglom. Semka pa je še vedno bil krog sebe in kričal: »Dedek!«, a stražnik je ravnodušno izpregovoril:

»Čemu rjoveš? Ni treba rjoveti! Tebe vrnejo skoro v domovino, ker ti si še — dete, in tu za te povsem ni primeren kraj. Rečeno je: vrniti se, — ne pij!«

Toda Semka je plakal in se trudil pogledati nekam po strani, za ogel, kamor je odnesel svoje okove njegov slučajni verni drug — neznanec.

»Ejlauf! Pa sma le zmagal!« zveselu se je prefesar Rajsar in začel stiskati dohtar Taučari roka, ke je zvedu, de negava muja saj za enkat ni bla zastojn.

»Mhm!« zajamru je dohtar Taučar tku žalastn in se puprasku iz ta leva roka za ušesam, de sa še men pršle souze u uči. »Dubrota na dubrot, tku, de nas u kmal ud sameh dubrot kontc. Kar prpraulat se začnima na ta zadna ura.«

»Kuku je tu? Sej sma vndr le lepu zmagal! Zatu vnder nimaš nubenga uržaha, de b biu žalasten in de b ud našga konca guvuru.«

19 ali 20 skupaj hoče neomejeno in prav po liberalno vladati nad večino 22 domačinov, večinoma posestnikov, članov gasilnega društva. Ze štirikrat je bil sklican občni zbor, da se izvrše volitve odbora. Pa vsled strašnih nepravilnosti je večina vselej glasovala za neveljavnost občnega zbora in volitev. Zato so nas pa ti liberalni olikanci vselej zmerjali s »črno žlindro«, »čuki«, »črnuharji«, in drugimi enakimi psovkami. Župan Zakotnik je vse to videl in slišal, pa ni našel besede, da bi se potegnil za domače može — svoje volilce. Voditelja teh petelinov pa imenujemo gostilničarja »Slepega Janeza« in njegovega svaka Kregarja, točasnega načelnika gasilnega društva. Zvedeli smo, da ta Kregar oziroma njegova žena, povrhu tega prosi še pri vseh ljubljanskih oblastih za dovoljenje gostilniške obrti v Dravljah. Bog nas varuj še tega! Ravno zaradi teh dveh že parkrat nismo imeli v Dravljah službe božje o sv. Roku, ravno zaradi teh dveh je bilo že toliko razpora v Dravljah, ravno zaradi teh dveh se še danes ni blagoslovil gasilni dom, in sedaj naj nas bi Bog obiskal še s tako gostilno tik božjepotne draveljske cerkve. Vse javne oblasti prosimo, naj v očigled javnega miru dobro premislijo in preštudirajo, ali je na prostoru Kregarja gostilna res potrebna ali ne. Javno pa obžalujemo, da naš župan Zakotnik v svoji ljubezni do liberalcev ne ve več, kako lepa in preprota lastnost županova je — nepristranost. Ne pa tudi zanj bo še prišel dan obračuna. Draveljci, ne pozabimo, kako se z nami sedaj dela.

— **Tamburice** in vse potrebščine za tamburaške zборе, ravno tako gramofone in gramofonske plošče je najboljšje naročiti potem »Slovenske Straže« v Ljubljani.

— **Kako vesel je človek**, ko vidi skrbno slovensko gospodinjo veselega obraza med zdravo deco. Vedno razveseli mater in otroke Kolinska kavina primes, cikorija »V korist obmejnemu Slovincem«, in sicer se dobi ta čudotvorna stvar v škatlicah, ki imajo ovitek: »V korist obmejnemu Slovincem« in na tem ovitku pečat »Slovenske Straže«. Dobro pazite na to, kajti cikorija s tem ovitkom in pečatom bo vaše veselje in v korist obmejnemu bratom.

— **Nevarno je obolel** č. gosp. Jožef Abram, kurat v Biljah. Blagega gospoda priporočamo v molitev.

— **Samoumor učitelja.** Iz Zadra poročajo, da se je ondi ustrelil učitelj Milan Kordič.

— **Huda nesreča.** Iz Dobračeve pri Zireh se nam poroča: Dne 18. t. m. se je pripetila grozna nesreča na Dobračev v novi mizarski delavnici, kjer je delal na stroju mizarski mojster Janez Bogataj. Ker je imel po neprevidnosti klinjo premalo na stroju pritrjeno, mu je odletela v trebuh in v njem obtičala, tako, da so mu izstopila čreva in se razparala. Nato so poklicali takoj duhovnika, ki ga je pri polni zavesti previdel s svetimi zakramenti. Potem je prišel zdravnik Milan Papež iz Idrije, ki ga je pregledal in mu vzel iz trebuha 15 cm dolgo in 4 cm široko klinjo. Vsa pomoč je bila zaman, po triurnih groznih mukah je umrl v starosti 33 let. Zapušča vdovo in dva nepreskrbljena otroka. Naj počiva v miru!

— **Neznanega vtopljenca** so našli dne 16. t. m. v Savi pri Ponovičah ob

juž. železnici. Moral je biti v vodi že dalje časa, da ga ni bilo mogoče spoznati. Bil je fant kakih 18 let star. Prepeljali so ga v mrtvašnico na Savo.

— **Umrli** je v Zg. Šiški kovaški mojster g. Lovro Šetina, star 29 let.

— **Kregar in Seljak** na Sv. Petra cesti v Ljubljani prodajata v korist obmejnemu Slovincem izborno čistilo za čevlje.

— **Devetleten deček na potu iz Amerike.** Dne 17. maja je dospel z vlakom iz Draždan v Bodenbach krepak, zagorel devetleten deček. Deček je bil čedno napravljen; prišel je iz Amerike in na njegovih prsih je bila pritrjena tablica z nemškim in češkim besedilom: Prosim, pošljite dečka v Pilzno. Po nekem tolmaču se je dognalo, da zna fant samo angleško, da prihaja iz New-Yorka brez vsakih dokumentov, samo s svežnjem perila. Poslal ga je pa njegov oče vsled smrti njegove matere k staremu očetu, ki stanuje v bližini mesta Pilzno.

— **Umrli** je v Kranju dne 18. t. m. gospa Ana Štempihar, soproga advokata dr. Valentina Štempiharja, stara 51 let. — Drugo jutro je pa umrla njena mati gospa Ana Jugovic, stara 75 let, bivajoča v isti hiši. Obe gospe sta bili krščanski in plemenitega srca.

— **Slepi Kranjci.** Dve ustanovi z več mesti sta v deželi Kranjski za uboge, slepe otroke od 7. do 14. leta. Ustanove podeljuje c. kr. deželna vlada, ki pošilja otroke v odgojilnico v Linc. Odgoja je nemška in tako pridejo čez sedem let slovenski otroci nazaj ne-le slepi, ampak tudi nemi.

— **Kranj napreduje.** Za električno razsvetljavo po mestnih ulicah se nameravajo napraviti že načrti. Na razsvetljavo novega mostu se je že večkrat mislilo. O popravilu pota pri cesti na kolodvor se je že večkrat sklepalo. Cesto na pokopališče in vhod v mesto kinčajo lepi drogovi. Samo kanalov še ni.

— **Stoletnica požara v Kranju** je privabila 18. t. m. v Ljudski dom k predavanju nad 300 ljudi. Gospod dekan Koblar je v kratkih potezah podal zgodovino Kranja in obširneje govoril o raznih nesrečah, ki so zadevale mesto, posebno po požarih. S skioptikonom so se kazale slike, ki so predstavljale Kranj v raznih dobah. Diapozitive je posodil deželni muzej. Občinstvo je bilo s predavanjem jako zadovoljno.

— **Novomeške občinske volitve.** Pod tem naslovom smo priobčili v sobotni številki dopis, o katerem smo se prepričali, da je z njim hotel dopisnik zlorabiti ime uglednega našega pristaša. Ker je namen te mistifikacije, izšel od radikalno-liberalne struje, prozoren, lojalno izjavljamo, da dejstva, navedena v dopisu, ne odgovarjajo resnici. To izjavo podaja uredništvo popolnoma prostovoljno.

— **Iz Dobropolj** se nam poroča: Za kandidata »neodvisnih« se peha tod okoli neki Fatou, katerega iz usmiličenja — gotovo ne krščanskega! — redi posestnik Stih; pa ne samo njega, ampak tudi vso njegovo številno družino. Zanj plačuje tudi »Jutro«. Ako bomo primorani soditi kandidata po njegovem agitiranju, potem tužna mu majka!

— **Iz Št. Vida nad Ljubljano.** Preteklo nedeljo je šolsko vodstvo priredilo roditeljski sestanek, na katerem sta zanimivo in nadvse vzpodbudno

predavala šolski vodja Bajec in učiteljica Sattler. Udeležba je bila z ozirom na prejšnje enake prireditve letošnjega in lanskega leta zelo majhna. Zvedelo se je, da peštica zaslepljenih liberalcev hujska proti vsem prireditvam sedanjega učiteljstva, češ, da je isto preklekalo itd. Sploh se opaja na naših neotesanih liberalcih neka zagriženost, ki jo ob vsaki priliki kažejo nasproti učiteljstvu. To čudovito »svobodoljubno« počenje je župnik Zabret na nedeljskem sestanku ostro in pikro grajal. Povdarjal je, koliko je vredno učiteljstvo, ki je ene misli in enega duha s krščanskim ljudstvom in klical je liberalcem, naj opuste vsako nado, da bi še kdaj dobili v Št. Vid učitelja, ki bi mladini izposojeval umazane knjige, po cesti bral liberalne časopise, po gostilnah v nočnih urah hujskal zoper duhovnike itd. Sadovi, nelepi in žalostni sadovi protiverske liberalne vzgoje se kažejo vsak dan v žalostnejših podobah na nekaterih pobalinih, ki so šele izstopili iz šole, pa se v hudobiji že odlikujejo.

— **Nenadoma je zbolel** v torek dne 16. t. m. zvečer č. g. Ignac Millonig, kateteh v Celovcu na srčnih krčih, ki so povzročili, da sta mu ena noga in leva stran tilnika za dalje časa otrpnila. V celovškem sanatoriju se nahaja tudi podkronski prošt g. J. Wieser in se bo najbrž moral podvreči hudi operaciji.

— **Iz sodne službe.** Za deželnosodnega svetnika je bil imenovan okrajni sodnik in sodni predstojnik Egon pl. Rauscher v Zgor. Beli; za okrajnega sodnika in sodnega predstojnika za Borovlje sodnik dr. Herman Lorber iz Brežic, za sodnike avskultanti dr. Oton Pellischek za Šmohor, dr. Jožef Meschitz za Pliberk in dr. Karol Poleschinski za Stari dvor. Prestavljeni so dr. Blaas iz Trga v Celovec, dr. Günter Ohrfandl iz Št. Vida v Beljak, dr. Pavel Stornik iz Starega dvora v Št. Vid, dr. R. Hofbauer iz Pliberka v Breže, dr. E. Proboscht iz Šmohorja v Trg in Rud. Krizek iz Borovelj v Celovec.

— **Izpremembe pri južni železnici.** Prestavljeni so: Jan. Lang iz Sinčevsi v Paternion, asistent Franc Rozman iz Špitala v Ribnici, asistent Jožef Jenko iz Špitala v Pliberk, asistent Dan. Zancanella iz Pliberka v Špital, Bertold Rotter iz Ribnice v Špital.

— **Nabor v Celovcu.** Pri naboru v Celovcu dne 16. t. m. je bilo izmed 186 fantov iz občin Št. Peter pri Celovcu, Trdnjaves, Pokrče, Grabštanj, Gospa Sveta, Otmanj in Št. Tomaža potrjenih samo 37. To so same nemškutarske občine!

— **Preveč kandidatov** imajo na Moravskem. V desetih mestnih okrajih na Moravskem je 47 kandidatov, v 20 kmečkih okrajih na Moravskem je pa 80 kandidatov.

— **Roparski napad v Trstu.** Včeraj ob 11 uri ponoči se je nahajalo v gostilni »K veselemu sodarju« v ulici Becherie več pivcev. Janez Žganc je plačeval ceho, pri čemur pa je bil tako nepreviden, da je pokazal drugim denar. To so videli nekateri zlikovci in ubrali so jo za Žgancem. Na cesti so ga napadli, toda Janez je odbil napad štirih roparjev. Toda sledili so mu dalje. Ko so prišli do gostilne »Alla bella Venezia«, je eden izmed napadalcev pograbil pred gostilno se nahajajočo stoličo in udaril Žganca po glavi, drugi pa so vzeli denarnico z 70 K, nakar so

zbežali. Žganc je celo stvar ovadil policiji, kateri se je posrečilo ujeti one štiri ptičke. Junaki so Luigi Facchin, Giuseppe Coroschetz in Giuseppe Uicic, vsi trije ogljarji, ter dninar Josip Salles. Pridržali so jih v zaporu.

— **Višnjegorska požarna bramba** se je povodom občnega zbora, ki se je pred kratkim vršil, na novo preorganizirala in se za tri četrtine pomnožila, tako da šteje danes čez 50 članov, ki so vsi uniformirani. Načelnik je mestni župan g. Perko, podnačelnik pa g. A. Zavodnik, blagajnik je gosp. Bregar, tajnik g. Al. Sevšek. Za finančno stran se je zlasti potrudil g. M. Perušek, kovaški mojster iz Višnjegore.

— **Silna nevihta.** Minuli četrtek je bil dan nesreče za krško in leskovško faro. Lahko rečem, da so štiri petinke vinogradov popolnoma uničene, in to: Brezovska gora, Reber, Selce, Volovnik, Libelj, Ivandol, Golek, Straža, Strnobrebo, Nemška vas, Dunaj, Mladdevine, Nemška gora, gorice v leskovski fari. Zdrave so ostale Veniše, deloma Loke, Tršljavec, Osredok in male gorice, ležeče proti Raki. Od krške fare je ohranjena le Trška gora. Poleg tega je poražena vsa strn, katero bo treba kositi, kakor tudi krompir, fižol, koruza, kolikor je že vzklilo. Lansko leto bolj malo kruha, vina nič, in letos ta grozna nesreča! Povsod le revščina in žalost, pomoč nujno potrebna.

— **Z britvijo si je trebuh prerezal** 60 let stari gostilničar Franc Perz v Lienfeldu na Kočevskem. Umrli je v silnih bolečinah. Zapušča vdovo z osmimi otroci.

— **Vlomi v reški guberniji.** Iz Reke poročajo, da so bili 18. t. m. izvršeni vlomi v razne pisarne reškega gubernija. Gre se za tatvine političnega značaja. Denar in vrednostni predmeti niso bili ukradeni. Bržkone je bilo vlomilcem ležeče na tem, da dobe listine o izidu zadnjih kurialnih volitev v Reki, pri katerih je opozicija propadla. Policija je menda storilec na sledu.

— **Dobro blago se samo hvali;** čemu obširno pisariti, ko pa je splošno znano, da so drože (kvas) iz drožarne Josipa Košmerl, Ljubljana, Frančiškanske ulice 8, najboljše. Če hočete imeti ta izvrstni domač izdelek, pazite, da vam da trgovec drože, kvas samo iz takih ovitkov, na katerih stoji zapisano »V korist obmejnemu Slovincem«, »V korist Slovenske Straže«.

— **Lažje je plačevati zavarovalne premije,** kakor pa nalagati denar na hranilne knjižice. V korist vsakogar, kdor se misli zavarovati za življenje, doživetje, rento ali zavarovati svoje otroke za dobo, bo, ako sporoči svoj namen Slovenski Straži v Ljubljani. **Pre-skrbi mu najkulantnejše pogoje.**

— **Ponos vsake skrbne gospodinje.** Hvala mladenke je lepo perilo in snažna obleka. Zato zahtevajo naši ljudje v trgovinah tako blago z znamenite zlate repate zvezde iz zaloge »Hermes« v Ljubljani, Selenburgova ulica. Trgovci naj se založe s tem blagom, koristili bodo sebi, ljudstvu dali dobro blago za pošten denar, obmejnemu Slovincem pa pomogli v težavnem boju.

Ali ste pridobili „Slovincu“ kakkega novega naročnika? Upoštevajte upliv dobrega dnevnika in agitirajte povsod za nove naročnike!

»Prjatu; u Iblan zmagat in tku zmagat, ket sma zdej začel zmagvat; tu vnder ni nobena zmaga! Kokr veš, mama u Iblan mi na vse plati žlahte in te žlahte maja spet žlahte, tku de je use pu cel Iblan preprežen iz samem našem žlahtam in ud žlaht žlahtam. Če use tu skp zrajtaš, pa uš dubu taka numara vn, de se uš za glava prjeu. Jest t pu pravic puvem, lub moj prefesar, de se use te naše žlahte in ud žlaht žlahte nisa več vulile iz nam, kam šele, de b druh iz nam vulil, ke nisa iz nam u žlaht! Tu t puvem: če b pred ene par letm rekl klerekalci, de uja u Iblan pustavl za deželn zbor sojga kandedata, b se jest in mi usi, kar nas je leberalne prvakarju tku smejal, de b se za trebuh držal; še pupokal b murde na use zadne. Še iz mazincam ni blu treba ud nas nubenmo migt, pa sma tku zmagal, de je blu vesele. Pa nas zdej puglej! Dvakrat sa klerikalci pustaul soje kandedate u Iblan, unkat za ubčinsk svet, zdej pa za deželn zbor, pa sm ud sameh skrbri že tku siu, ket Grintuc, in še jest se m več na pulub. Če me usa znamna na motja, na u nekol deset let menil, pa se že mi na uma apal več kandedatu pustaulat u Iblan in leberalci uma sam še za u muzeum. Teh misl pa nism sam jest; tud dohtar Trilllar je vs puteftan in scagan ud sameh našeh zmag. In tistedin lastnik

šestndvejsettaužent kronskega douga iz samga ubupa u »Jutre« tku ukul sebe upleta, kokr gad, če mu stopesh na rep. Sevede, na vn na smema tega pukazat, ampak se morma tku delat, kokr de b blu use naše pa nacku. U resnic je pa ta reč precej zahumatana.«

»Za kua pa pol taka larma delaš u ta »Sluvenckmu Narude« in pišeš: vs »cvet« Iblančanu je na naš plat?« začudu se je prefesar Rajsinar.

»Eh, škoda, de s prefesar, pa še tega na zastopeš. A na veš, kua je tu »cvet«?

»Kaj na um vedu? Cvet je cvet, a ne? Pu latinsk prauuma: »flos«.

»No ja; tist je že res, de je cvet cvet in de se prau pu latinsk »flos«. Al ti m puvej, kua mi mislma iz tem »cvetam«.

»Kuku čm jest vedet, kua vi mislite. Mislt se holt prau, nč vedet.«

»Oho, prjatu! Mi pa dobr vema, kua mislma. Veš, cvet je cvet in cvet se hmal razsuje in pol ni neker nč več ud cveta. In tist Iblančani, ke sa na naš plat in sa zdej še na naša kumanda tebe vulil, se uja tud hmal čist razsul, tku, de jh na u neker nč več za dubit. Zatu sma jh tituliral »cvet«.

»A ja; tak »cvet« mama mi na naš plat! Tu je pa žalastn; tu je naraunast za zjokat.«

»Pejd, pejd, šemerga! Muže na

smeja jokat. Iz ene pu litram Ipauca se more žalast dol puplaknt, na tu pa spet kurajža pukazat. Na ta viža se še ta nar dle naprej rine. In tku delama mi in se je še useli dobr ubnesl. Viš, tekati, ke sma skus vožja vultu moja prjatla Hribarja glih kumi u držaun zbor zrinl, sma jahal in se vuzil pu mest in muska je špilala in rjul sma in pil ket žoune, dokler nisma žalast čist du frementa fental in dol puplaknil. In pol sma rinl naprej in naprej, dokler je šlu. Zdej u treba pa spet znouga začet. Tu je pulitka, prjatu; tu je saj naša pulitka. Kuku druh soja pulitka kumenderaja, tist je pa nhna reč in nas na briga več, kokr tulk, de jm zgaga delama.«

»Ja, tu sa pa čudne rči. Kdu b s mislu, de je taka naša pulitka. Jest sm se pa tku deru pu shodeh in pridgu, de sm nazadne še sam mislu, de je use res, kar sm puvemu. In modr sm se držu zraven, ket ta kamnitn Trubar tam pud Tibulam; zdej pa vidm, de je biu use skp sam špas in ste mel vi mene za Pepčka, jest pa druge.«

»Pepčki sma pa prouzaprou vsi leberalci, če se tku uzame. Viš, za pametn del nam ni, ta zgaga, ke ja delama tistem, ke rad delaja in ke sa navajen dela, pa tud ni uredna te muje, ket s ja jemlema.«

»Veš, dohtare; mal sumliva se m je

zdela usa ta naša pulitka, ke sm brau u našeh listeh, kuku ste zabaulal čez dohtar Greguriča pred vultitvam, mene pa pouzdigval na use kripile, ket ta nar bl kunštna čluveka na tem svet. Prec, ke sa ble vultive vn, ste pa spet pisal, de »Sluvenska Ludska Stranka« nima nč Iblančanu za saba, kar se je pukazal iz tem, ke ni mogla zmagat iz dohtar Greguričam, čeprou je ta narbi prebri-san in ta narbl delaven Iblančan; vi ste pa zmagal iz mana, čeprou sm nevedn, neizkušen pulitičn utrok, ke me še nubedn na puzna in na ve, al znam kej delat al nč. Tku ste pisal pu vultitvah in se hvalil, de je pr vas desceplina, al iz drugem besedam rečen: de b leberalci u Iblan zmagal, če b prou Pizetuva mula pustaul za kandedata. Tu je prouzaprou zame razžaliu —

»Nč razžaliu! Kua se uš repenču! Iz tem je le rečen, de sa naš prstaš en loleti, ke se nam pesteja tku ulčt in nas na pugruntaja, de sma kulufoktari. Scer t pa prou pu pravic puvem, če se t fržmaga al pa ne: če b tou bt dohtar Gregurič, al pa magari moj ta nar lubš prjatu Štefe naš kandedat, pa b prou rad tebe prepustl klerekalcem, sam če b te tli. Zdej pa serbus! S me že zjezu, zdej morm jt hitr jeza dol puplaknt. Pa zamerki s, kar sm t puvemu; če men na vrjameš, de je tku, praši pa

Boltatuga Pepeta iz Kudeluga.

Ij **Na vsako aroganco odgovor!** Te dni se je vrnila iz Turina sokolska vrsta, ki je dobila ondi — četrto nagrado. Med ljubljanskimi kričavimi liberalci je bilo radi tega toliko upitja, kakor da bi Slovenci pridobili s tem koš narodnih pravic. »Vsak po svoje«, smo si mislili, ko smo poslušali to kričanje, kakršnega niso napravili resni Čehi, ki so dobili prvo darilo in pustili smo sokolsko gospodo lepo v miru z njenim praktično - narodno navdušenim načelnikom dr. Oražnom, kateremu Nemci pravijo »Bier Sokol«. Sokole smo pustili tako na miru, da nismo priobčili niti kritike o njihovem nediscipliniranem korakanju po mestu. To pa menda ni prav »Jutru«. Danes priobčuje notico »Čukarsko obleko so zažgali«, v kateri farba svoje čitatelje, »da so v »Katoliški Tiskarni«, takrat ko je šel sokolski spoved mimo zažgali na dvorišču »čukarske obleke« in »da je čuče tako sram, da se sploh ne bodo pokazali v Ljubljani«. Pravijo, da je ta napad v »Jutru« spisal Sokol Ribnikar, ki je v sprevedu tako korakal, da se mu je vse smejalo in zbijalo dovtype, da bi Sokoli z njim dobili prvo premijo, če bi ga poslali na razstavo. Rekli smo že, da bomo liberalcem poplačali vsako izživljanje. Tudi za ta napad dobe pošteno plačilo. Dosedaj se nismo spravili naprej vprašanja o uporabi šolskih telovadnic za sokolsko telovadbo. Ker pa Sokoli pri vsaki priliki kažejo tako strankarstvo in naše fante, kakor kaže zopet goreni slučaj, zmerjajo vedno s čuki, bodo morali nositi za to tudi posledice. Naj plača zanje »Jutro« telovadnice! Za vse, kar bodo v tem oziru doživeli, naj se zahvalijo »Jutru«. Niti najmanjše izživljanje ne bo obstalo več brez našega obračuna! Če se bo Sokolom zdelo, da niso našega nastopa radi »Jutra« zaslužili, tedaj naj se spomnijo, da je njihov zastavonoša Miha Verovšek vrgel iz hiše dve stranki, ker nista liberalno volile, Sokoli bodo pa sedaj leteli iz šolskih telovadnic. Toliko, da ne bodo mislili, da mi vsake ljubeznjivosti pošteno poplačati ne znamo! Etbin Kristan pa naj sedaj le govori o naših »nasilstvih«, saj je n. pr. Verovškeve prijaznosti bil poleg našega somišljenika deležen tudi nek soc. demokrat. Mi bomo liberalni predrznosti brezobzirno zadajali udarec za udarcem in pomagalo ji nič ne bo, naj si tudi udinja Etbina Kristana.

Ij **Obsojeni liberalni olikanci.** Kričači na nadvojvodov avtomobil so bili te dni obsojeni. Dobili so trgovski pomočniki Adalbert Ivanuš, Ernest Sark in Leopold Černecki vsak tri dni zapora. Ako jih sedaj tožita še g. Kregar in Štefe, bo to za te gospode precej vroč ričet. Kakor čujemo, se sedaj ti gospodje med prijatelji tolažijo z upanjem, da se jim bo kazni spremenila v denarno globo in bo zanje globo stranka plačala, tako da se o kaki kazni pravzaprav govoriti ne bo moglo. Tudi nekaj drugih liberalnih olikancev pri povesnih dogodkih povodom zadnjih občinskih volitev je že obsojenih, tako n. pr. tajnik sokolske zveze Kajzelj na 10 K in pisar Vojska na 10 K. Za to obnašanje liberalcev se bo sedaj ogreval Etbin Kristan.

Ij **Jutrovska poštenost.** Pred več dnevi je začelo »Jutro« bobnati v svet, da je profesor dr. Gorjanc dal klerikalnemu dijaku šolsko nalogo in da sploh pristransko ravna. Na te izbruhe ribnikarske zlobe ne bi odgovarjali, ker poznamo poštenost radikalne in radikalne blizu stoječe svojati v javnem življenju. Ali uvedla se je po zaslugi odličnega prvaka »Glasbene Matice« prof. dr. Kozina proti omenjenemu našemu somišljeniku preiskava in sinočnji »Narod« je tudi povzel one vesti iz »Jutra«. Zvedeli smo le to, da se je končala preiskava s sijajnim zadoščenjem g. dr. Gorjanca, da se mu ni moglo dokazati niti predmetnega dejanja niti kake pristanosti. Sklepamo popolnoma pravilno, da je hotel neki zagrozen nasprotnik našega somišljenika uničiti. Sam je definitiven in se čuti varnega, dr. Gorjanc pa šele postane definitiven; to preprečiti je bil prozoren namen. Liberalci! Lahko ste ponosni na svojo mladinsko gardo, ki je začela delovati s takimi sredstvi. Ker ne morejo mladini vzpeti proti S. L. S., hočejo uničevati mlade eksistence. Ali ni nikakega sredstva, da se v naši deželi preprečijo podobni atentati?

Ij **Kako so liberalci v Ljubljani pri občinskih volitvah pogoreli,** priča tudi ameriški liberalni »Glas Naroda«, ki je na podlagi zasebnih informacij, ne da bi počakal pravih poročil o končnem izidu, tako-le naznanil izid volitev: »Na belo nedeljo so bile uprte v Ljubljano oči vseh Slovencev, katerim je sveta narodna in napredna misel. Na ta dan

so se vršile v Ljubljani volitve v občinski zastop in zmagali so naprednjaki, ki imajo dvetretjinsko večino v mestnem občinskem svetu.« Kaj bo neki rekel »Glas Naroda«, ko bo izvedel, da iz dvetretjinske večine nič bilo ni in da imajo liberalci samo en suh glas večine, kar pomenja njihovo vedno zadrego in njihov poraz.

Ij **Kavalir.** Slovenija zopet zre z obeludovanjem največjega svojega kavalirja Ivana Hribarja. Posegel je v svoj žep in dal 50 K za »sokolski tekmovalni sklad« in »Narod« ga je nazval »plemeniti darovatelj«. Ali noče »Narod« plemenitega Ivana Hribarja spomniti na zadevo z g. železniškim uradnikom Svetkom, da bi slovensko sokolstvo videlo, kaki so njegovi prvaki, kadar razvijajo vso svojo kavalirsko »plemenitost«?

Ij **Šentpetersko prosvetno društvo v Ljubljani** priredi jutri popoldne ob ugodnem vremenu izlet v Dev. Marijo v Polje. Zborovališče ob 1. uri popoldne v parku in v društvenih prostorih. Odhod točno ob pol 2. uri. Vabimo vse somišljenike in prijatelje našega društva.

Ij **Tobačno delavstvo,** oddelka cigaret, bo imelo jutri ob 9. uri dopoldne na Rožniku sveto mašo.

Ij **Nobel kondukterja** so nekateri sprevodniki brzovlakov. Včeraj popoldan n. pr. se pri dohodu popoldanskega brzovlaka v Ljubljano enemu teh konduktarjev na južnem kolodvoru ni zljubilo klicati Ljubljano tudi v slovenskem jeziku. Opozarjamo na to brezobzirnost ljubljansko postajno načelstvo.

Ij **Velika ognja je oblast,** pravi nek pesnik. Slovenska Straža pa prav toplo priporoča »Vžigalice v korist obmejnim Slovincem«. Zelo so se udomačile, ker so najboljše; če bi bili naši somišljeniki še boljši in še bolj požrtvovalni, bi se v naših hišah rabile izključno vžigalice »V korist obmejnim Slovincem«. Kdor hoče brez denarnih žrtev veliko pomagati obmejnim bratom, naj širi in širi te vžigalice. Glavno zalogo ima v Ljubljani C. Menardi. Dobi se jih tudi v trafiki gosp. Šoukala. Pred škofijo. Po vseh večjih krajih so podzaloge.

Ij **Gustav Mahler kapelnik v Ljubljani.** Na Dunaju umrli bivši ravnatelj dvorne opere Gustav Mahler je bil v svojih mladih letih kapelnik v ljubljanskem gledališču.

Ij **Martinova cesta — brez luči.** Kogar pelje pot ob sobotah in nedeljah zvečer po Martinovi cesti in ob Zeleni Jami v mesto ali domov, bo skoraj moral v bodoče nositi seboj — luč in pa samokres! Tam je ni svetilke, ki bi kazala pešcu ali vozniku pot. Če prideš enkrat na ono stran predora, že ne veš več, ali si še v mestu, ali pa že med — Sudanci! Župan Hribar, ki je na vsakem vogalu hotel imeti bronasto ali pa kamnito ploščo, se seveda za Martinovo cesto ni imel časa brigati!

Ij **Plavajoč bager za poglobljenje Ljubljanske struge** od Prul proti barju je dalo zgraditi podjetništvo Czechowiczki. Veliki čoln so že stesali in pretekli dni so na njem montirali stroj, ki bo služil pri poglobitvi.

Ij **Hodnik** pred justično palačo so zadnje dni betonirali. Baje postavijo kmalu tudi na kamenita podstavka določena dva kipa, slična onima pred vladno palačo. Marsikdo je po pravici že ugibal, čemu stojita ona dva kamenita stebra prazna pred poslopjem že blizu osem let.

Ij **Žila ljubljanske šote pojema.** Ljubljanski Barjani so si nekda s prideloivanjem in izvažanjem šote kot kurivo marsikaj krajcar pridobili. Zadnjih pet ali šest let pa so zovozili šoto v Ljubljani že kaj redko za videti. Le v Hauptmanci in Črni vasi je še nekaj rjave plasti, kjer leži šota, drugod je žila že večinoma izčrpana. O šoti bodo Ljubljancanom ostali kmalu le še — spomini!

Ij **Gosenice in hrošči** so sadnemu drevju škodljivi, a zdaj spomladi je bilo videti mnogo drevja, ki ni bilo očiščeno teh in podobnih mrčesov. Gospodarji sadnih vrto in kmetovalci bodo kmalu čutili — posledice!

Ij **Nove ceste na Mirju in v Prulah.** Ker bosta novi poslopji državne obrtne šole na Mirju in ljudske šole na Prulah s prihodnjim šolskim letom odprjeni in svojemu namenu izročeni, bo mestna občina zgradila tam po dvoje novih cest, ki so že označene.

Ij **Preselitev** se centrala policijske straže prihodnje dni iz pritličja Galletove hiše v staro magistratno poslopje spodaj.

Ij **Zblaznel** je včeraj dopoldne bivši zastopnik Reininghausove zaloge za pivo v Spod. Šiški, g. Zinnauer. Doma je pobral več denarja in vrednostnih papirjev, potem se pa oborožil z 9 mm flobertom ter se napotil proti Ljubljani. Na Dunajski cesti je začel

meriti na fijkarje, naposled je pa nameril še na stražnika. Le-ta je nesrečneža odvedel na osrednjo policijsko stražnico, odkoder je bil na odredbo policijskega zdravnika z rešilnim vozom prepeljan v deželno blaznico.

Ij **Stavbe in javna dela v Ljubljani.** Lepo vreme zadnje štiri tedne je pospešilo zidarska dela v Ljubljani. Napravilo se je tole: Na Mirju se je že očistila delavnica obrtne šole, glavno poslopje se še ometava kakor tudi nova šola na Prulah, dr. Peterneleova hiša na stavbišču nekdanje garnizijske bolnišnice, Kubelkova hiša v Čopovi ulici, ki bo avgusta že dodelana. Jožef Mayrjova hiša ob Franc Jožefovi cesti je dozidana do pritličja. Stare hiše nekdanjega preskrbovališča ob Dunajski in Franc Jožefovi cesti so že do polovice podrt. V podaljšani Gledališki ulici (stavbišče stare vojaške bolnišnice) namerava zgraditi Ernest Peternele trinadstropno hišo. V Komenskega ulici zgradi dr. Drgan vilo. Arhitekt Smielowsky zgradi ob Opekarski cesti vilo, ob Poti v Rožno Dolino pa nameravajo graditi vile dr. P. Košenina, Franc Učak in J. Šaler. V Hradekega vasi namerava zgraditi vilo Jernej Hlebiš. Objekti za enoletne prostovoljce ob Vojaški ulici so že ometani in očiščeni. Zid ob Franc Jožefovi cesti je popolnoma podrt. Vila Elze Prelovšek je pod streho. Malone popolnoma sta že osnaženi hiši dr. Pogačnika ob Ahaciljevi cesti in dr. Trtnika v Dalmatinovi ulici. V Virantovi hiši se predelavajo prostori za Huthov zavod. Skladišče tobačne tvornice je že pod streho. Adapcijska in rekonstrukcijska dela v Wutscherjevi hiši. Prešernova ulica, se nadaljujejo. V Kubelkova hiša v Gajevi ulici je dodelana. Malone dograjena je že nova cesta med Dunajsko cesto in Tomanovo ulico. Vili Kranjske stavbne družbe ob Cesti na Rožnik sta dodelani. V Linhartovi ulici gradi orglarsko delavnico orglar I. Milavec. Na stavbišču jezuitskega kolega na Elizabetni cesti je že dovožen del stavbnega materiala za nameravano cerkev sv. Jožefa. V Kolodvorski ulici se je popravil zid in delavnica A. Rojine. Pobeljena je hiša št. 8 na Mestnem trgu. V Gradšču se snaži nemško gledališče. — Delavcev in materiala ne primanjkuje.

Ij **Preseljitve v Ljubljani.** V zadnjem preselitenem roku se je v Ljubljani preselilo 456 družin oziroma strank s približno 1800 osebami. Iz mesta se je izselilo 14 družin, nanovo pa priselilo 19 strank. Prve je poklic zval v druge kraje, med zadnjimi je tudi nekaj družin vpokojencev, ki hočejo v Ljubljani preživeti svoj zaslužni pokoj. Pri prepeljevanju je deloma dež nagajal. Nezgod ni bilo.

Ij **Umrli** so v Ljubljani: Fran Mirt, kurjač južne železnice, 61 let. — Ivana Mayer, žena zlatobita in hišnega posestnika, 49 let. — Josipina Urh, delavka, 31 let. — Simon Tkavč, občinski ubožec, 74 let. — Franja Pavšek, rejenska, 8 let. — Marija Ravnikar, rejenska, 6 mesecev.

Ij **Združeni pionirski oddelek** ostane v Ljubljani še do 6. junija, nato pa se poda v Tolmin, kjer zgradi dve cesti in mostove. Poveljniški oddelek, nadporočnik Karol Kohout 27. pešpolka, se je že podal v Tolmin, da si ogleda teren.

Ij **Vpokojen** je polkovnik Jurij Petrovan pl. Felsőzubroza, pešpolka številka 52. Polkovnik Petrovan se nastani v Ljubljani.

Ij **Prijet vtihotapec.** V zadnjem času se je pripetilo v mestu zopet več prav predrznih tatvin. Tako se je nekdo dne 10. t. m. splazil na Vodovodni cesti v Voduškovno gostilno ter tam pretaknil vse prostore in vlomil v predale s sekiro. Ker pa ni dobil nič denarja, se je v čumnati zadovoljil s šestimi klobasami in je naposled odnesel tudi gostilničarju 120 K vredno kolo, katero je pa popustil zunaj, ker je bil bržkone prepoden. Dne 12. t. m. se je vtihotapil nek tat v vratarjevo ložo v nekem tukajšnjem hotelu, kjer je ukradel ulster, par čevljev in potno čepico in odšel. Še isto noč je nek tat posetil v gostilni pri »Krischu« poselsko sobo, kjer je vlomil v kovčege ter ukradel zlato uro in dve srebrni verižici, kakor tudi nekaj denarja. Nato je tat sobo zaklenil in odšel. V nedeljo je pa posetil gostilno pri »Novem svetu«, kjer je ukradel hlapec deset kron denarja in srajco. Pred par dnevi je orožništvo aretovalo v Šiški 53 let starega dninarja Jožefa Oltro iz Dolskega, ki je šele dne 6. m. prestal zadnjo sedemmesečno kazen. Tega sumijo, da je precej soudeležen tudi teh tatvin, kar bode še natančneje dognalo sodišče.

Spominjajte se pri vseh prireditvah, pri vseh veselih in žalostnih dogodkih „Slovenske Straže“!

Češka krona sv. Vavla izginila. List »Hlas Naroda« poroča, da krožijo v informiranih krogih vesti, da je krona sv. Vavla, ki je bila shranjena v cerkvi sv. Vida z drugimi kronskimi insignijami, izginila. Omenjeni list piše: Kje je shranjena krona sv. Vavla? Vsakdo bi na to odgovoril: Češke kronske insignije so shranjene v cerkvi sv. Vida v shrambi nad kapelo sv. Vavla. Tudi mi smo mislili tako. Kljub temu smatramo za častniškarsko dolžnost, da opozorimo na trditve, ki krožijo na gotovih mestih, in v katerih se izraža dvom, da je še krona sv. Vavla na omenjenem kraju. Vir, iz katerega črpamo, ni tako moten, da bi mogli te vesti prezreti. Specielno še, ako premotrivamo, da se v cerkvi sv. Vida že več let zida in da kljub vsem varnostnim odredbam ni izključena možnost, da bi nepoklicani ne prišli v cerkvene prostore neopaženi. Z ozirom na to gotovo ni odveč, registrirati omenjeno vest, zlasti še, ker se ne opira na željo po senzacijah, temveč na uspeh poizvedb in na bojazen pred eventualnostim, ki niso izključene tudi pri najstrožjem nadzorstvu, kar dokazuje nedavni slučaj na Irskem. — Krona sv. Vavla je bila izdelana leta 1374 po naročilu Karola IV. Tehta 4 funte 13½ lota. Vrednost zlata, dragocenih kamnov in biserov krone se ceni na 48.000 kron. Krona sv. Vavla je simbol samostojnosti češke države. Leta 1866 so je v strahu pred pruskim vpadom prenesli na Dunaj in leta 1867 so jo zopet slovesno prenesli nazaj v Prago. Vrata shrambe, kjer so spravljene češke kronske insignije, se odpirajo s sedmimi ključi, katerih enega ima kardinal knez in nadškof, drugega deželni nadmaršal, ostalih pet pa imajo shranjene visoki cerkveni in državni funkcionarji.

* **Krasni spominki prvega svetega obhajila** na posebno ugodno učinkujoči podlagi s slovenskim napisom in prostorom za obhajanje ime in podpis darovalca, se dobe sedaj v »Katoliški Bukvarni« za 20 vinarjev komad. Vsled izredne krasote in razmeroma skrajno nizke cene so ti spominki brez dvoma najprimernejše darilo za novoobhajance.

Razne stvari.

Odredbe proti poštni stavki v Ameriki. Namestnik generalnega poštarja severoameriških Združenih držav, Stewart, je izdelal zakonski načrt, po katerem bi se onemogočila stavka poštinih in brzojavnih nastavljenecv. Zakonski načrt določa, da se s poštinih uslužbenci, ki onemogočijo odposiljanje pisem s stavko ali na kak drug način, ravna istotako kot z onimi osebami, ki stavijo v nevarnost železniški promet ali pa porežejo brzojavne žice. Stewart pravi, da je skrajni čas, ukreniti take odredbe, ker nastavljenih 18.000 poštinih uslužbencev je pač zadovoljnih s svojim položajem, je pa med njimi mnogo hujskačev, ki hočejo svoje tovariše potegniti za seboj.

Kako rdeči delodajalci praznujejo 1. maj. Medtem ko zahtevajo socialni demokrati, da počiva 1. maja delo po vseh tovarnah in podjetjih, sami kot delodajalci ne upoštevajo tega svojega rdečega praznika. Tako so n. pr. morali uslužbenci neke socialnodemokratske zadrzne trgovine s premoženjem pri Brnu, katere načelnik je rdeči poslanec Wanek, delati tudi ob času, ko so se drugi socialni demokrati, ki ne delajo med sodrug, zbirali k demonstracijskemu obhodu.

Veliki izgredi v Južni Afriki. V Bulavayu je posilil neki zamorec neko belo žensko. Zbralo se je nato 5000 belcev, da se maščujejo, a razum je premagal strast, vsled česar so sklenili zamoremce prepovedati stopiti po 9. uri zvečer na cesto; kdor bi bil zasačen, ga takoj ustrelje.

Avtomobilna nesreča. Iz New Yorka poročajo, da je ponesrečil avtomobil milijonarja Middlekoufa. Milijonar in njegova spremljevalka, neka Elza Walpole, sta se ubila.

Samoumor vsled 80 kron. Na Dunaju sta se usmrtila 19letni pomožni delavec Herman Voigt in njegova ljubimka delavka Ana Lang. Usmrtila sta se, ker je Voigt izgubil 80 kron.

Podmorska železnica Benetke-Lido. Med Benetkami in Lido nameravajo zgraditi 3600 m dolgi podmorski predor, ki bi se pričel v kraljevem vrtu. Širok bi bil 10 metrov, imel bi dvojni tir in trotoar namenjen pešcem. Vsak vlak bi vozil 800 oseb z naglico 45 do 50 km in bi predor prevozil v 4½ minute. Stal bi predor 12 milijonov lir. Gradili bi ga tri leta.

Poneverjenja gledališkega tajnika. Tajnik mestnega gledališča v Inomostu Friderik Schöbel je poneveril 1800 kron ter pobegnil. Oblasti so izdale za njim tiralico.

Obleganje umobolnega človeka. Varšavski listi poročajo iz Nikolskega šolskega: Ze dalje časa umobolni zabavnik Ponierowski je nenadoma zbesnel, zabarikadirani se je v svoje stanovanje ter je začel streljati na ljudi na cesti, pri čemur je tudi ranil enega policijskega stražnika. Nato je pustil policijski načelnik rekvirirati cel policijski in vojaški oddelek in hišo naravnost oblegati. Policisti in vojski so streljali par ur v poslopje, v katerem je bil Ponierowski, dokler se ni ta zgrudil težko ranjen na tla. Ko so Ponierowskega zvezali, so ga odpeljali v bolnišnico. Hišni stanovanjci pa so po odhodu policije dognali, da je bilo ukradenih 8000 rubljev, ključavnice odtrgane od omar, da je bilo mnogo dragocenosti ukradenih in da je tatvine izvršilo policijsko moštvo, ker ni nobeden drugih prišel v hišo. O tem dogodku se je obvestilo poslance dume onega okraja, ki bodo vložili interpelacijo v dumi.

Žalostna smrt dveh častnikov. V Osjeku sta se zastupila poročnika 28. havbičnega artiljerijskega polka, Wechsler in Nagy. Zaradi nekaterih otročarij sta bila pozvana pred častni sod, da se jima objavi razsodba.

Smrt pod vlakom. Na pariški postaji Royal sta skočila pod vlak neki mož in neka ženska. Vlak je oba v pravem pomenu besede raztrgal na kosce.

Razdelitev municije švicarskim gardistom v Vatikanu. Radikalni listi poročajo, da je ukazal razdeliti municijo švicarskim gardistom novi polkovnik Repons, ker se je bal, da napade sodruga Vatikan. Repons je izjavil, da to ni nič posebnega, ker se je strelivo vedno razdeljevalo.

Dete padlo iz četrtega nadstropja. V Solnogradu je padel iz četrtega nadstropja linpolletni sinček urarja Schmuck, a ostal je popolnoma nepoškodovan. Padel je na hrbet dninarici Schlögel, ki je pač poškodovana, na to pa na tla.

Samoumor študentovke. V Parizu se je ustrelila neka nemška študentovka.

Kuga v Buenos Airesu. V Buenos Airesu je umrla na kugi italijanska rodbina Gioffra obstoječa iz pet oseb.

S pisemsko znamko se je zadušila, kot poročajo iz Koblenca, 14 let stara hčerka Ana učiteljica Kermesa. Pisala je svoji teti razglednico, ki jo je hotela frankirati. Položila je znamko na konico jezika. V tem trenutku pa se jo je lotil hud kašelj in znamka ji je zdrknila v grlo, kjer je obtičala. Predno je došla pomoč, se je že zadušila. To spominja tudi na slučaje, ko so si nekateri, ki so mečili znamke z jezikom, zastрупili kri.

Železniška nesreča na Francoskem. Iz Pariza poročajo: 18. t. m. popoldne je skočil v bližini Le Maus na progi v Orleans s tira osobni vlak. Tir je bil v dolžini 300 metrov popolnoma odtrgan. Več vagonov kakor tudi lokomotiva so skočili s tira ter podrli ograjo, ki je mejila progo. Nek železniški uslužbenec in trije potniki so bili težko ranjeni. Uvedena je sodna preiskava, če ni nastala nesreča vsled kakega hudobnega namena.

Samoumor zaradi mačke. V Samoroiskajski ulici v Peterburgu je stanovala učiteljica Elizabeta Bjelickaja. Imela je mačko, ki je bila njena ljubljanka. Sicer ji je ta mačka povzročila marsikatero nepriliko, a učiteljica je vse rada pretrpela. Pred dnevi je na okno stanovanja učiteljice priletel golob, ki ga je hotela mačka vjeti. Ko je skočila mačka za njim, je golob odletel in mačka je padla iz petega nadstropja na tlak, kjer je obležala z razbito glavo. To se je zgodilo pred očmi Bjelickaje, kar jo je tako razburilo, da je skočila skozi okno za mačko. Težko poškodovano so jo prepeljali v bolnišnico, kjer pa je čez nekoliko trenutkov umrla.

Zaplenjena veteranska zastava. Okrajno sodišče v Tridentu je zaplenilo zaradi neplačanih dolgov zastavo veteranskega društva v Spormaggiore, ki je bila shranjena v zakristiji tamošnje cerkve.

Bivša gledališka primadona aretovana. Bivša gledališka primadona v Vratislavi, Marijo Seiffert, so aretovali v Inomostu zaradi izsiljevanja. Od nekega curiškega tovarnarja, s katerim je bila svoječasnno v ožjih razmerah, je vedno znala izvabljati denar pod prevezo, da napravi javni škandal, če ne ugodni zahtevi. Končno pa se je tovarnar naveličal vedno plačevati, nakar je primadona v nekem curiškem zakotnem lističu začela vlačiti na dan razne tovarnarjeve intimnosti. Tovarnar je vložil proti listu in igralki kazensko ovadbo, nakar je sodišče pevko areto-

valo v Inomostu, kjer se je naselila in poučevala petje v najboljših rodbinah.

Vremenske nezgode. Iz Budjejevic poročajo: Vsled škode, ki so jo tukaj povzročile narasle vode zadnje dni, je uvedena pomožna akcija za težko oškodovane poljedelce. Hudourje je napravilo ogromno škode tudi v budjejeviškem mestnem parku. Štiri mostove je narasla voda odnesla. Več družin je moralo zapustiti hiše, ker je nevarnost, da se podero.

Štajerske novice.

š Novo hrvaško katoliško akademsko društvo v Gradcu. V Gradcu so ustanovili hrvaško katoliško akademsko društvo »Preporod«. Povsod vesel napredek!

š Maribor. — »Narodovo« pisarjenje obsojajo mariborski Slovenci brez razlike strank. Škandal za »slovenski« list je, da si drzne napadati kandidaturu Slovenca g. Jurija Sterna. Obe slovenski stranki ste ga na predlog liberalcev postavile in razvijata agitacijo zanj, mož se je žrtvoval in je sprejel kandidaturu, je poštenjak od nog do glave, a ker so se izrekli za njega vsi pošteno misleči mariborski Slovenci, je moral vreči v to edinstvo nek brezvesten človek neumno »Narodovo« notico. Potom nekaljene sloge bi združil gosp. Stern, čigar kandidaturu imenujejo Nemci sami srečno potezo Slovencev, nase izredno lepo število glasov.

RUSI PROTI POLJAKOM.

Ruska policija je zaprla veliko učencev in učenk poljske zasebne šole v Varšavi. Vzroki niso znani.

RUSKI DAR ČRNIGORI.

»Tribuna« poroča iz Cetinja: Te dni pričakujejo rusko ladjo, ki pripelje ruske darove črnogorski vladi. Med darovi je tudi 150 konj za artiljerijo in material za »Rdeči križ«.

NAPAD NA TURŠKEGA SULTANA.

Ko se je peljal 19. t. m. sultan iz mošeje, mu je hotelo dvajset Kurdov izročiti neko prošnjo. Storili so to tako nerodno, da je sultan mislil, da ga hočejo umoriti in se je zato zelo prestrašil. Kurde so zaprli.

LIBERALNE FARBARIJE.

(Iz zaupnega shoda liberalcev v Logatcu.)

Med drugimi stvarmi, kakor napadi na duhovnike, cerkev, spovednice itd. so najbolj važne z liberalnega shoda v Logatcu te le besede liberalcev: »Do sedaj se je veliko govorilo o izpeljavi železnice skozi Idrijo. Toda mi nismo imeli nobenega zastopnika, ki bi se za to stvar zavzel. Ali sedaj imamo trdno upanje v osebi kandidata I. Sicherla, da se bode kot bodoči poslanec zavzel in posvetil tej stvari vse svoje moči! . . .« — In tu so ravno na pravega naleteli! Prvič je Ivan Sicherl spediter, kar mu veliko nese in je to njegov glavni vir dohodkov. Drugič pa naj bi bila njegova prva skrb, uredba računov pri vodovodu, potem pa kandidatura. Shod je bil strogo zaupen, vršil se je v hotelu Kramar in sicer pri zaprtih vratih.

Telefonska in brzojavna poročila.

KRONA SV. VACLAVA IZGINILA.

(Glej: Slovanski vestnik.)

Praga, 20. maja. Vesti, da bi bila izginila krona sv. VACLAVA, označujejo kot neverjetne, vendar javnost zahteva, da komisija odpre kapelico in shrambo relikvij ter uradno konstatira kaj je na teh vesteh.

TRIE ČASTNIKI V OSJEKU SE ZASTRUPILI.

Osjek, 20. maja. Tu so trije častniki Evgen Wechsler, Josip Saigo in Zoltan Nagy, vsi trije Mažari, radi izgrediv dobili hišni zapor, ki so ga prekinili in dalje razgrajali po mestu. Policija jih je naznanila ter je izvršena preiskava. Včeraj so vsi trije častniki pri šampanjcu sklenili skupno smrt. Prva dva sta vzela morfij, Saigo je pa pijan šampanjca zaspal in ni vzel morfija. Ko se je prebudil, videl je svoja prijatelja nezavestna. Wechsler je bil mrtev, Nagy pa je prenešen v bolnišnico ter mu je bolje. Saigo je moral v vojaški zapor.

KROJAŠKI MOJSTRI PROTI POMOČNIKOM.

Dunaj, 20. maja. Ker pri neki veliki tvrdki še vedno stavkajo pomočniki, hočejo večji krojaški mojstri od dela izključiti vse krojaške pomočnike za toliko časa, da se vsi udajo.

DEŽEVJE.

Dunaj, 20. maja. Tu že 48 ur neprenehoma dežuje.

SRBSKI PRESTOLONASLEDNIK IN ČRNOGORSKI KRALJ PRI SULTANU.

Belgrad, 20. maja. Prestolonaslednik Aleksander bo kot generalni inspektor srbske armade prišel 2. junija v Skoplje obiskat sultana. Takrat pride tja obiskat sultana tudi črnogorski kralj.

ALBANSKI PORAZENI?

Carigrad, 20. maja. Turški poveljnik poroča sem, da so Albanci popolnoma poraženi. To vest smatrajo za malo verojetno.

KRONANJE ANGLEŠKEGA KRALJA IN SVETI OČE.

Rim, 20. maja. Sveti oče bo k kronanju angleškega kralja poslal posebno odposlanstvo pod vodstvom dunajskega nuncijskega.

MIR V MEKSIKI.

New York, 20. maja. Dogovor o miru bo podpisan v ponedeljek. Takrat odstopi tudi predsednik Diaz.

ARETACIJE V POLJSKI ZASEBNI ŠOLI V VARŠAVI.

Varšava, 20. maja. V varšavski zasebni šoli so aretovali veliko število učencev in učenk. Vzrok aretacijam ni znan.

VELIKA ŽELEZNIŠKA NESREČA NA RUSKEM.

Peterburg, 20. maja. Pri Tomsu je tovorni vlak zadel v osební kurirni vlak. 22 železniških voz je razbitih. Mnogo potnikov je ranjenih, med njimi peterburški igralec Dalmatov.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Nekdo: Hvala! Prosimo večkrat kaj.

896

Avtomobili

LAURIN & KLEMENT

v najvišji popolnosti.

Laurin & Klement

Mladá Boleslav.

Zastopnika: Nikodem & Wetzel, Gradec, Štajersko.

Meteorologično poročilo.

Višina n. moriem 3062 m, sred. zračni tlak 736.0 mm					
Dan	Čas opazovanja	Stanje bariometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo
19	9. zveč.	726.2	11.2	sl. svzh.	oblačno
	7. zjut.	726.8	10.5	"	"
20	2. pop.	727.2	22.2	sl. jug.	sk. obl.
Srednja včerašnja temp. 12.2 uor. 14.5°.					

Kurzi efektov in menjic.

dne 19. maja 1911.

Skupna 4% konv. renta, maj—november	92.35
Skupna 4% konv. renta, januar—julij	92.35
Skupna 4-20% papirna renta, februar—avgust	96.40
Skupna 4-20% srebrna renta, april—oktober	96.55
Avstrijska zlata renta	116.50
Avstrijska krona renta 4%	92.35
Avstrijska investic. renta 3 1/2%	81.65
Ogrska zlata renta 4%	111.80
Ogrska krona renta 4%	91.25
Ogrska investicijska renta 3 1/2%	80.65
Delnice avstrijsko-ogrske banke	19.32
Kreditne delnice	642.25
London vista	239.95
Nemški drž. bankovci za 100 mark	117.27 1/2
20 mark	23.46
20 frankov	19.1/2
Italijanski bankovci	94.50
Rublji	253 1/2

NAZNANILO*.

Vsled zadnjih napadov v listih Slovenec, Slovenski Narod in Dolenjske novice v katerih se bahata Žnideršič in Stepančič, da nista več odgovorna za najina dela, pripomniva podpisana resnici na ljubo, da sva ravno vsled nespornazumljenja in netočnih trgovskih plačil bila primorana izstopiti iz društva in brez odgovornosti Žnideršiča in Stepančiča izdelala sva v občežano pohvalo že več modernih in velikih stavb in bova še tudi v bodoče.

1661

Ignacij Špacapan & Franc Žigon
staubena podjetnika v Novem mestu.

* Za vsebino je uredništvo odgovorno le v toliko, kolikor določa zakon.

Zahvala.

Ker mi ni mogoče osebno vsakemu se zahvaliti, ki so pomagali pri požaru, izrekam sl. občinstvu, katero se je res prav požrtvovalno trudilo in delovalo, da bi se več rešilo moje iskreno zahvalo. Istotako se imam zahvaliti Jeseniški in hruševki požarni brambi, da se ogenj ni dalje razširil.

Jesenice, 18. maja 1911.

1638

„Smukova mati.“

Uradnik lesne trgovine

z dobrimi spričevali, izurjen v nakupovanju gozdov, prejemanju in oddaji rezane in tesane robe ter sploh vsega v lesno trgovino spadajočega dela, vešč slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, išče službe s 1. junijem event. tudi poprej. Blagovoljne ponudbe pod naslov: **IVAN MODIČ**, 1533 Stari trg pri Rakeku.

Mladenič

vešč risanja stavbenih načrtov v vseh slogih, sestavljanja proračunov in knjigovodstva itd. išče službe pri kakem zidarskem mojstru. Tozadevna vprašanja in pisma na naslov: **Vladimir Ravnikar**, Kamnik, pošto ležeče. Pisma najkasneje do 25. t. m.

Deklica

poštenih staršev, ki je že vajena trgovine, želi vstopiti kot učenka v modno ali galanterijsko trgovino najraje na deželi.

Naslov na upravništvo „Slovenca“ pod šifro »Deklica.« 1624

Zaloga vina!

Podpisani imajo veliko zalogo izvrstnega vina lastnega pridelka. Naročila se izvršujejo na debelo in na drobno bodisi krčmarjem, društvom kakor tudi posameznim družinam. Vzorce na razpolago. 1461

Tenute: Corazza, Levade, Istra.

KONJAK

891

star, pristen destilat dalmatinskega vina je najboljšje sredstvo za slabotne in rekonvalescente. — Dobi se edino pri tvrdki:

Br. Novaković, Ljubljana.

Dobro idoča gostilna

se išče za takoj v najem. Ponudbe naj se blagovoli poslati na upravo „Slovenca“ pod šifro „Gostilna“. 1636

Kleparski pomočnik

dobro izurjen, se sprejme takoj v stalno delo v Novem mestu pri **Andrej Agnič-u**, kleparski mojster in posestnik. 1643

Portland cement, štukatur, samokolnice, pristni poljski mave, strešni klej in drugo. 1653

Se dobi v veliki zalogi pri

Štefan Nagy
Ljubljana, Vodnikov trg 5.

Išče se stanovanje

s štirimi ali s tremi sobami z vsemi pritliklinami v mirnem kraju s posebnim uhom. — Ponudbe na upravnishvo tega lista pod šifro »Mirni kraje«. 1658

V mojo trgovino, obstoječo iz špecerije in železnine sprejem

učenca

v pouk.

1664 Ignac Sitar, Toplice, Dol.

Išče se

kuharica

za malo župnišče na deželi. Plača po dogovoru. Naslov pove upravnishvo. 1660

Naznanilo.

Velec. p. n. odjemalcem opeke pri opekarni v Mengšu

se plačuje samo na roke podpisanega Jan. Gregorca, ki potrdi, da je prevzel plačilo. — Plačilo kaki drugi osebi ni veljavno.

Toliko v blagohotno vednost, da ne bo kakih neljubih pomot.

Janez Gregorec

1662

Mengeš.

Dva nova Seifert-biljarda

1247

Dva nova Seifert-biljarda

Dva nova Seifert-biljarda

Novo urejena kavarna Central

So. Petra nasip št. 37

navadno vso noč odprta.

Z odličnim velespoštovanjem

Štefan Miholič.

Dva nova Seifert-biljarda

V Mengeški pivovarni se sprejme takoj kot

drugi mašinst

1649 2

izvežban

strojni ključar

Predstaviti se ima isti v pivovarni pri pivovarju ter predložiti obenem svoja dosedanja spričevala.

Proda se v St. Vidu

griček

nasproti cerkve s hišico in oralom sveta, s sadnim drevjem in gozdom. Cena 3800 K. Več se izve pri upravi »Slovenca«. 1521 1

Keglj in kroglice

za kegljanje, tudi pristni

Lignum sanctum

les, kroglice za ba-

lin, vrtno klopi in

mize

1652

za zlaganje, v veliki zalogi pri

Štefan Nagy

Ljubljana, Vodnikov trg št. 5.

10

Restavracija „Južni kolodvor“ (Jos. Schrey).

Jutri, v nedeljo dne 21. t. m. povodom

ob vsakem
vremenu

otvoritve vrta

ob vsakem
vremenu

KONCERT

slavne „Slovenske Filharmonije“

Začetek ob 8. uri zvečer. — Vstopnina 50 vinarjev.

K obilni udeležbi vabi vljudno

Jos. Schrey, restavrater.

1663

Št. 16110.

Razglas.

Vsled odloka c. kr. generalnega ravnateljstva katastra za zemljiški davek z dne 2. maja 1911, št. 938 izvrševal bode novo merjenje mesta Ljubljane in sicer v katastralnih občinah Poljansko in Petersko predmestje I. del c. kr. višji geometer I. razreda gospod Roger Bassin.

Zategadelj opozarja podpisani mestni magistrat p. n. gospode posestnike zemljišč, da dotičnim funkcionarjem dovolijo pristop na svojo posest in dajo tudi eventualna pojasnila v svojih posestnih razmerah.

Dalje se prebivalstvu priporoča vse trigonometrične znamke in signale v varstvo, da bode tudi na ta način mogoče delo pospešiti.

Priporoča se nadalje vsem posestnikom, v dogovoru s sosedi meje svojega posestva označiti s kamenji.

V slučaju nesporazumljenja z ozirom na pravilnost posestnih mej, obrniti se je takoj do mestnega magistrata. 1656

Mestni magistrat ljubljanski

dne 18. maja 1911.

Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni c. kr. deželne vlade svetnik,

Laschan I. r.

Na slov. igrišču, prejšnjem dirkališču

od ponedeljka 22. t. m. dalje le za kratek čas

četa Sudancev

moški in ženske iz rodu „NUBIA“

ki nam predočijo svoje domače običaje in navade.

Otvorjeno neprestano od dopoldne 10. ure. Predstave od 3. ure popoldne do noči. Vstopnina 40 vin., sedež 60 vin. Vojaki in otroci polovico.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da je prost promet s parkljato živino v kamniškem okraju dovoljen, ter se vrše zopet tržni dnevi za prodajo prešičev vsak torek v Kamniku na „velikem sejmišču“.

Prvi tržni dan se vrši v torek dne 23. t. m.

Opozarja se, da mora vsak prodajalec prešičev imeti potreben potni list.

Mestno županstvo v Kamniku

dne 19. maja 1911.

1655

Naznanilo otvoritve gostilne

Podpisani s tem uljudno naznanjam slavnemu občinstvu iz Šiške in iz Ljubljane, da bodem

jutri, t. j. v nedeljo dne 21. maja otvoril popolnoma na novo in lepo urejeno

gostilno v Spodnji Šiški šte. 256.

Na razpolago je slav. občinstvu lep senčnat vrt. Preskrbljeno bo vsak čas z gorkimi in mrzlimi jedili, izvrstna vsakovrstna vina, vedno sveže marčno pivo.

Za mnogobrojni obisk se najvljudneje priporoča z velespoštovanjem Peter Stepic, vinotržec, Spodnja Šiška 256. 1663

Dirka Moskva-Orel

Laurin & Klement

trikratna zmaga

Zastopnika:

Nikodem & Wetzka, Gradec. 1665

Enonadstropna

hiša

z dobro idočo gostilno in s prostornim hlevom v sredini mesta na jako dobrem prostoru se proda s koncesijo vred radi družinskih razmer. Kje, pove uprava „Slovenca“. 1650

Naznanilo.

Sl. občinstvu si usojava uljudno naznaniti, da sva prevzela staroznano

gostilno

pri gosp. Jožetu Rozaku, po domače „Pri Strajzeljnu“, Poljanska cesta št. 21

ter se bodeva potrudila vsestransko kar najboljše postreči. Točila bova najboljša pristna dolenska vina, belo, rudeče iz Gadove peči, pristen istrijski in kraški teran. Na razpolago vedno gorka in mrzla kuhinja.

S spoštovanjem

1659

Ivan in Marija Perhavec.

Hiša na prodaj

par minut od farne cerkve pri Tržaški cesti s tremi sobami, dve kuhinje, dve jedilne shrambe in klet, z lepim ograjenim vrtom in sadno drevje se proda iz proste roke. Več se izve v hiši št. 95., Vič pri Ljubljani. 1648

Malo

reklame

Veliko

izbire

A. & E. Skaberné
Ljubljana, Mestni trg 10

Nizke

cena

Idrijske novice.

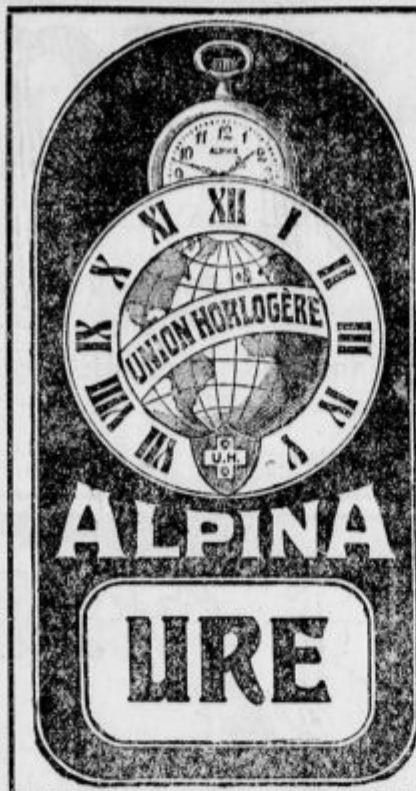
i Obiljubljena brošura — kje si?
Skozi dobro poldrugo leto so naši naprednjaki napovedovali, da bodo izdali knjižico, v kateri bo popisana v večni gomin, kaj so vse naredili liberalci v sedmih letih, ko so imeli v rokah vso moč. Da bi bili lahko mnogo storili, ni dvoma, saj so imeli dvetretjinsko večino sam zase, v zadnjih letih pa so bili v najtesnejši zvezi z zastopniki socialnih demokratov, v tako tesni, da se je kazala v javnosti pravzaprav le ena stranka. Željno smo pričakovali obiljubljene brošure mesece in mesece, nismo je pričakali do današnjega dne. Ker liberalci natančno drže besedo vedno, se nam je čudno zdelo, kaj da ni brošure na dan. Saj naprednjaki radi pišejo. Koliko so namazali le »Slov. Naroda« s popisovanjem idrijskih razmer. Zvedeli smo, da je napredni generalstab res poveril sestavo brošure zvestemu naprednemu časnikarju, ki se je tudi lotil dela. Iz raznih sklepov občinskih sej, zasebnih pogodb, javnih pritožb na razne oblasti in poročil in protestov na množičnih shodih in iz zasebnih poročil je zbral mnogo pravzanimivega gradiva, ki ga je pričel obdelovati, da bi se pokazalo liberalno delo zadnjih let v najlepši luči. Ko je združeval sorodne stvari v eno celoto, se je naposled pa ustrašil lastnega dela. Spoznal je, da izkoplje napredni stranki v Idriji grob, iz katerega ne vstane stranka nikdar več, če zagleda beli dan brošura, ki bi popisala natančno po virih, kaj so naprednjaki storili v korist ljudstva v zadnjih letih. Z naprednim časnikarjem so bili enih misli tudi napredni voditelji in brošuro prav na tistem pokopali, kakor kakega občinskega reveža — brez zvonjenja in truge. Prestašili pa so napredne voditelje že naslovi, ki bi naj jih imela nekatera poglavja v brošuri. Nekaj takih naslovov podajemo v naslednjem.

i Liberalci za omiko. Ustanovili smo realko. Občina ima res dolga okoli 400.000 K, pa se bo že plačal. Duša vsakega učnega zavoda so dobri učitelji, za katere smo naprednjaki skrbeli! Šment, če bi ne bilo teh preklicanih »aktov«! Iz teh pa je razvidno, da so liberalci, dokler je bila realka občinska, izprašane učne moči odstavljali, neizprašane pa nastavljali. Risanje, francoščina in njih učitelji so v aktivih tako popisani, da je najboljši iz brošure izpustiti poglavje o idrijskih liberalcih in njih skrbi za omiko. Posebno je potrebno še zato, ker bi klerikalci kmalu navedli še tisti vir, iz katerega je dokazano, da liberalni voditelji sploh niso bili za poddržavljenje realke, ker izgube s tem iz pesti učiteljstvo. Da se s poddržavljenjem razbremenijo občina, jim je bila deseta briga. V poglavju o skrbi liberalcev za omiko pade tudi napredno delo za ljudsko šolo v Idriji. Katoliška stranka se je trudila, da dvigne rudniško ljudsko šolo, naprednjaki so pa zabavljali in sklepali interpelacije v državnem zboru, da imamo itak preveč šol, ker bi zadostovali dve štirirazrednici. Naprednjaki bi jo bili kmalu tako daleč zavozili, da bi dobila ljudsko šolo dežela na glavo, šolsko poslopje bi morala pa zadolžena občina zidati in vzdrževati, samo da bi napredni krajni šolski svet malo posvetil krščansko mislečemu učitelju. To je liberalno delo v prid davkoplačevalcem!

i Boj zoper deželni odbor. Silno zanimivo poglavje v brošuri. Začeti se je imelo z besedami »Narodovega« dopisnika leta 1908 tako-le: »Kaj ukrene deželni odbor, je njegova stvar! Občinski odbor pa je odgovoren le nasproti svojim volilcem, ki so mu poverili mestno gospodarstvo. Če hoče deželni odbor boj, idrijski občinski odbor se ga ne straši... pripominjamo... da ni prav nič treba deželnemu odboru napraviti energično reda v Idriji, naj se pobriga le za svoje deželne finance, ki jih je ravno klerikalna politika privdala na rob banke-rota. Idrijski bomo že sami skrbeli za red!« Tako ponosen bi bil začetek. Potem pa strahovit polom, in nazadnje ponižno trkanje na prsi: Mi nismo krivi, nam so le tako govorili. Sklepni učinek tega boja: Rubežen — rajši ne brošure, nego to poglavje!

i Boj zoper gerenta. — novo poglavje s kričavim začetkom — resigniranim koncem. Ljudstvo protestira proti gerentu v blatu in dežju, vpijejo: gerent občino oškoduje. Pri občinski seji napravijo sklep: Občina toži gerenta. Potem pa viri umolknejo, ni tožbe, še celo sklepa ne zapišejo v zapisnik občinske seje. Ali spada taka blamaža v brošuro, ki naj povelja liberalno stranko? Bolje, da je ni — in ni je bilo.

i Nekaj drugih poglavij še prihodnje, so še prav zanimiva, da bodo davkoplačevalci še bolj videli, zakaj ni izšla liberalna brošura.

Lepa birmanska darila!

POZOR!

Priznana največja resnično domača že 25 let obstoječa trdka.

Zaradi velike zaloge po znižanih cenah!!

Srebrne ure za damo K 7.—; nikelnaste K 4.—. Srebrne ure za dečke K 3.—; zlate ure K 22.—.

Velikanska izbira novosti, kakor zlate in srebrne verižice, uhani, prstani, Collieri z briljanti itd. po najnižjih cenah.

Za vsako uro pismeno jamstvo.

Ceniki s koledarjem tudi po pošti prosto.

Vljudno vabim na ogled

637

FR. ČUDEN, urar in trgovec

samo nasproti Frančiškanske cerkve v Ljubljani.

1465
2
Dr. FR. PAPEŽ
se je preselil s svojo
: odvetniško pisarno :
na
Marije Terezije cesto št. 4 pritlično.
(Zraven kavarne „EVROPA“)

Kiepack & Omčikus
1083
20
nova z najmodernejšimi stroji
in električnim obratom urejena
tovarna žaluzij, rolet, lesenih in železnih
zastorov za izložbe, prodajalne itd. itd.
Telefon št. 1324 **Zagreb** Marija Valerija ul. 8
Ceniki, prospekti in vzorci zastoj in franko!

i Vojaški nabor smo imeli pretekli ponedeljek in torek. Prvi dan so jih potrdili 38, drugi dan 25.

i Bojkot izvršuje naša občina. Do sedaj je bil vedno nabor v Didičevi dvorani. Sedaj, ko je sezidal še modern hotel z veliko in prostorno dvorano, bi pričakovali, da bodo tam rajše ostali. A ker Didič ni pristaš naprednjakov, so letos odredili častnikom stanovanje pri »Črnem orlu« in določili za naborske prostore čitalniške sobe. Častniki so bili nejevoljni, da morajo v tesnih prostorih zbirati toliko množico, ko je vendar drugod veliko ugodneje za take prireditve. Precej v ponedeljek so že šli večerjat v Didičev hotel in drugi dan so zopet ondi kosilo naročili. Obenem so obsodili postopanje naše občine, ki sili vojaške kroge in ljudi v hišo, ki za take stvari ni ugodna.

i Naši Orli so se pri novačenju odlikovali z dostojnim vedenjem. Iz okolice, kakor iz mesta so šli vsi skupno z društvenim znakom mirno na nabor. Nisi opazil pri njih ne pijanosti, ne vpitja in razgrajanja. S takim nastopom si bode mlado društvo res ugled pridobilo in pokazalo, da dela res za pravi napredek pri mladini. To so celo ne samo naši pristaši, temveč tudi nasprotniki opazili in zadnji natihoma priznali, da ima društvo lepo prihodnjost.

i Pri pregledovanju imenika za občinske volitve smo videli, da je za c. kr. erarjem Didič največji davkoplačevalec. On plačuje tedaj največ občinskega davka, novi gostilničar pri »Črnem orlu« pa še ni vinarja plačal za občino. Seve ima pri nas tujec največ veljave. Krivi so tega domačini sami, ker svojega puste tako radi na cedilu, k tujcu pa takoj drve.

i Zaslišavanje prič radi tožbe župana Šepetavca bode 23. maja. Župan ceni škodo, katero mu je naredila voda decembra meseca 1909. na 20.000 K. Koliko se mu bode priznalo, bode razprava pokazala.

Sprejemem takoj dva krepka in zdrava

trgovska vajenca

v veliko trgovino specerijskega, manufakturnega, galanterijskega in modnega blaga. Primerna izobrazba in poštenost je glavni pogoj. Rudolf Zoré, Jesenice (Gorenjsko). 1547

Hranilnica kmečkih občin v Ljubljani

v hiši Zadrugne zveze, Dunajska cesta 32 (nasproti Bavarskemu dvoru v bližini mitnice).

Hranilne
vloge obre-
stuje po

4 1/4 %

brez
odbitka.

Vložne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar. — Posojila na zemljišča daje po 4 3/4 % in 5 % — Daje posojila na amortizacijo na vsak poljuben načrt, dalje na menice in vrednostne papirje.

Uradne ure vsak delavnik od 8. do 12. dopoldne.

Za varnost vloženega denarja jamči 21 kmečkih občin z vsem premoženjem in davčno močjo. Vsaka špekulacija z vloženim denarjem je po pravilih odobrenih od c. kr. dež. vlade izključena, zato je denar v hranilnici popolnoma varno naložen in se ni bati nobene izgube.

Hranilne
vloge obre-
stuje po

4 1/4 %

brez
odbitka.

Svoj izdelek **ostro žgane**
strojne, zidne in zarezane strešne

OPEKE

prve vrste
priporoča

J. Knez v Ljubljani.

Sprejme tudi zastopnike za razprodajo zarezanih strešnikov.

V modni trgovini **Peter Šterk** Ljubljana, Stari trg 18

dobite

3576

krasne novosti za pomladno sezijo

po že znano najnižjih cenah.

Specijalna trgovina najmodernejših bluz, jutranjih oblek, 1^a kakovosti moško, žensko in otroško perilo, velika izbira najmodernejših moških klobukov, slavnikov in čepic, dalje čepic za dame, deklice itd.

Termalno in močvirno kopališče Stubičke Toplice, Hrvaško

1525

Termalni vreli 53°C topl. in močvirne kopelji so prav posebno primerni proti trganju, revmatizmu, išiji, dalje ženskim boleznim, kroničnim katarom, eksudatom, nervoznosti, kožn. boleznim, ter tudi za rekonvalescente. Najboljša uporaba studenč. blata, podobno frankovarskemu močvirju. Kopališki zdravnik. — Zdravil. godba.

Postaja Zabok in
postajališče
Zagorske železnice
Stubičke Toplice.

Sezona traja
od 1. maja
do 30. oktobra.

Krasen gozdni park, najlepša okolica. Najcenejša brezkonkurenčna prav dobra prehrana in bivališče.

Zdravljenje s svetlobo.

Sobe od K 1— nadalje. Pojasnila in prospekte daje kopališka uprava v Stubičkih Toplicah, Hrvaško. Pošta Zabok, brzoj. post. Stubica. Interurbanska telef. postaja

Dr. pl. Foedransperg

1521 3

ordinira

v Ljubljani, Stari trg 30.

SINGER „66“
Šivalni stroj 20. stoletja
Kupujte samo v naših prodajalnicah ali od njih agentov!

1322

Singer Co. deln. dr. šivalnih strojev.

Ljubljana

Kranj

Kočevje

Novo mesto

Sv. Petra cesta 4.

Glavni trg 53.

Glavni trg 79.

Veliki trg 88.

Na splošno vprašanje vsako zaželeno pojasnilo; vzorci za vozenje, krpanje in šivanje zastoj in franko.

A. BERTNOLD

fotografski umetni zavod,
Ljubljana, Sodna ulica št. 11

se priporoča za vsa fotografska
dela v znani najboljši izvršitvi

Advokat dr. Janko Žirovnik

Je otvoril z 8. majem t. l.

1496

svojo lastno pisarno

v Ljubljani, Šelenburgova ul. št. 7 II. nadstr.
nasproti glavne pošte; hotel pri Maliču.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

Dekle z biseri. Povest iz Neronove dobe. 13. zvezek ljudske knjižnice. K 2-20, vezano K 3-20. — Navedena povest je istinito biserna povest, ki bo bravca privezala nase z neodoljivo silo in se mu po svoji krasni vsebini neizbrisno vtisnila v spomin.

Knjiga o lepem vedenju. Spisal Urbanus. K 3—, elegantno vezano K 4—. — Ze dolgo smo občutno pogrešali točnega navodila za olikano in oglašeno vedenje v družbi, kajti ne le naše ljudstvo, temveč tudi izobraženec mora imeti vočkrat pri roki zanesljivega svetovalca, kako mu je pri tej in oni priliki v družabnem življenju nastopati, da se ne zameri in ne pride v zadrego. Tej potrebi bo ta knjiga v vsakem oziru odpomogla.

Sociologija. Spisal dr. A. Ušeničnik. K 8-50, vezano K 10-80. — Celo veliki narodi nimajo dela, ki bi se moglo po znanstveni temeljivosti in obsežnosti ter po strokovni popolnosti meriti z navedenim delom našega domačega učenjaka. Dr. Ušeničnikovo sociologijo smemo s ponosom uvrstiti med najodličnejša dela svetovne znanstvene literature.

Poezije Anton Medved-ove.

I. del K 3-80, elegantno vezano K 5—; — II. del K 4—, elegantno vezano K 5-40. Poezije Medvedove, ki je pač ena naših najkrepkejših in najizrazitejših pesniških individualnosti, so v kras vsakemu slovenskemu domu.

Leposlovna knjižnica:

1. zvezek: **Razporoka.** Pavel Bourget. — Kalan. Roman. K 2—, vezano K 3—.
2. zvezek: **Stepni kralj Lear.** Ivan Turgenjev. Povest. Hiša ob Volgi. S. Stepnjak. — Josip Jurca. K 1-20, vezano K 2-20.
3. zvezek: **Straža.** Fran Virant. — Boleslav Prus. Povest. K 2-40, vezano K 3-40.
4. zvezek: **Ponižani in razžaljeni.** F. M. Dostojevskij. — Vladimir Levstik. Roman v štirih delih in z epilogom. K 3—, vezano K 4-20.
5. zvezek: **Kobzar.** Taras Ševčenko. — Josip Abram. Izbrane pesmi. Z zgodovinskim pregledom Ukrajine in pesniškim življenjem. K 2-40, vezano K 3-60.
6. zvezek: **Mož Simone.** Champol. — V. Levstik. Roman. K 1-90, vezano K 3—.
7. zvezek: **Hajdamaki.** Taras Ševčenko. — Josip Abram. Poem z zgodovinskim uvodom o hajdamasčini. (Kobzar II. del.) Broširano K 1-50. (VI. in VII. zvezek skupno K 3-40, vez. K 4-50.)
8. zvezek: **Dolina krvi.** (Glenanaar.) A. Sheehan. — Fran Bregar. Povest iz irskega življenja. K 4-20, vezano K 5-80.
- Kacijanar.** Anton Medved. Tragedija v petih dejanjih. K 1-40, vezano K 2-40.
- Roma.** Silvino Sardenko. Poezije. K 2—, vez. K 3-20.
- Andrej Hofer,** tirolski junak. Fran Rihar. Ljudska igra v petih dejanjih s predgovorom in sklepno sliko (18 moških, 4 ženske vloge). K —80, deset izvodov K 5—.
- Črna žena.** Povest iz domačevine. K 1-40, vezano K 2—.

Ljudska knjižnica:

1. zvezek: **Znamenje štirih.** Conan Doyle. Londonska povest. K —60, skupaj vezan z II. zvez. K 1-80.
 2. zvezek: **Darovana.** Alojzij Dostal. Zgodovinska povest iz dobe slovanskih apostolov. K —60, skupaj vezan s I. zvezkom K 1-80.
 3. zvezek: **Jernač-Zmagovač.** Henrik Sienkiewicz. — Fran Virant. Povest. — **Mod plavci.** Artur Achleitner. Povest tirolskega gorskega župnika. K —60, skupaj vezan s VI. zvezkom K 1-40.
 4. zvezek: **Malo življenje.** Dr. Fran Detela. Povest. K 1—, vezano K 1-90.
 5. zvezek: **Zadnja kmečka vojska.** Avgust Senoa. Zgodovinska povest iz leta 1573. K 1-60, vezano K 2-60.
 6. zvezek: **Gozdarjev sin.** Fran S. Finžgar. Povest. K —20, skupno vezano s III. zvezkom K 1-40.
 7. zvezek: **Prihajač.** Dr. Fran Detela. Povest K —90, vezano K 1-70.
- Splošno priljubljeni ljudski pisatelji nam tu slika v krasni povesti življenje na kmetih z vso svojo resnobo in težavami ter nam pred očuje ljudstvo resnično tako, kakršno je.
8. zvezek: **Pasjeglavci.** Alojzij Jirasek. Zgodovinska povest. — **Kristusove legende.** 1. Vodnjak modrih mož. — 2. Betlehemsko dete. — 3. Sveta noč. — 4. Bog v Egiptu. — 5. V Nazaretu. — 6. V templju. — 7. Taščica. —

8. Naš gospod in sveti Peter. K 2-20, vezano K 3-20.

Velika zgodovinska povest kmečkega punta na Češkem.

9. zvezek: **Alešovec, Kako sem se jaz likal.** I. del. K 1-20, vezano K 2—.
10. zvezek: **Isto II. del.** K 1-20, vezano K 2—.
11. zvezek: **Isto III. del.** K 1-20, vezano K 2—.
12. zvezek: **Dolžan, Iz dnevnika malega poredneža.** K 1-40, vezano K 2-30.
13. zvezek: **Haggard, Dekle z biseri.** K 2—, vezano K 3-20.

Povesti slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo. Andrej Kalan. Nova zbirka. I. zvezek. K —80. **Zadnji dnevi Jeruzalema.** (Lucij Flav.) J. Spillmann J. D. Zgodovinski roman. 2 dela. K 3-80, vezano K 5-40.

Za križ in svobodo. Igrokaz v petih dejanjih (6 moških in 1 ženska vloga). K —50, pet izvodov in več po K —35.

Posebno za mladeniška društva pripravna igra polna navdušenja za krščanska načela. **Slovanska apostola.** Sardenko. Zgodovinska igra. Ob 1025 letnici Metodove smrti (885—1910). K 1-20.

Slovšek o sv. Cirilu in Metodu. Ob 1025 letnici Metodove smrti (885—1910). K 1—.

Krek. Turški križ. (Igra v štirih dejanjih.) — **Tri sestre.** (Igra v treh dejanjih.) K 1—, 10 izvodov K 8—.

Vsebinski obeh, za mešane vloge prirejenih iger, je tako zanimiva ter za oster tako sijajno prirejena, da se bodeta radi svoje lahke uprizorljivosti gotovo kmalu osvojili naše ljudske odre.

Zbirka ljudskih iger; dosedaj 11 zv. po K —80.

Ta zbirka je zlasti za naša izobraževalna društva, pa tudi za druge odre ljudskega in diletantskega značaja neobhodno potrebna; igre so dajo vse brez posebnih pripomočkov lahko uprizoriti.

Vsebinski:

1. zvezek: **Se začasno ne dobi.**
2. zvezek: **1. Vedeževalka.** Gluma v enem dejanju. (6 moških vlog.) — 2. **Kmet-Herod** ali gorje mu, ki pride dijakom v roke! Burka s petjem v dveh dejanjih. (5 moških vlog.) — 3. **Zupan sardamski** ali Car in tesar. Veseloigra v treh dejanjih. (10 moških vlog.) — 4. **Jeza nad petelinom** in kes. Veseloigra v dveh dejanjih za dekleta. (5 ženskih vlog.) K —80.
3. zvezek: **1. Mlini pod zemljo** ali zadnje ure poganstva v Rimu. Igra v petih dejanjih. (10 moških vlog.) — 2. **Sanje.** Igra s petjem v petih dejanjih. (11 moških vlog.) — 3. **Sveta Neža.** Igrokaz v dveh dejanjih. (12 ženskih vlog.) K —80.
4. zvezek: **1. Dr. Veznal** in njegov sluga Stipko Tišek. Veseloigra v dveh dejanjih. (8 moških vlog.) — 2. **Vaški skupni.** Igrokaz v treh dejanjih. (5 moških vlog.) — 3. **Novi zvon** na Krčinah ali srečna sprava. Selska igra v treh dejanjih. (8 moških vlog.) — 4. **Zakleta**

soba v gostilni pri „zlati goski“. Burka enem dejanju. (6 ženskih vlog.) K —80.

5. in 6. zvezek: **1. Garcia Moreno.** Zaloigra petih dejanjih. (16 moških vlog.) — 2. **Krmar** pri zvitem rogu. Burka v enem dejanju. (5 moških vlog.) — 3. **Kukavica** modrtica ali boj za doto. Veseloigra v štirih dejanjih. (8 ženskih vlog.) — 4. **Sveta Cita** Slika iz njenega življenja v treh dejanjih. (9 ženskih vlog.) — 5. **Pri gospodi.** Zaloigra v dveh dejanjih. (5 ženskih vlog.) — 6. **Črevljar.** Veseloigra v treh dejanjih. (6 moških vlog.) — 7. **Kmet in fotograf.** Komičen prizor. (3 moške vloge.) — 8. **Kovačev** študen Burka. (6 moških in 1 ženska vloga.) K 1-60.

7. in 8. zvezek: **1. Sinovo** masčevanje ali spuščaj očeta. Igrokaz v treh dejanjih. (8 moških vlog.) — 2. **Za letovišče.** Burka enodjanka. (12 moških vlog in 2 otroka.) — 3. **Oh činski tepček.** Veseloigra v treh dejanjih. (13 moških vlog.) — 4. **Dve materi.** Igroka s petjem v štirih dejanjih. (12 ženskih vlog.) — 5. **Nežka** z Bleda. Narodna igra v petih dejanjih. (19 ženskih vlog.) — 6. **Najdeni** hči. Igra za ženske vloge v treh dejanjih. (9 ženskih vlog.) K 1-60.

9. zvezek: **1. Na Betlehemske poljanah.** Božična igra v treh dejanjih. (9 moških vlog.) — 2. **Kazen** ne izostane. Igra v štirih dejanjih. (6 moških vlog.) — 3. **Očetova kletva** Igra v treh dejanjih. (16 moških vlog.) — 4. **Čašica kave.** Veseloigra v enem dejanju. (8 ženskih vlog in dva otroka.) K —80.

10. zvezek: **1. Fernando** strah Asturije ali izpreobrnjenje roparja. Igrokaz v treh dejanjih. (11 moških vlog.) — 2. **Rdeči** nosovi Burka v enem dejanju. (7 moških vlog.) — 3. **Zdaj gre sem, zdaj pa tja.** Burka v enem dejanju. (5 moških vlog.) — 4. **Poštna skrivnost** ali začarano pismo. Burka v enem dejanju. (7 moških vlog.) — 5. **Strahovi.** (3 ženske vloge.) K —80.

11. zvezek: **1. Večna mladost** in večna lepota. Igrokaz v treh dejanjih. (14 ženskih vlog.) — 2. **Repoštev**, duh v krkonoskih gorah a vsega je enkrat konec. Čarobna burka petih dejanjih. (9 moških vlog.) — 3. **Prepirljiva** sosedica ali boljše je kratka sprava km dolga pravda. Burka v enem dejanju. (4 moške vloge.) K —80.

12. zvezek: **(Za moške vloge: Izgubljen sin.** ječi. Pastirci in kralji. — **Za ženske vloge: Ljudmila.** Planšarica.) K —80.

13. zvezek: **(Za ženske vloge: Vestalka.** Smrt Marije Davice. Marijin otrok.) K —80.

14. zvezek: **(Za ženske vloge: Junaška** deklica Devica Orleanska. — **Za moške vloge: S Boštjan.** — **Za otroške vloge: Materin blagoslov.**) K —80.

15. zvezek: **(Za ženske vloge: Fabelola** in Než. — **Za moške vloge: Turki** pred Dunajem.) K —80.

Navedene igre so si vsled lahke uprizorljivosti in krasne vsebine v najkrajšem času osvojile vse naše domače odre.

Use te knjige se dobe v Katoliški Bukvarni v Ljubljani, v knjigarni „Mirila“ v Kranju in I. Kraljci nasl. v Novem mestu.

Tujski promet na Gorenjskem.

Dne 12. t. m. je bil občni zbor društva za povzdigo prometa tujcev za Gorenjsko na Bledu v zdravniškem domu. Bil je prav dobro obiskan ter se je na tem zborovanju poročalo od načelstva sledeče o delovanju od časa zadnjega občnega zbora, kakor sledi: Kupilo je društvo eno oljnato sliko »Bled z otokom in Karavankami« v velikosti 21/2x2 m, katera je bila razstavljena do sedaj v Švici v Curihi, v Berlinu, na Dunaju in v Pragi. Sedaj visi na državnem kolodvoru v Pragi v reklamno svrhu. Da ima slika sedaj zelo ugoden prostor, se mora društvo zahvaliti dvornemu svetniku prof. dr. Hlava v Pragi, kateri je v ta namen za društvo posredoval. Izdalo je društvo znani zemljevid Gorenjske v 2000 izvodih, kateri se je večinoma prodal po 30 v. Tak zemljevid in še nekoliko boljši izdala je sedaj zdravniška komisija na Bledu, katera ga ima v zalogi za ceno 50 v izvod. Turistom se ta zemljevid zaradi preglednosti zelo priporoča. Nahajalo je društvo reprodukcijo oljnate slike »Bled z otokom in Karavankami« v velikosti 50x35 cm v 500 izvodih v izpeljavi »Bromsilber Colorit«, katero je razposlalo v več izvodih za reklamne namene in nekaj jih je prodalo po 1 K ter so še na razpolago. Tudi v velikosti 100x60 cm se je enaka reprodukcija napravila v 60 izvodih, katera pa stane 12 K ena. Razposlalo se jih je več brezplačno v reklamne svrhe.

Kupilo se je desetisoč odtisov »Reise und Bäder Zeitung« Oberkriener Nummer, kjer je opisana Gorenjska. Večina teh izvodov se je razdala brezplačno v reklamo. Reprodukcijske je tudi oljnata slika v velikosti razglednice, katere so se prodale in polovico pa razdale v reklamo za Bled. Sodelovalo se je tudi pri bivanju raznih korporacij, katere je vodila po Kranjskem »Deželna zveza za tujski promet«. V zimi 1910 je priredilo društvo štiritedenski kuharski tečaj z zelo dobrim uspehom. Za reklamo je pustilo društvo natisniti znane reklamne znamke s slovenskim in nemškim napisom, katerih se je porabilo za reklamo že 155.000. V zalogi jih je še 45 tisoč, katere se letos porabijo za došle tujce na Bled. To je poročilo o delovanju, znamenje, da je društvo storilo, kar je bilo pri malih denarnih sredstvih najbolj mogoče.

Nato sledi poročilo o računu, iz katerega posnemamo sledeče: Prejelo se je za udnino za leta 1907 inkl. 1910 kron 1210. Posojil je bilo 2628 K. Razne subvencije 2050 K, (v tej vsoti deželna zveza ni nič prispevala); prodane tiskovine in podobe 433 K; dohodki tombol in srečkanj 451 K; darovi 20 K; subvencije za kuharski tečaj od c. kr. ministrstva 1000 K; od deželnega odbora 400 K; od trgovske in obrtne zbornice 120 K; razni prehodni zneski 2006 K. — Stroški so bili sledeči: Razne tiskovine 1542 K; letnine zvezi 40 K, oljn. slika 1428 K; obresti posojila in vrnitev dolga 1610 K; vozna slika in tiskovin 172 K; nabava klišeev 246 K; zavarovalnina relifa in slik 25 K; izdatki za razne razstave 214 K; reklama v razne časopise in brošure 734 K; reprodukcija oljnate slike 1510 K; razni sprejemi 553 K; tombole 93 K; nakup fotografij 29 K; kuharski tečaj 1500 K; drugo 60 K. Skupnega prometa je bilo okrog 20.000 kron, z končnim ostankom 85 K. Račun občni zbor brez ugovora odobri. Nato se izvoli odbor z vzklikom, in sicer: dr. Hočevar, dr. Eder, Jakob Pe-

POSESTVO

obstoječe iz 50 mernikov posetve, več oralov gozda in travnikov z vso pritlikino, dalje živina, orodje se prodaja iz proste roke skupno ali posamezno. Na željo kupca se prodaja kakor želi. Več se izve pri **Mariji Pristavi, Mišace, pošta Podnart, Gor.** 1544

Enonadstropna 1586

■ nova hiša ■

ležeča pri kolodvoru ob državni cesti pripravna za vsako obrt kakor tudi za tuje in stavbišče za vrt se takoj prodaja.

Gg. botrom in botricam priporočam svoja :

Birmanska darila

Nikelnasta moška ura z verižico	K	4-50	napr.
Prava srebr.	»	»	» 9-70
14-kar. zlata	»	»	» 44-»
Nikelnasta damska » z verižico	»	»	» 8-50
Prava srebr.	»	»	» 9-50
14-kar. zlata	»	»	» 20-»
Uhani, zlato na srebro	»	»	» 1-80
14-kar. zlati uhani	»	»	» 4-50

Največja in najsolidnejša tvrdka

H. SUTTNER

Ljubljana, Mesni trg

(nasproti rotovža)

So. Petra cesta šte. 8

Lastna tovarna ur v ŠVICI.

Tovarniška znamka »I K O«.

Ženitna ponudba.

Mlad trgovec, inteligentne postave, z dobro idočo trgovino na zelo prijaznem kraju se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospodično, staro 18—26 let, z nekaj več premoženjem. Vdova brez otrok ni izključena. Cenj. ponudbe s sliko, za katere tajnost se jamči in vrne, se prosijo do 25. maja na upravništvu »Slovenca« doposlati pod šifro »Zvestoba«. 1551

Sreča kje si?

Inteligenten trgovec na deželi, v najlepših letih, prijetne zunanosti, v zelo prijaznem kraju, kjer je velikanski promet, z zelo dobro idočo, v kraju največjo in najlepšo trgovino, išče tem ne več nenavadnim putem v svrhu ženitve gospodično, ki bi mu bila dobra in zvesta spremljevalka na tej poti življenja. Zeli se z gospodinske šole, od 20—28 let stara in izobražena gospodična prijetne zunanosti s premoženjem. Dobra duša in dobra gospodinja bi imela srečno življenje na strani moža, ki je dober, miroljuben in idealen. Blago srce, trgovska izobrazba in razumevanje duše je neobhodno potrebno. Pripomni se, da je ta inserat resen in ne vsebuje nobene šale. Zato pa naj se pošiljajo le resne ponudbe s sliko na upravništvu Slovenca pod naslovom »Majska roža« do 21. t. m. Stroga tajnost se jamči. 1546

Odda se takoj stanovanje

s 4 sobami (2 večji, 2 manjši sobi). Pod Rožnik šte. 242.

: Pristno brnsko blago :

za pomladansko in poletno sezono 1911.

Kupon	1 kupon 7 kron
3-10 metr. dolg,	1 kupon 10 kron
za kompletno	1 kupon 12 kron
moško obleko	1 kupon 15 kron
suknjo, hlače, telov-	1 kupon 17 kron
nik zadostno, stane le	1 kupon 18 kron
	1 kupon 20 kron

Kupon za črno salonsko obleko K 20-», kakor tudi blago za povsem, turistične obleke, svileni kamgarni itd., pošilja po tovarniški ceni kot recimo in solidna, dobroznana 467 (40)

zaloga tovarniškega sukna
Siegel-Imhof v Brnu

Vzorec zastoj in franko.

Vsled direktnega naročila blaga pri tvrdki Siegel-Imhof iz tovarne imajo zanesljivi mnogo prednosti. Vsled velikega blagovnega prometa vedno največja izbira povsem svežega blaga. Stalne, najnižje cene. Tudi najmanjša naročila se izvršuje najskrbneje, natančno po vzorcu.

Za pomladno zdravljenje.

Prvi pomladanski tedni so navadno čas, v katerih se išče, da se popravi motenja v telesnih funkcijah, katera je povzročil način zimskega življenja; v ta namen opozarjamo na

MATTONIJEV
GISSHÜBLER
naravna
alkalična kislina

To kislino zdravniki posebno priporočajo za popolno domače zdravljenje, zlasti pa tudi za predzdravljenje za toplice Karlovi vari, (VI.) Marijine in Frančiškove kopeli. 38 19

Izvirek: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih Prospekti zastoj in franko.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specerijskih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Zalogo pri Mihael Kastner-ju, Peter Lessniku in Andrej Serabonu, Ljubljana. 11452—49

Ime:

R. Miklauc
Ljubljana

592

bodi vsakemu znano
pri nakupu blaga
za obleko in perilo.

Zidarski polir

se takoj sprejme pri stavbeni tvrdki **Ivan Ogrin, Ljubljana.** 1633

Pozor!

Najnovejši in najfinejši pletilni stroj za jopice, - - - nogavice itd. nudi vsakomur

dober in trajen zaslužek.

Glavno zastopstvo in prodaja za Kranjsko, Primorsko itd.:

Franc Kos, Ljubljana. Sodna ulica 3

mehanična industrija pletenja modna konfekcije.

Prospekti in ceniki brezplačno.

trnel, Fany Valriny, Dragotin Repe, Ant. Vovk, Rus Ivan in Henrik Steidl. Vsi navzoči volitev sprejmejo.

Sklenil je tudi občni zbor, da ima prihodnji odbor sestaviti primerno resolucijo na zvezo prometnih društev v Ljubljani in pa na c. kr. deželno vladu, v kateri se omenijo pomanjkljivosti naprav za tujski promet na Bledu in okolici. Povdarja naj se tudi v tej resoluciji, da naj Zveza prometnih društev skliče občni zbor. Kažipot za Bled in okolico naj društvo skuša izdati s pomočjo deželne zveze, katera ima baje rokopis in klišee že pripravljene za izdajo. Tudi sklep, da se ima Bled kot zdravilišče in kopališče v stalni razstavi »Equitabl Palais« na Dunaju s primernimi reklamnimi slikami te razstave udeležiti, kjer naj bi bili, kakor za druge kraje Avstrije, razni prospekti obiskovalcem te razstave na razpolago. Omenja se tudi, da se prirede tedenski sestanki vseh interesentov za procvit Bleda in okolice v raznih gostilnah ter se je določil za prvi sestanek ponedeljek 15. maja zvečer v zdravniškem domu.

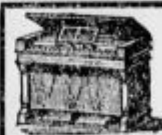
Nato se je o tujskem prometu še splošno debatiralo posebno zaradi prepotrebne vodovoda, za katerega so že načrti izgotovljeni ter o električni razsvetljavi. S temi napravami bi šele zamogli Bled dvigniti na ono višino, katero po njega lepi legi in naravni krasoti zasluži.

Dne 15. t. m. bila je nato odborova seja v zdravniškem domu ob osmi uri zvečer ter se je sledeče sklenilo:

Letni doneski naj se pobirajo po 4, 10 ali 20 K, kakor je to že v pravih določeni in naj vsak ud po svojih močeh in po svoji preudarnosti primerni letni prispevek da. Izda naj se v ta namen med ljudstvo manifestacijski spis, da bodo vsi interesenti direktnega in indirektnega tujskega prometa opozorjeni na to važno gospodarsko in življenjsko vprašanje Bleda in okolice.

Izda naj se prepotrebni kažipot skupno z občino, zdravniško komisijo in deželno zvezo za tujski promet. Popraviti oziroma novo nabaviti se imajo orientacijske table po Bledu in okolici ter pota in steze primerno markirati. Prireda naj se izleti in gorske ture v skupinah tujcev, katere naj en domačin sprejme in daje za to potrebne nasvete. Tudi jezerska veselica naj se skuša uresničiti, bodisi regata ali kaj drugega. Proti koncu avgusta ali začetkom septembra se ima prirediti kmečko ženitovanje, izvirno z gorenjskimi nošami in tukajšnjimi šegami pri ženitovanju. Izkuša naj se tudi naprositi po društvu, občini in zdravniški komisiji, da prepusti posestnik Gradu znano Višce zopet v uporabo za sprehode po stezah ter naj se prepovedne table odstranijo ter nadomeste s tablami, da se do preklica prehod dovoli ter da se nasadi in kultura ne sme od strani sprehajalcev pokvariti. V ta namen se bo izkušalo tudi za poleti nastaviti enega paznika. Nabavi naj se tudi primerna tiskovina, iz katere se bo posnelo v kratkih potezih razne sprehode in izlete v okolico in pa razne pristojbine. To tiskovino naj bi imela vsaka soba in javni prostori, kjer biva tujec, da mu ni treba za vsako malo stvar popraševati, kateremu se večkrat primeri, da dobi čisto narobe informacijo.

Medtem ko se je sklenilo, da bo prihodnji sestanek dne 22. maja t. l. ob 8. uri zvečer v hotelu »Petran«, kamor se naprosijo vsi interesenti tujskega prometa, se je seja ob 10. uri zvečer sklenila.

Ivan Kacin

Polhov Gradec p. Ljubljani

Izdelovalnica harmonijev po najnovejšem ameriškem sistemu. Izdelujejo se harmoniji za cerkve, šole, pevsko društva l. t. d.

Sprejemajo se popravila vseh vrst harmonijev, tudi na dom. Na zahtevo se dobijo klavirjate za harmonije, orgle in klavirje, potem jeziki za harmonije, piščalke za orgle in strune za klavirje itd.

Cenik gratis in franko.

Zavod za tehnične in elektrotehnične naprave

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 22 (nasproti kavarne »Evropa«)

koncesion. podjetje za električne naprave, napeljava električne luči in prenos moči, telefonske in brzojavne naprave. Dobava in montiranje motorjev na bencin in pretrolin ter Diesel-ovih motorjev. — V zalogi vedno v veliki izbiri: elektromotorji, ventilatorji, obločnice, žarnice, telefoni, vsakovrstni inštalacijski material, mazilna olja in masti, sesalke, svetilniki za elektriko in plin ter sploh vse tehnične potrebščine.

Mehanična delavnica

sprejema vsakovrstna mehanična dela in popravila vsakovrstnih strojev. Dela se izvršijo solidno, točno in po najnižjih cenah. Proračuni na zahtevo zastoj. — Zavod za tehnične in elektrotehnične naprave.

Modna trgovina Anton Schuster

Ljubljana, Stritarjeva ulica št. 7, Ljubljana.

Solidno blago.

Nizke cene.

2641

Vzorci pošnine prosto.

Novosti konfekcije za dame in deklice, bluze, modno blago za dame in gospode, delen, cefir, batist, kreton, platno, šifon, gradl, preproge, zavese, garniture, pleti, šerpe, rute in žepni robci.

Solske akvarelne barve

Vzorci za slikarje
vedno najnovejši

Oljnate firneževe barve

za pleskarje, strobne in pohištvne mizarje, hišne posesnike ter za domačo porabo

Düsseldorfske oljnate barve
za umetnike

Oljnate študijske barve

Firneži, olja in retuši
za umetniško slikanje

Kranjsko laneno olje in firnež

Emajlne glazure

Vse vrste čopičev

Lake za vrtno pohištvo

Olje za stroje

Stedilno voščilo za pode
priznано najboljšo

Suhe kemične, prstene in rudninske barve

Jantarjeva glazura za tla

Prašno olje za pode

prporoča

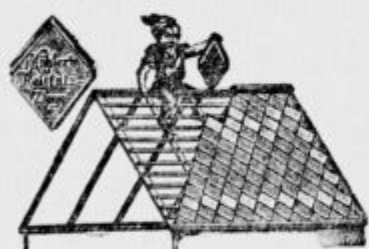
1069

Adolf Hauptmann

prva kranjska tovarna za oljnate barve, firneže, lake in steklarski klej.

Zahtevajte cenike!

Zahtevajte cenike!

073 24

Ugodna prilika!

Ker imam veliko zalogo opeke, ki je izdelana še iz cenene cementa, oddajam

cementne strešnike

(z zarezo in brez zareze) po znižani ceni.

Cementna strešna opeka prekaša po svoji trpežnosti drugovrstne opeke ter dajem za njo vsako poljubno garancijo.

Ivan Jelačin, Ljubljana.

Telefon šte. 16.

157

Telefon šte. 16.

Leta 1873. ustanovljena delniška družba

Kranjska stavbinska družba v Ljubljani

Stavbeno podjetništvo; pisarna za arhitekturo in stavbenotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbena in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji. Priporoča se za stavbena dela vsake vrste.

Telefon šte. 53.

Telefon šte. 53.

Delniška družba pivovarna „Union“

v Spodnji Šiški pri Ljubljani

priporoča svoje izborna

marčno, izvozno in dvojno marčno pivo

v sodčkih in steklenicah.

779

Primerna birmanska darila

Najmodernejše obleke za dečke iz temnomodrega ali črnega cheviota in kamgarna, kakor tudi bele obleke za deklice iz pike-a, batista in čipk. Največja izbira oblek za gospode in damske konfekcije. Cene priznано nizke.

Angleško skladišče oblek, Ljubljana, Mestni trg 5

1208

Svete in druge podobe

z rujavo zlatim okvirjem.

Velikost podob:

72 cm široke, 84 cm visoke.

Gena komadu 8 K.

Priporoča svojo veliko zalogo velespoštovanjem

Alojzij Pauschin

zaloga porcelana in stekla

Ljubljana

Wolfova ulica šte. 6.

Daje po

43 0/0
4 4 0

UZAJEMNO PODPORNO DRUŠTVO V LJUBLJANI

KONGRESNI TRG 19 registrovana zadruga z omejenim poroštvom KONGRESNI TRG 19

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4 3/4 % brez odbitka, tako, da dobi vlagatelj od vsakih vloženih 100 K čistih 4 K 75 v na leto. Rent davek plačuje društvo samo. Druge hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje prekinilo. Daje tudi svojim članom predujme na osebni kredit, vračljive v 7 1/2 letih (90 mesecih ali 390 tednih) v tedenskih, ozir. mesečnih obrokih, kakor tudi posojila na zadolžnice in menice

Dr. Fr. Dolšak l. r.,
zdravnik v Ljubljani, podpredsednik,

Prelat A. Kalan l. r.,
predsednik,

Kanonik I. Sušnik l. r.,
podpredsednik,